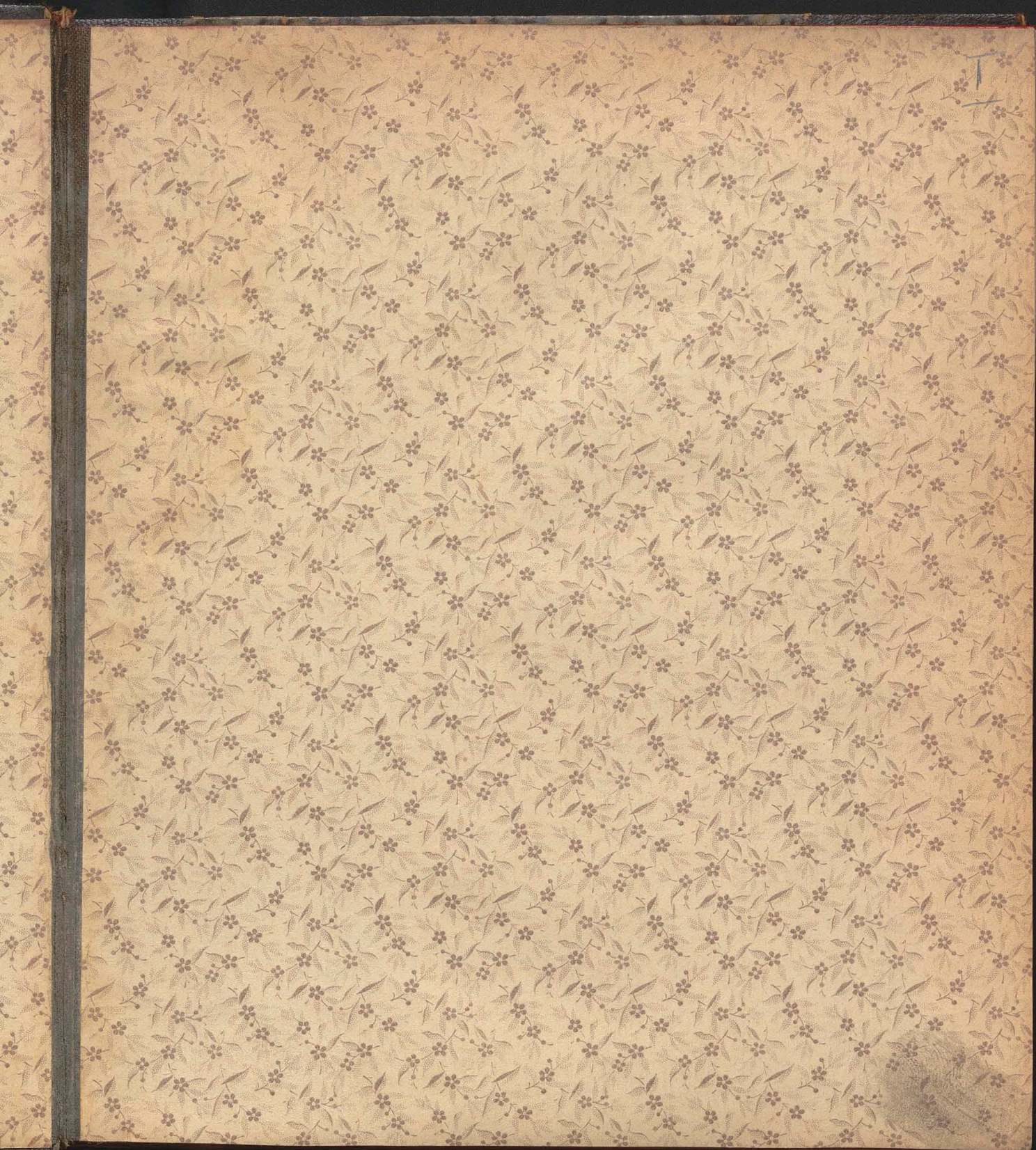

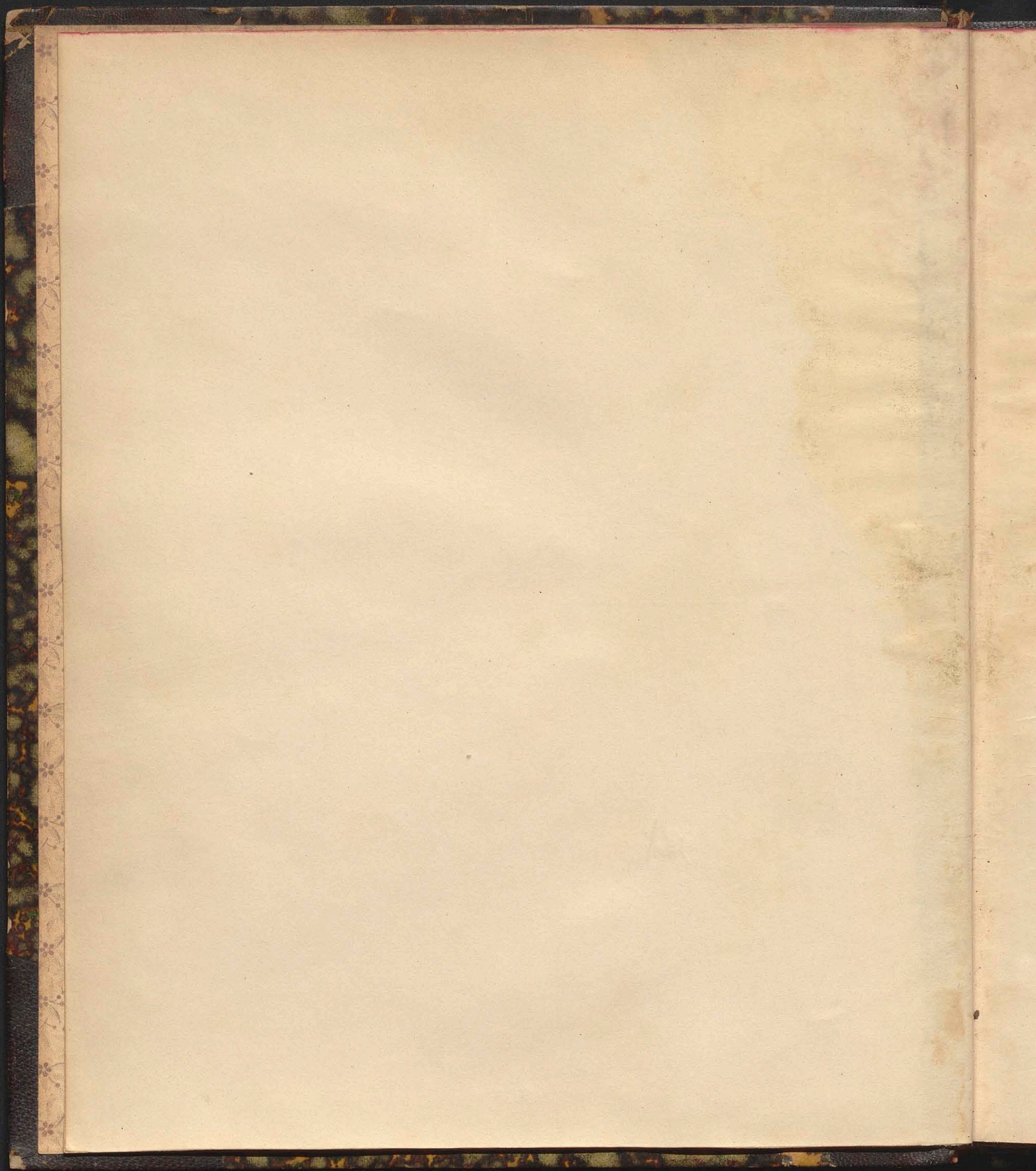
9701 II

TUM
KLE
V
RECE

9704

II

Handwritten text, possibly a signature or name, written in cursive script.

Part V

5

Prezpospolita Wenecka
w Satach

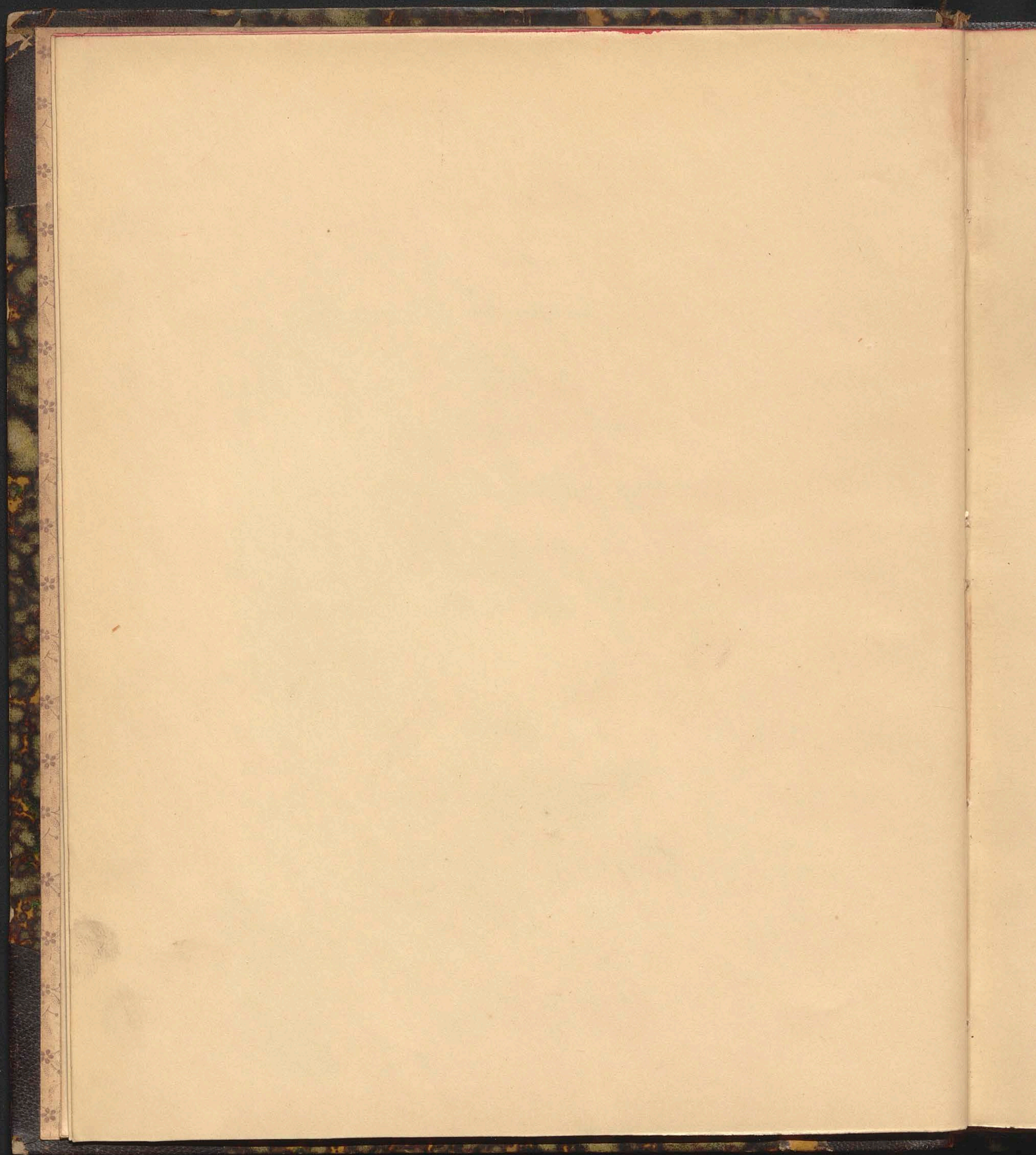
1605 - 1607.

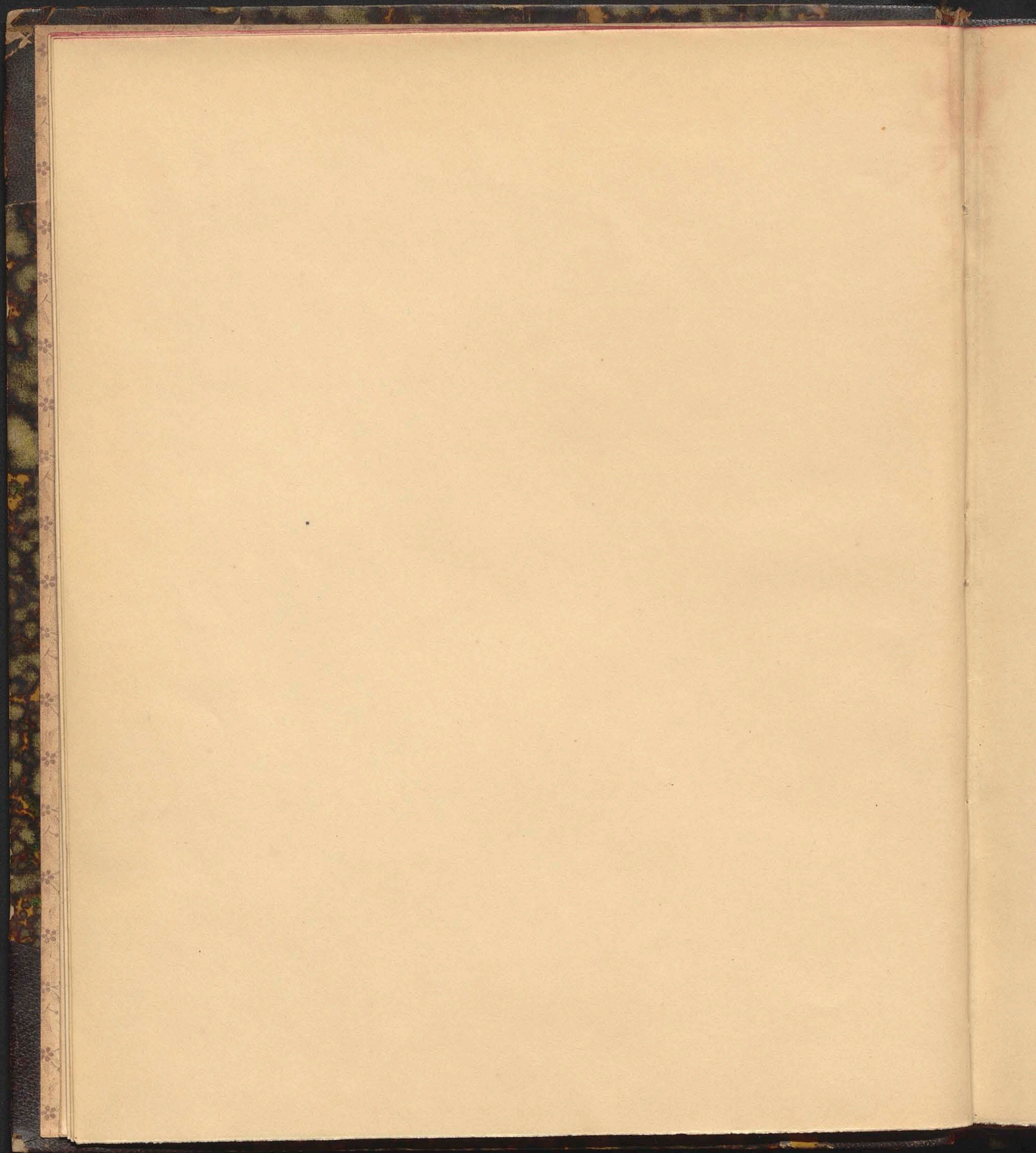
według Archiwum dei Fratri
uapisat

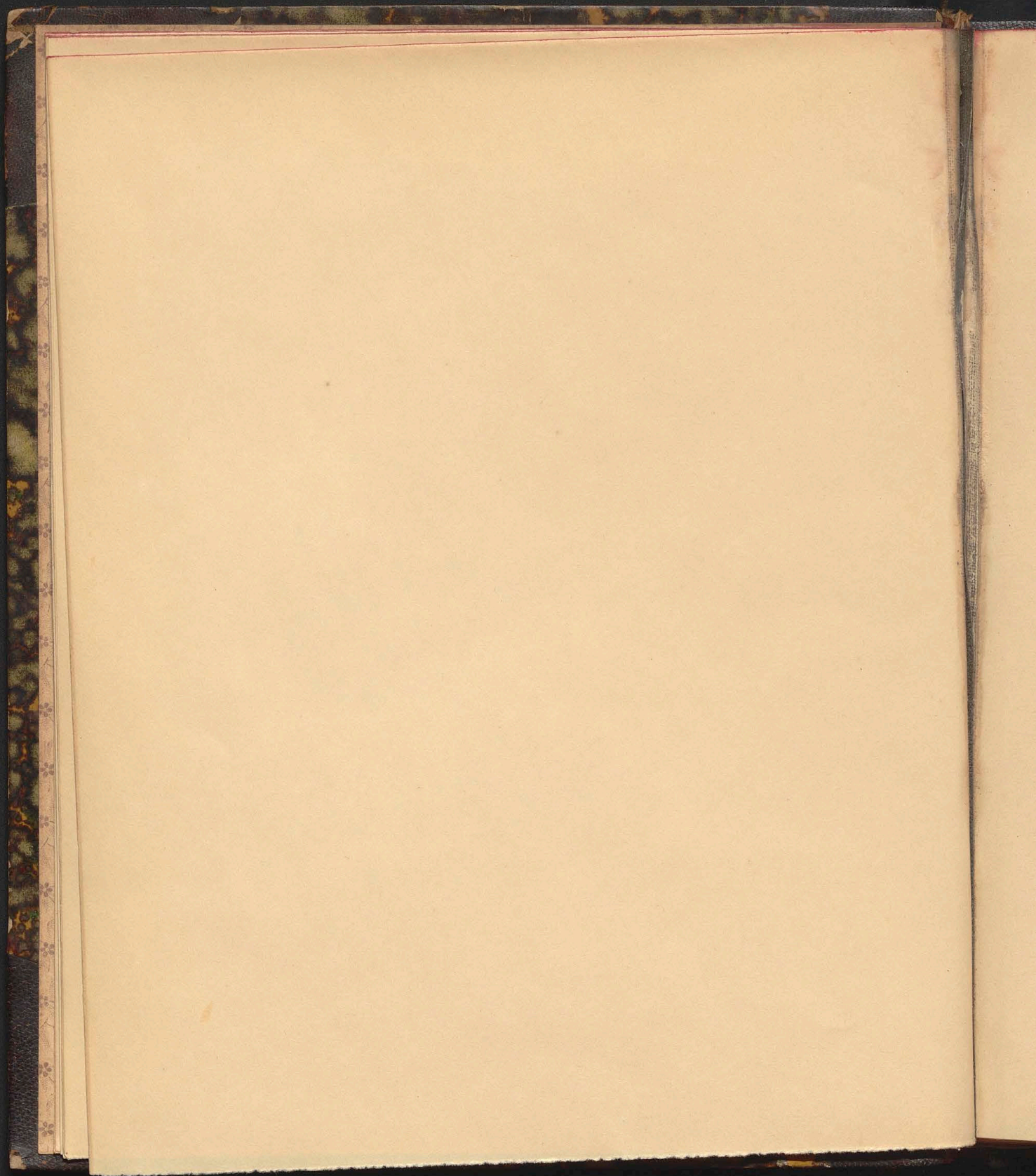
Krzysztof Hr. Mirowski

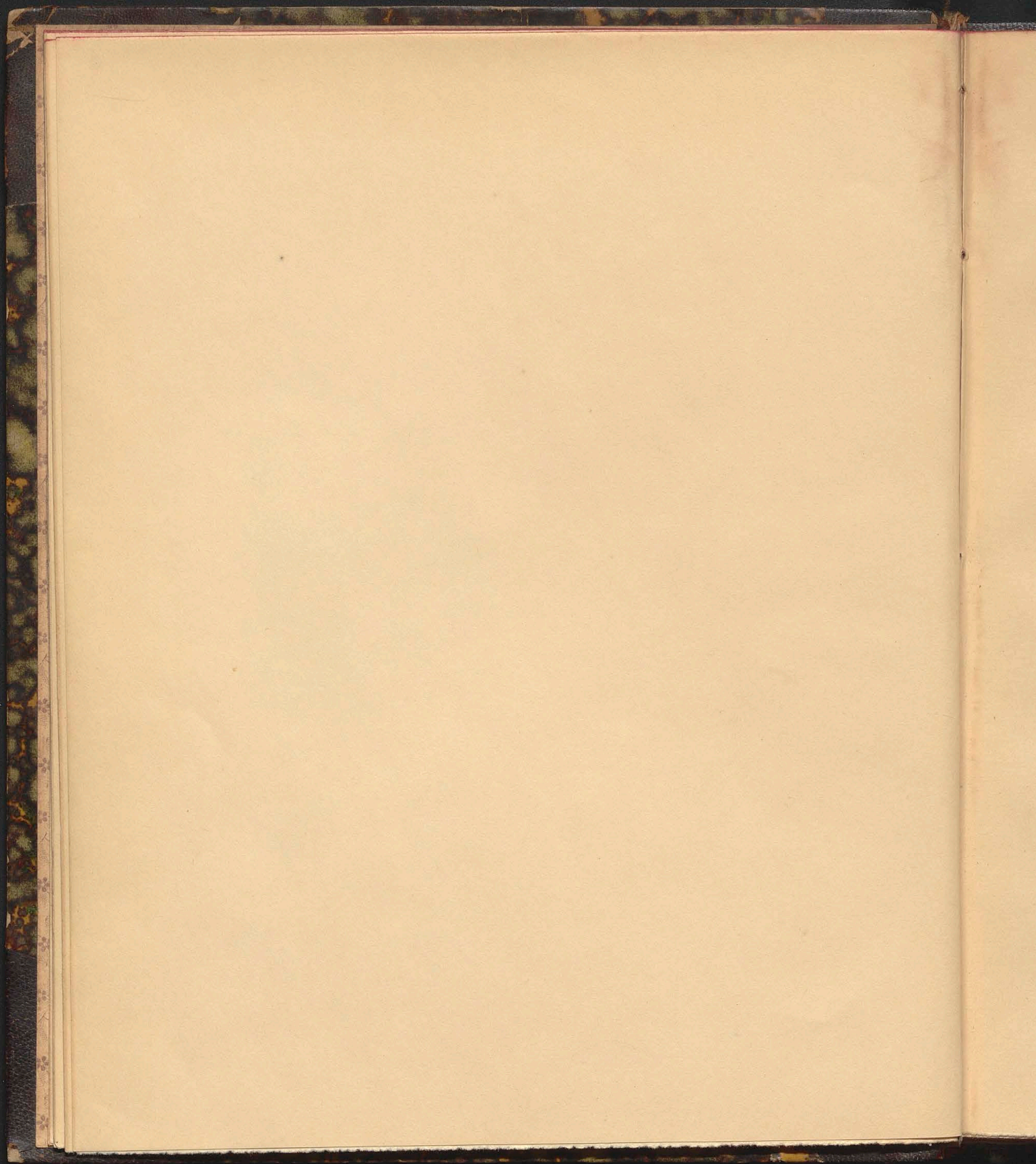
III.

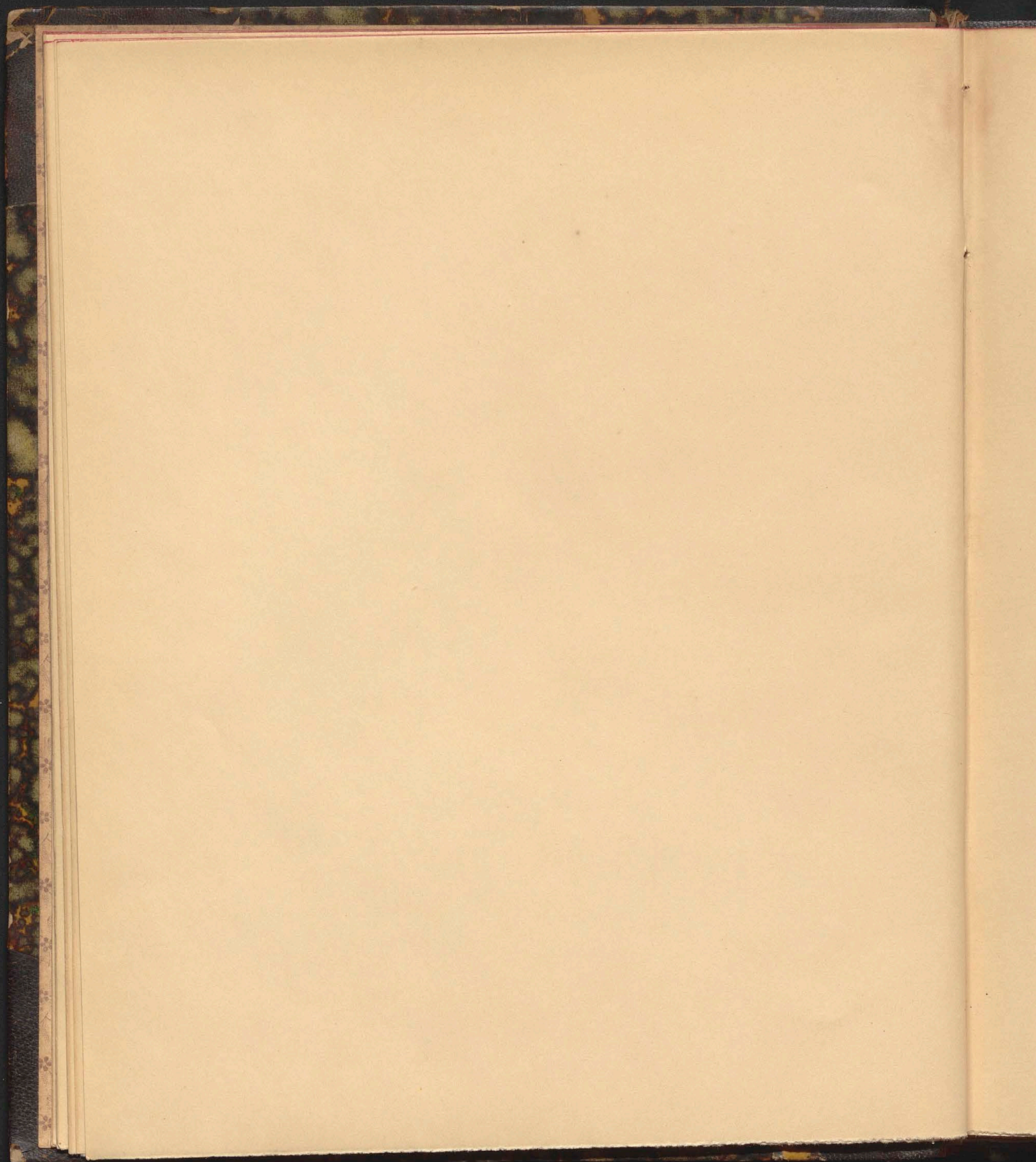
Prypisz.

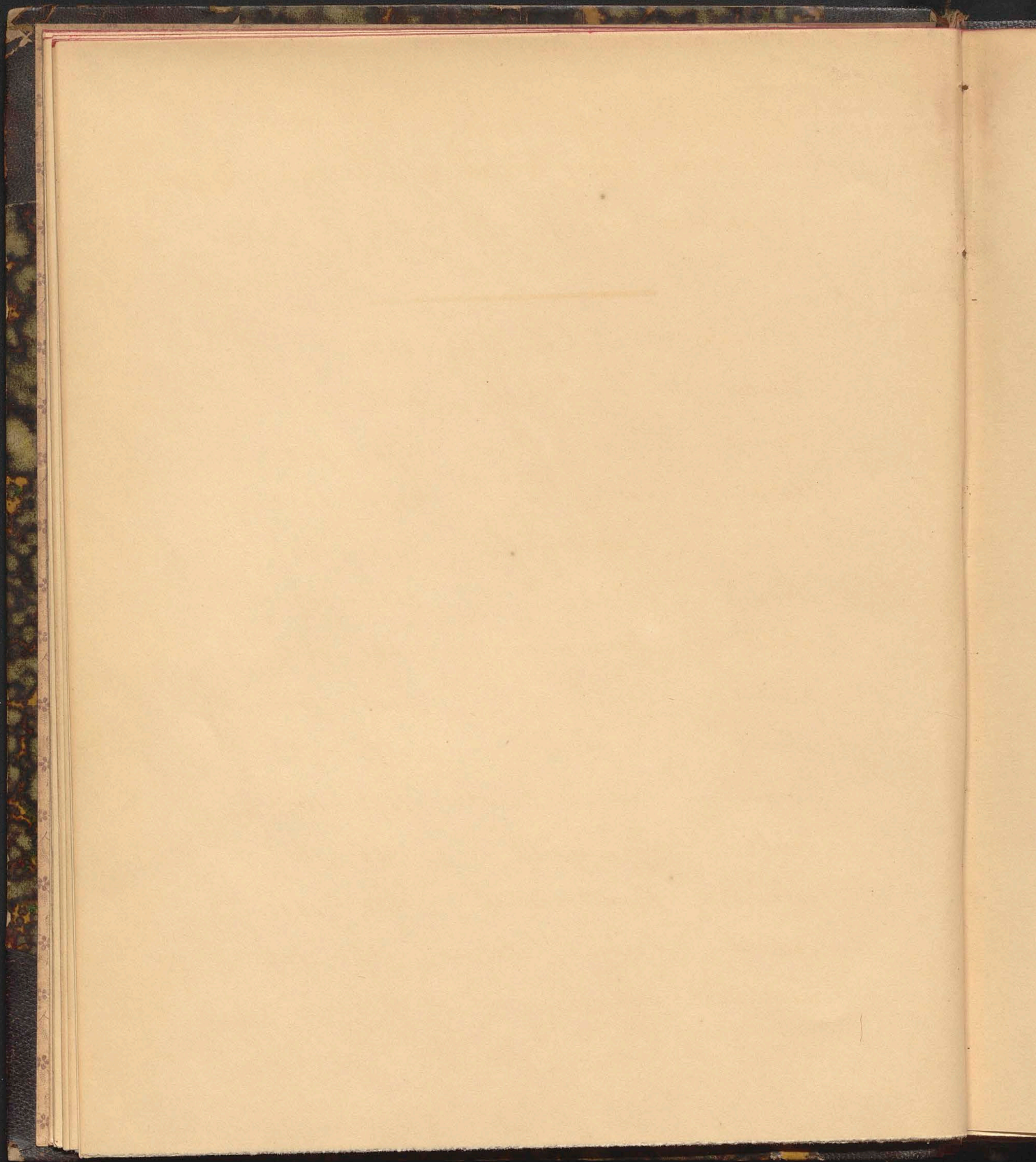

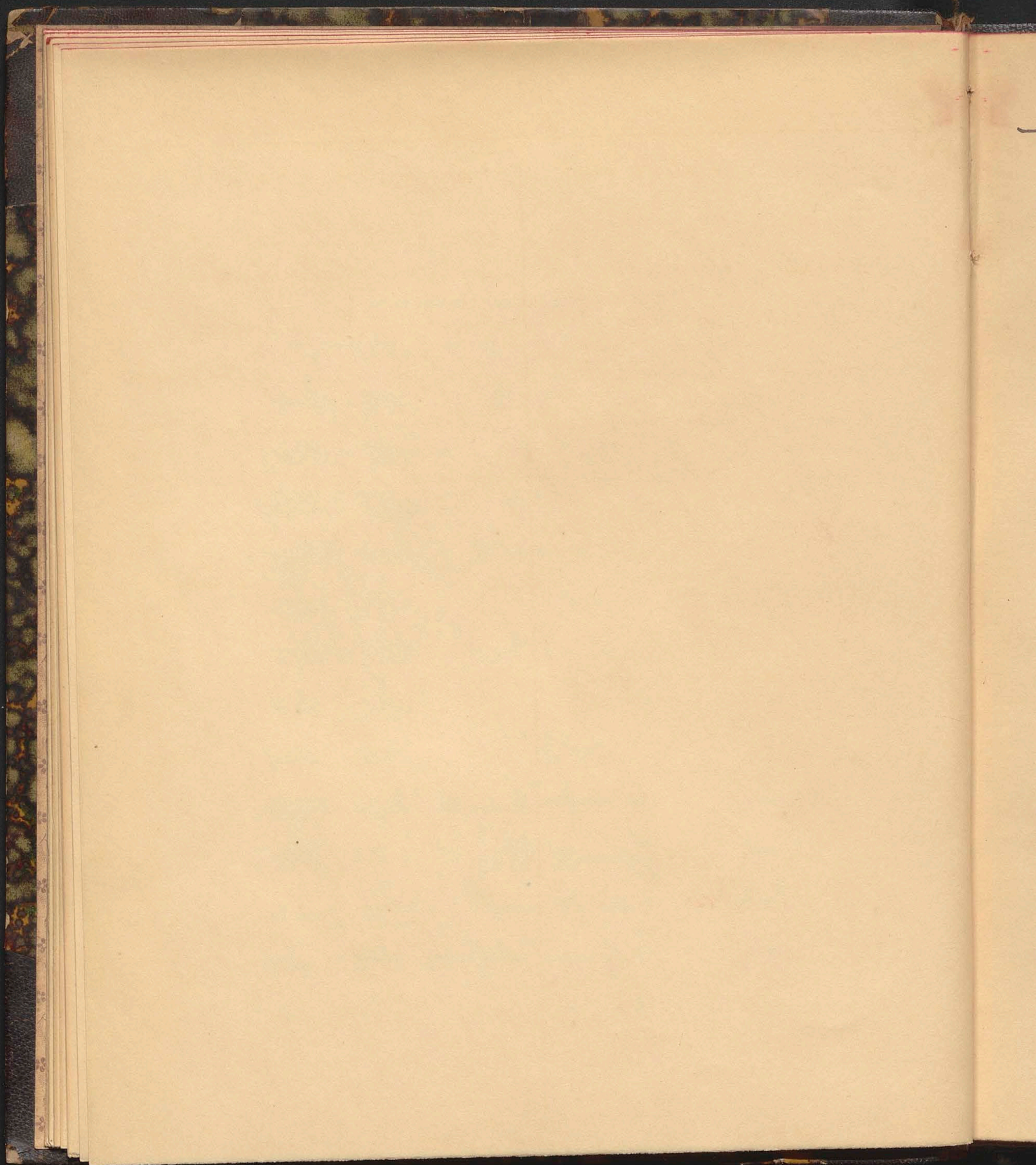

Łestawienie Państw w Europie Monarchii
podczas zaboru Weneccji z Papiestwem.

Anglia	Jakob I.	1602 - 1625.
Dania	Chrystian IV.	1588 - 1648.
Francya	Henryk IV.	1595 - 1610.
Ferrara	Cesar d'Este.	1597 - 1628.
Genewa	Luca Grimaldi	1605 - 1607.
Hiszpania	Filip III	1598 - 1621.
Malta	Martin de Garzer	1601 - 1622.
Moskwa	Izmit	1605 - 1606.
Niemcy	Rudolf II	1576 - 1612.
Parma	Alexander Farnese	1592 - 1622.
Palatyna	Zygmunt III	1586 - 1632.
Sabaudya	Karol Emanuel	1580 - 1630.
Toskania	Ferdynand Medyceusz	1589 - 1609.
Turcyja	Achmed	1603 - 1607.

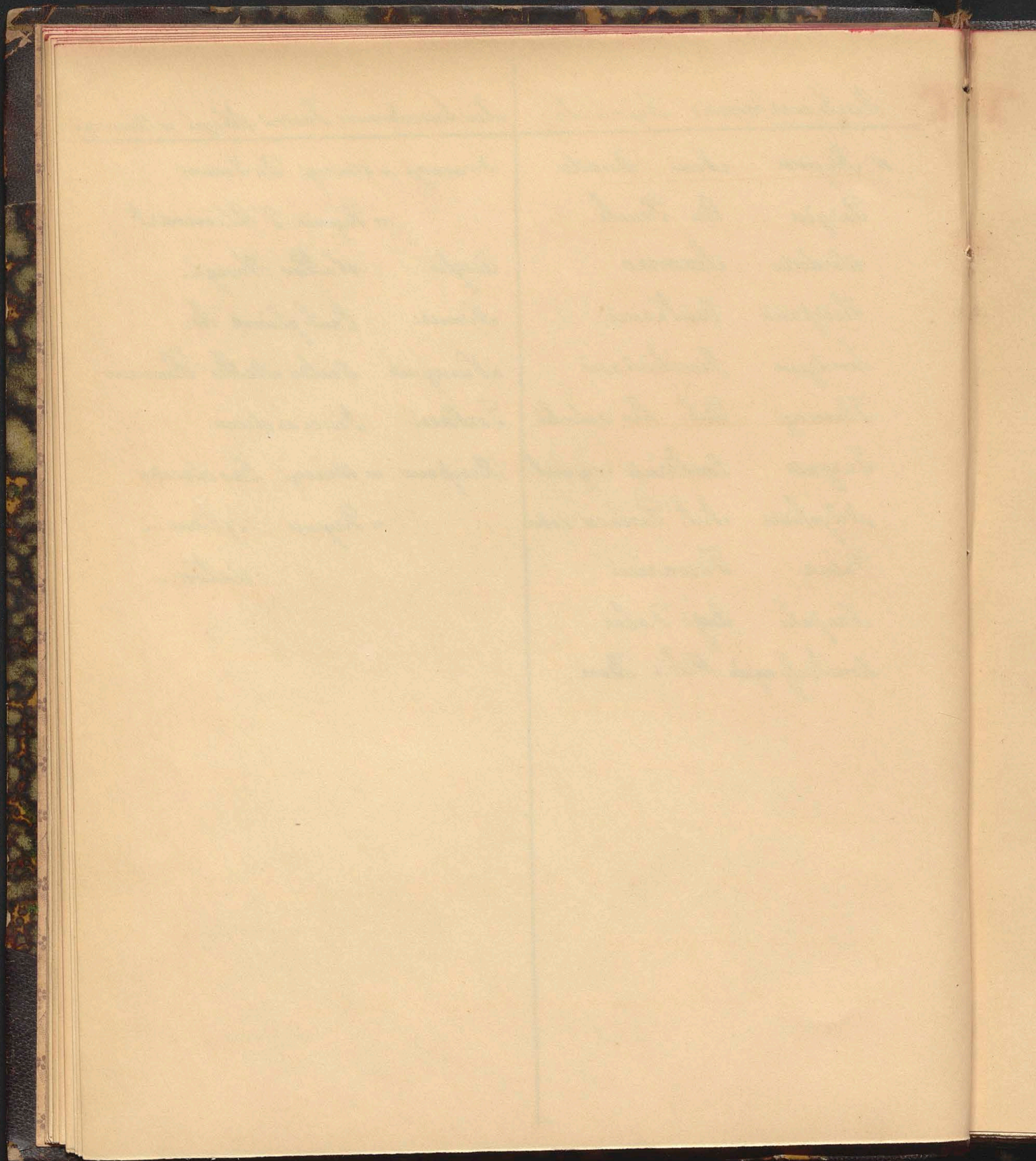

Ambasadornie Republiki:

Ambasadornie Imperii Abeych. w Wenezyi:

w Prusie Nani. Duodo.
 Paryzu Au: Priuli.
 Wiedniu Soranzo.
 Hiszpanii Contarini.
 Londynie Giustiniani
 Florencyi Rob: Leo sekretan.
 Turynie Contarini rezident.
 Medyolanie Aut. Paulucci sekret.
 Polce Foscarini
 Neapalu Aug: Dolci
 Konstantynopolu Octav: Bon.

Francyi w Wenezyi Du Fresnoe.
 w Prusie D'Alincourt.
 Anglii Walton Henryk.
 Niemiec Castiglione ksi.
 Nuncyusz Oratio Mattei Romano
 Toskancii Guicciardini
 Hiszpanii w Wenezyi Cardeuas
 w Prusie Sigliera - i
 Acton. -

Agostino Nani.

Ambasador Republiki Weneckiej w Polsce, Konstancjuszu, Po-
lu i Rymie. Scudor i Prokurator Sta Marka. -

Był ojcem:

Jana Chr. Nani, ur. 1616. Wybitnie się odznaczył nadzwyczajnie.
Papież Urbani VIII pierwszy raz go użył i
pomawiany się na nie myśli tych, i dalszych.

Do rady Scudorów powołany został już w r. 1641. -

Wkrótce nastąpił jako pierwszy ambasador do
Francji, gdzie prawdziwie, Republice, oddał usługi, a-
rychłej i naczynę posilki na prowadzenie się wojny, w
Wenecji i w Turcji.

Do wojny powrócił do Wenecji, obejmując rząd administra-
cji wojny i magazynów.

W r. 1654 został ambasadorem w Wiedniu.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

W r. 1660 swoim jmciesionym do Francji.

Z paszportem do Giryony zostaje Pokuratem Sta Marka.

Muiera 5 listopada 1678 m 63 roku życia.

Swiat pokwit mu, napisanie historii Pawlusa Weneckiego.

Wywiagal się ku sadawaciu swoim, i stymaurego pokces-
nie. Obey jedwabie wie honystuemu swiell se przedstawicim.

Langlet - twiedzi - se malo w spóteranyck, dorwio ugwalo
mu w instelgacym i sprycie politycznym.

Historja - o Abij mowa, obejmuje lata od 1613 do 1671 - a

Drukowane tufo w Wenecji w 2 tom: nr. 1679. -

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

2. Prerogative

Moina ly autorowai do Pawła I, tyto pryncypali sctona -
pawiedriane puer papiera i dai je w usta ambasadorowi.

Oto papier Buedyła XIV nie lubi rajnowai się sprawami
publicywnymi; postuchacis oai dawane postom, stowit się ad-
lywai w jeh najkrótszym czasie, a co sa ten idrie, ly pmemowu-
na ly chie, ly jeh najkrótsze.

Na jedny audyencyj dawej postowi Wencelicum, goz tuie papie-
rowi w ci ej pmywat, i audyencya mskutek tego nie pmedis aty-
nekt wwarie papier i nicis pliwoway. Signor ambasciato-
re era gia alla commedia? Allora si per certo, che quando
parla il Dottore - il Pautalon' taci....

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

3 Bellarminio Roberto.

15

Urodz. 1542 roku w Monte - Pulciano. Był synem Gualtieri Corvii, wosku papieża Marcjego II.

W 18 roku życia, wstąpił do zakonu Jezuitów, gdzie otrzymał święcenia i odwołano go do Karalicy, chociaż jezuici wryteżli swięceni na księdra, nie atymat.

Swięceni o atymat do pióra w r. 1569 w ręk. Corneliusa Janseniusa, hiszpa. Gaudauy.

Bellarminio był w tedy profesorem teologii w Louvain.

Podobno tak swięceni Karat, że protestanci, Holandcy i Angli przybywali, by słuchać jego mowy.

Po siedmiu latach palętu w Niderlandach, powrócił do Włoch.

Popegrz XIII wysłał go do aderyton „controverii“, w ręk. le nowo pmer. sienie, ufem dław auwy.

Sixtus V jako teolog, powat go w ręk. legary, do francy.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

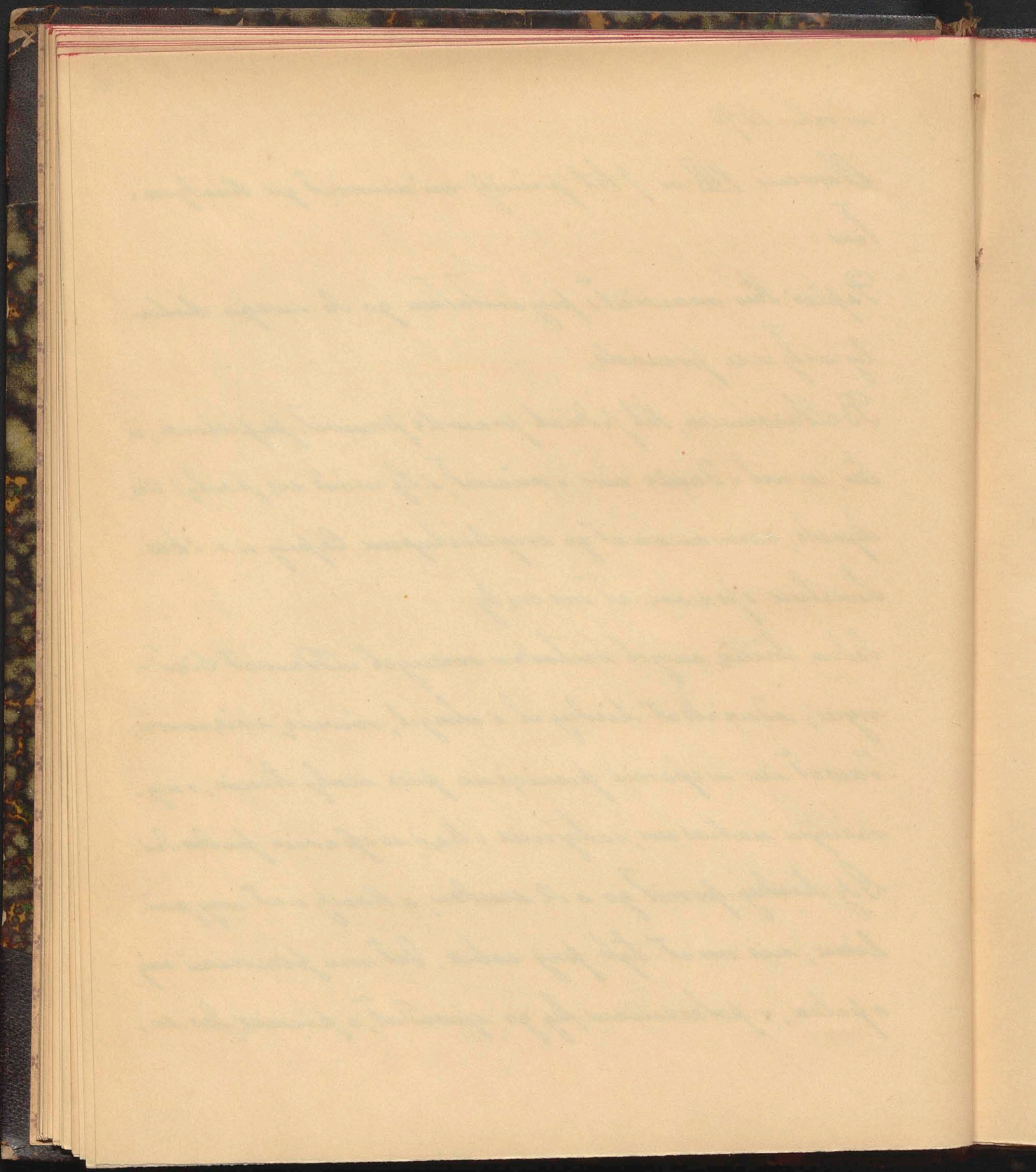
w roku 1590.

Clemens VIII w list piśmię mianował go kardyna-
łem.

Papier ten mawiał: przywołalem go do swego boku
by usłyści prawdę.

Bellarmino, tak jeduch prawdę, prawił papieżowi, iż
ten, w uel i Janie swe omiecił, i by miał się porządku
dykta, samianował go arcybiskupem Capuy w r. 1601.
Świętosc sprawował swe nady.

Jedne, łacie, innych zachodni rozruch, adzwat bied-
nyu; adwi idat kiednych i chorych, również, uicjuion,
Dawat im wspania piwiejue puer ualy łacie, i ucy-
rariuym natkaseu, satajenia i kęd wspanie padrodi.
By kiedny proit go o 12 scudon, a kardynał uuy pad-
kieu, nie miał tyk przy sobie, Dat mu pierścieni uuy
i palea, i poteceniem, by go sprowad, a piwiejue dze so-

nie saby mał.

Paweł V, mo asija, i potncluje jigo rady, sawerost go do siebie, i sadyja by nie mcht any lichupotwo Capuy, co teure ueryuit.

Odted sajmowat sie sprawami Stalij Luis Ley as do r. 1621, to jest roku swej smierci, ktora nastapita w dniu 17 Wresnia, a w 79 roku zycia. Umart on w Nowicyach Teruichiu, do ktorego sie ochronil, z powodu ktorego wiecej go choraly.

Gdy papies Gregor III odwiedil uniwersytego Kardynała, sub Bellarminio do wchodzącego papiesia: „Domine, Non Sum Dignus Ut Intres.”

Stowa te, w ustach uniwersytego cztowicha, najleprym sa dowodem, jakz Kardynat zycuit cnie Istajenistwa papieskiego.

Nie ma moie pirana, bardziej bronia, czego prerogatywu

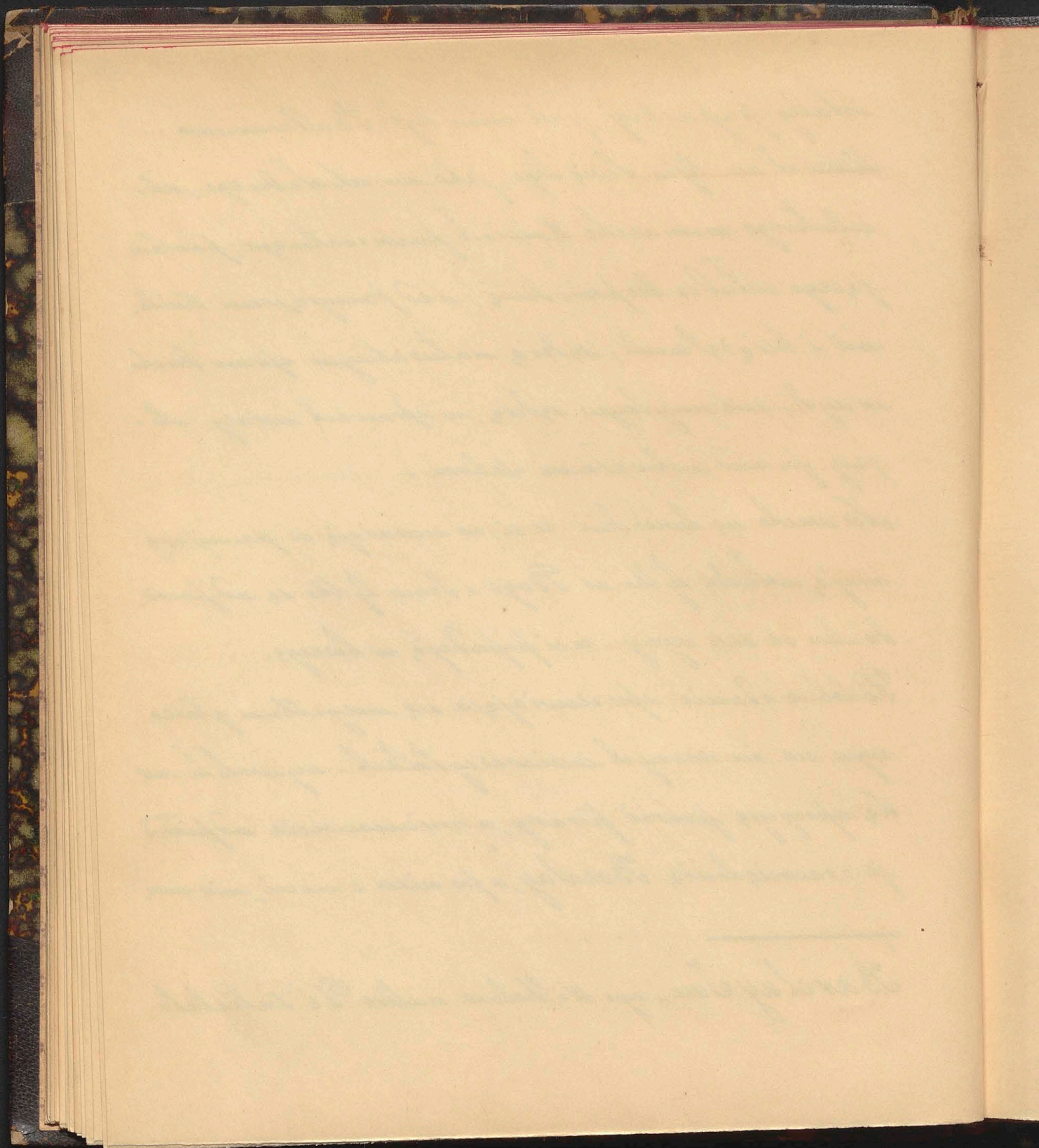
[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

władcy papieskiej, jak nim był Bellarminio -
 uważał au dyca swiętego, jako wszechwładnego, ab-
 solutnego monarchę, posiadającego państwo, posiada-
 jącego władzę bezpośrednią, nad państwami, miastami
 i księstwami; sędzią, naturalnym spraw duchow-
 nych; nieomylnym sędzią, w sprawach wiary, sto-
 jący po nad uchwałami Saboru.

Nie waha się twierdzić, że ci, co uważają, że państwa
 mają władzę tylko ad Proga i temu tylko są, ad powie-
 dniali za swe krytycy - że ci popadają, w herezję.

Podobne zdanie, sprzeciwiające się werytywnemu gło-
 szeniu na świeżych uniwersytetach - myślało to mi-
 ła, oporycy, podobnie pisany, a miało wicie odpięte
 je z rękopisu, Barclay, a po nim i inni, nie uważa-

Barclay Jan - synu Wilhelma, autora De Potestate

nie uwarają, ie polemika padobien, mogła zablóci

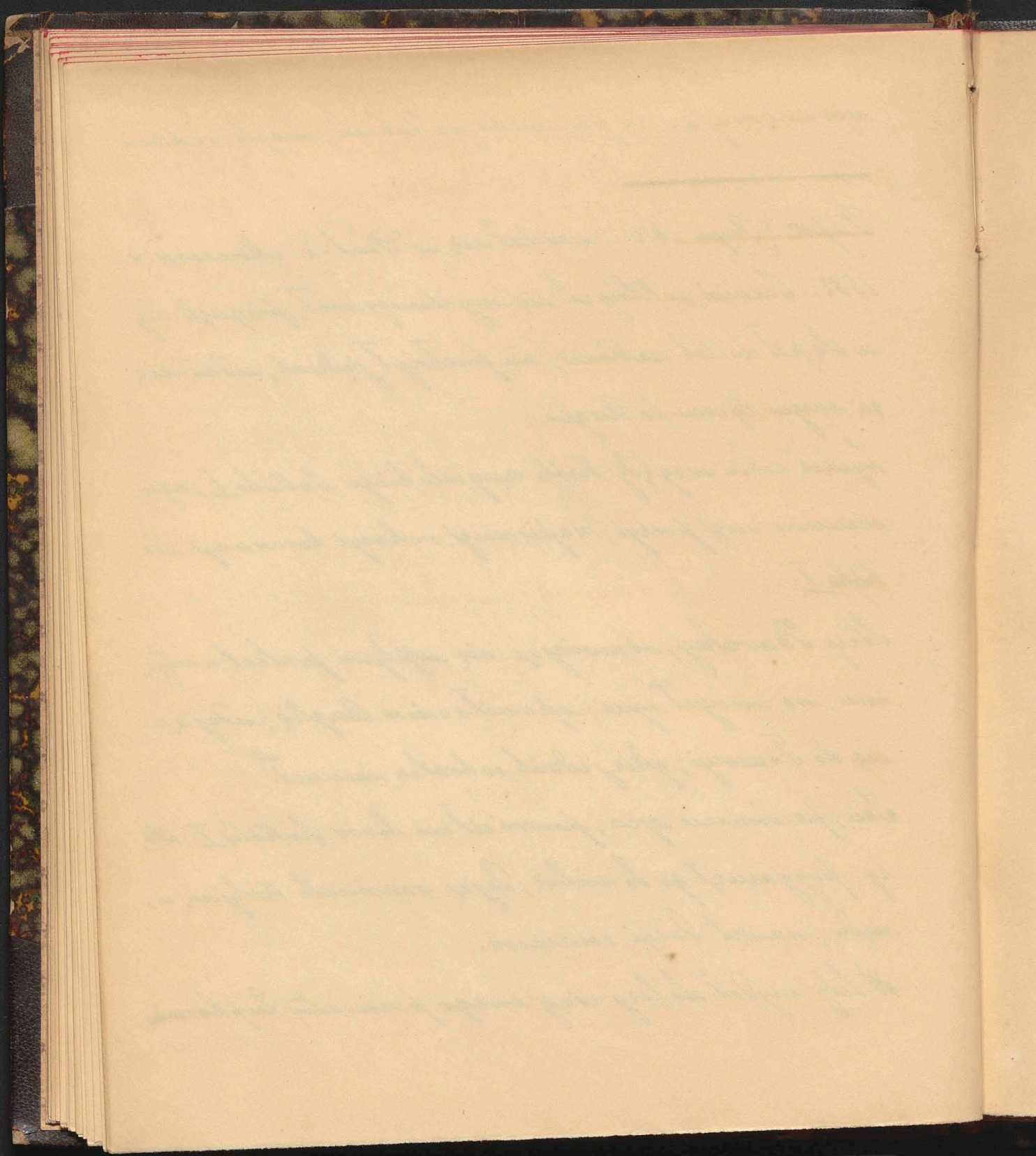
Papa | Prym 1610 | - urodził się w Pont-à-Mousson r. 1582. - Serwici, u których się wychowywał, pragnęli by wstęp do ich rathonu, au pmetryj i jednak, udał się za swym bratem do Anglii.

Wyjechał także wespół króla angielskiego Jakóba I, ogo-
szeniu swej poezji, napisanej z okazji koronacji Ja-
kóba I.

Stary Barclay, obawiając się wpływu protestantyzmu, na umysł syna, opuścił z nim Anglię, udając się do Francji, gdzie jednak wkrótce zmarł.

Tau, po śmierci ojca, powrócił na dwór Jakóba I. Kto-
ry, przygarusz go do siebie, dają rozmaite hołdy, u-
męda, nawet Daryi snarue.

Wtedy wydał okazy ięzy swego poematu Euphorion

spokojnej ojczyzny.

Papierze spm ciwiali sie, nauoni row aciu jego, maja

salyn, Laciiska, w dwóch tomach, w której daje dawady erudycji i zasad moralności.

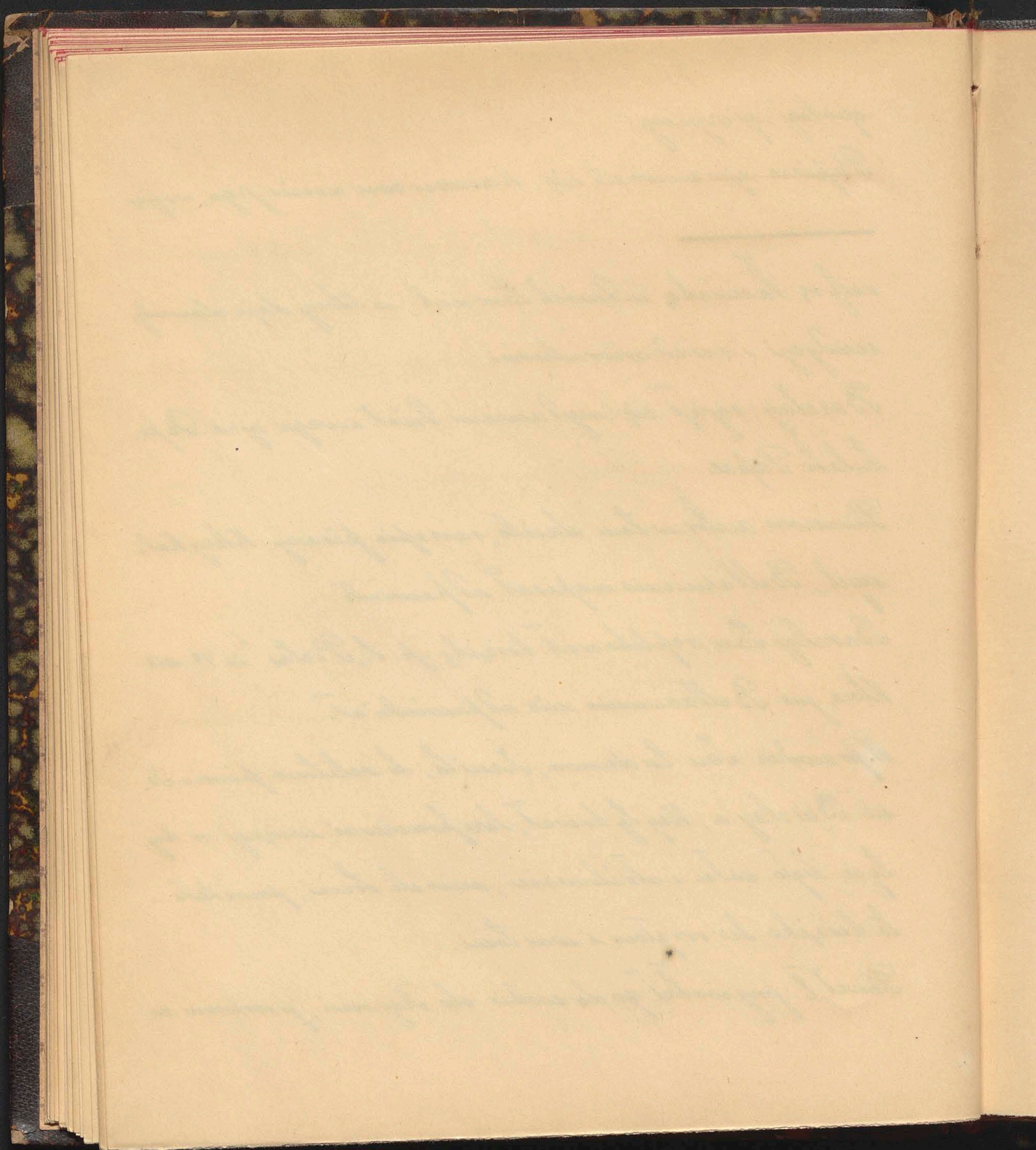
Barclay, najął się wydaniem list swego ojca Depe- testate Papae.

Ponieważ autor w tem dziele, sacrepiu pisany ktory kal- uych, Bellarmiuo napisat odpawiedi.

Barclay ten replikowat hiszka p. t. "Pictas" in 4° na ktora, jui Bellarmiuo nie odpawiedzial.

Wprawdzie ten Eu demon, Teruila, to ostaluis pismo Sa- na Barclay'a, krytykowat, lare poniewaz wiecej w kry- tyce bylo radei i roszkwoies, auir di Terui, porotata- to hiszka her orygotu i was tosi.

Pawel II przywołal go do siebie do Rzymu, ponimus ie

na uwadze, jako kuno, wywołat, pismaczu sweni

Barclay zawarł w swych pismach świadectwo, iż w
wstąpił, świadczą przeciw władzy papieskiej.

Umarł r. 1621, rólno cześniej z przeciw ułhien swaim

Bellarmino - urlicz awry dośi mawry maj z Feb.

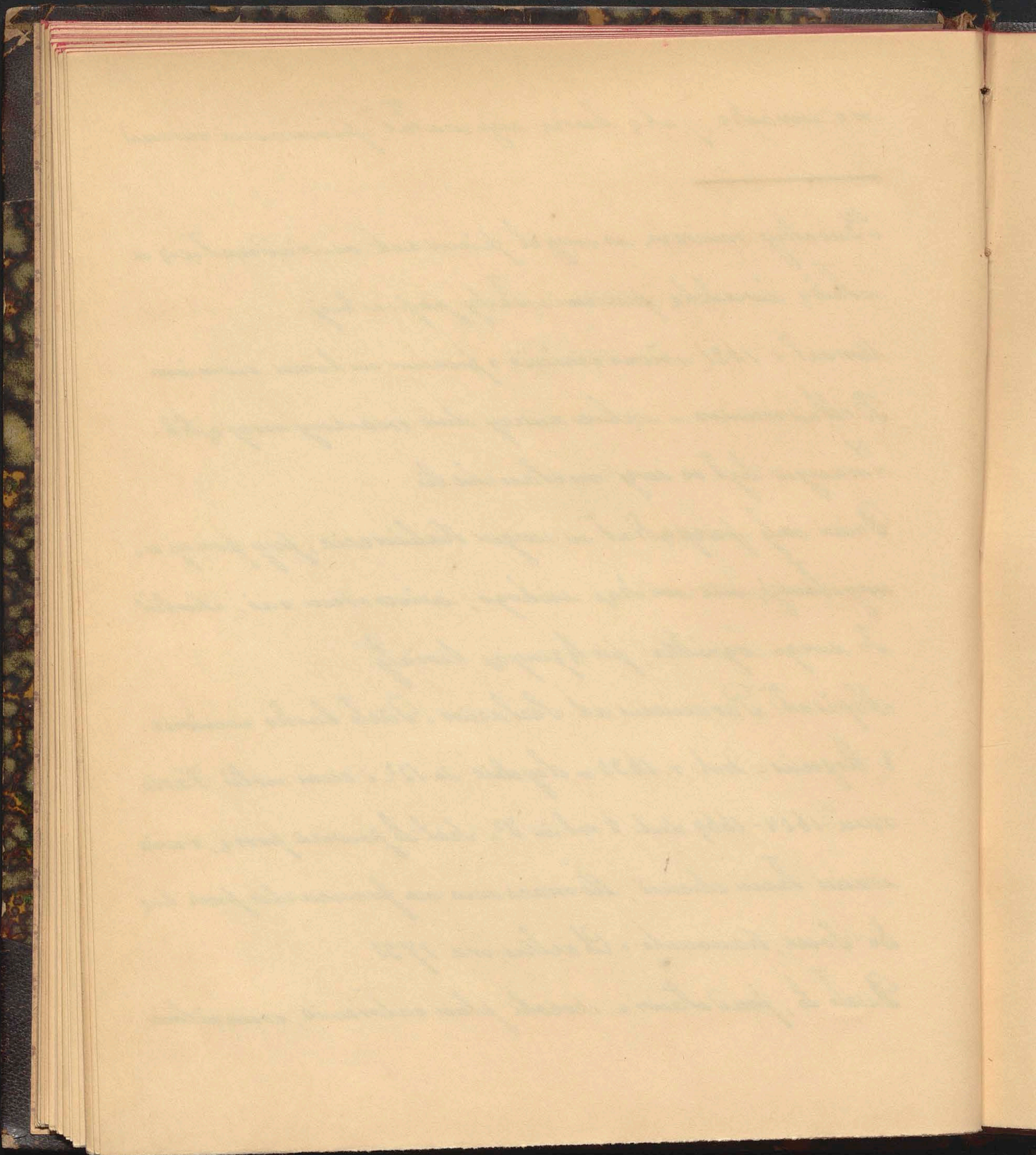
Inaczym był ze swej melancholii.

Dzien cały przepędzał w swym kabiniecie, przy pracy u-
myślowej, nie widząc niczego, wiew orcu zai, chodit
do swego ogródka, piekgnijaz kwiaty.

Napisat: Paracensis ad Sectarios - Dzieło bardzo cennione.

2. Argenis - Drob. r. 1630 w Leydzie in 12° - i cum notis Variorum
1664-1669 drob. 2 vol in 8° - Jest to powieść proza, z wiew
swaim Taciti skienii, Thomae oua na francuskie pner luy
De Jossé, Rouenika i Chartres w r. 1732.

Dzieło to, przedstawia wrochli plan satyriens, romaitorii

w nich toż i państwa - po mimo wielu stasii

charakteron, wachetwionie nie któych - tych i wielkie -
 poerye w obracach. Ma rai to dielo sa cel, przed stawia
 sepsuie otyerajon na nie któych Dworach.

3. Poerye - by tomy in 4.º Pod wzgl. dem wartoin staje ni-
 icel od prory.

4. Icon animorum - drub. in Kon dycie 1612 in 8.º Dielo to
 ciery to sie wielkiem powodzeniem. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Jezuici, pod papystwem Innocentego XII, Cleme-
sa IX i Benedykta XIV.

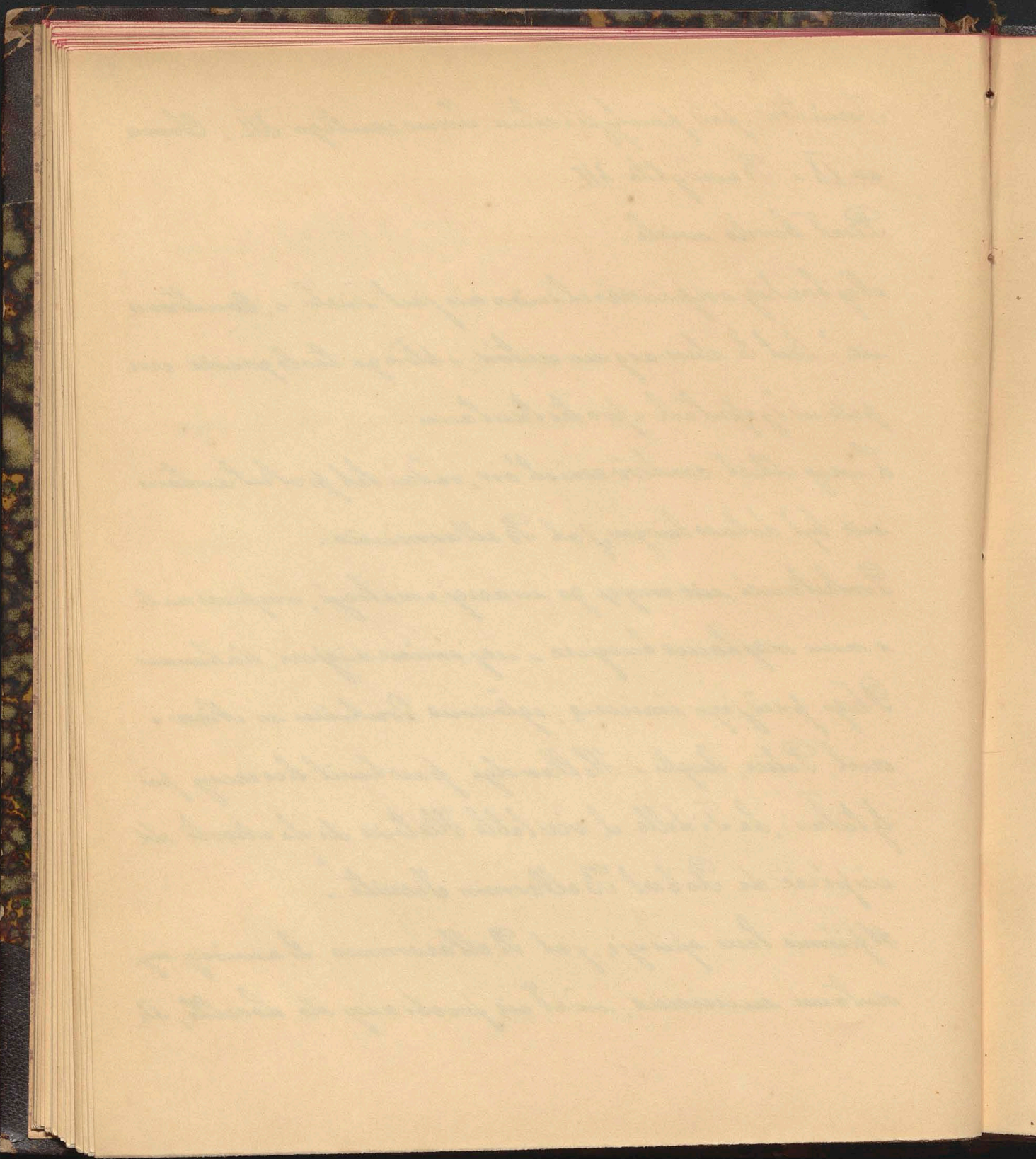
Pisał bardzo wiele.

Najbardziej rozpawreklamionau jest Dielo o „Controver-
sie”. Jest to zbiór argumentów, i które go teologicznie roz-
patli w dysputach i protestantach.

Wierzyethicki kontrowersie ist' on, i adeu tak protestantau
nie był dotychczas, jak Bellarmino.

Protestanci nie mogli go inaczej, waleryi, rozpustali
o nim najgorsze kłótnie i najśmielsze, kalunnie
Thego przed jego śmiercią, ogłoszono w Brukseli w Niem-
cach, Polsce, Anglii i Holandji, par chwil bezsensu pod-
tytułu: „La Fidelle et véritable Histoire de la Mort dé-
sesperée de Robert Bellarmine Jesuite”

W piśmie temu opisuje, jak Bellarmino, zawiomy wy-
nutami sumienia, udał się przebrać do Loreto, Wł.

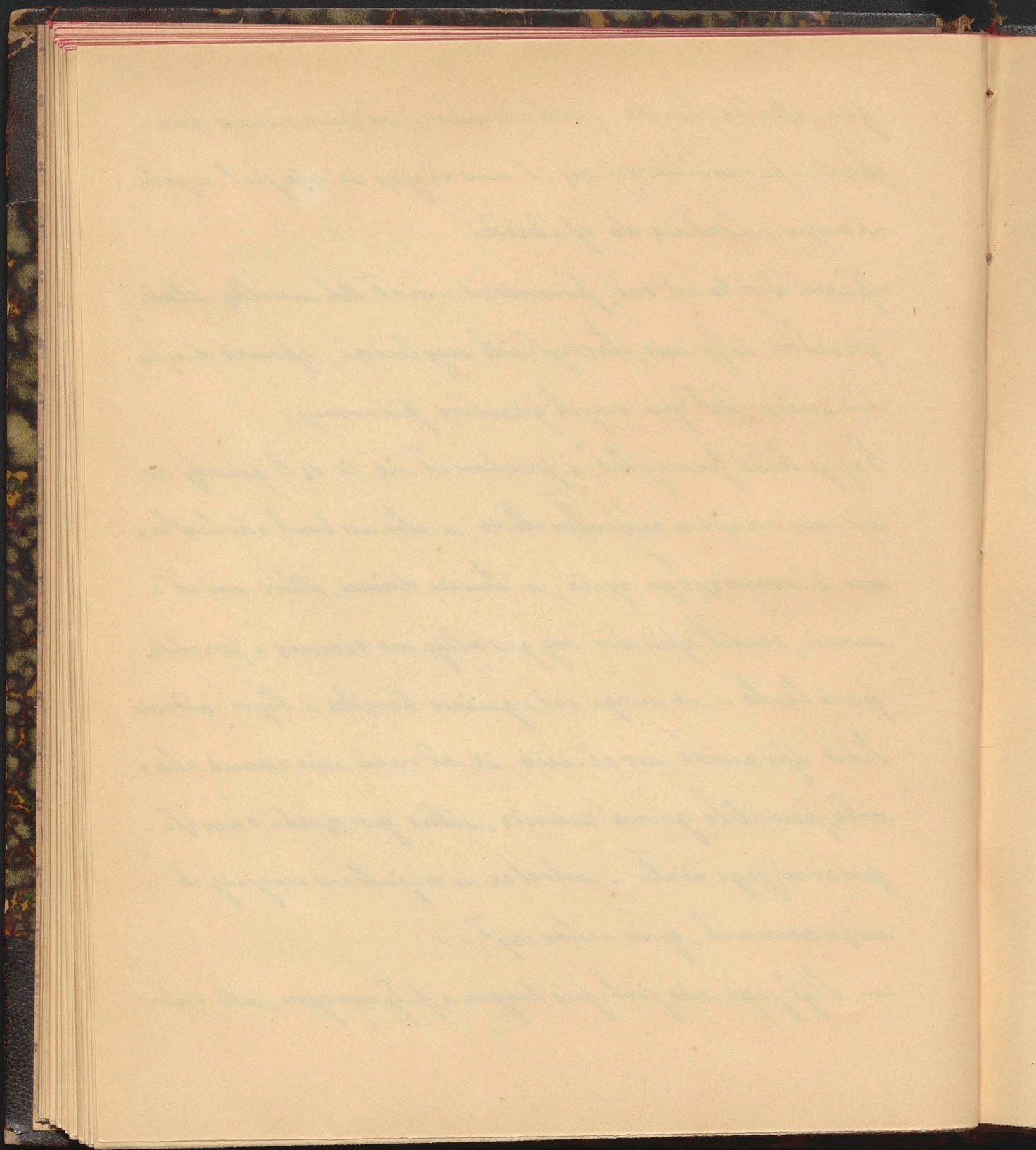

gai Mathe Boche, pombaczenia i ad pombaczenia gre-
chón - po modlitwy ió, i uwasiéjz ie nie jest mysta-
chaynu, udat ió do spawiedzi.

Spawiedzi kowci sai, poniewai miał tak wielkú iloú
gnochón, iély nie starryt ich uylitai, spawiedzi kó-
wi wiez, Dat' epis swyck gnochón, pisemny.

Gdy je teuró pmercytat, i pmercytat ió, ie se, Co gnochó sa-
me, mó wiáje o cudrobozstwie, o stóruu kack i kóliet a-
ni i rowniekgo rycia, o tróciu dñici, które miał z-
uceni, nucit epis ió wygizaluy na ríeniú i pmerckó
pmercytat - we niego sai, quiew kórejka i teryi ad rósó
takie spmawitó wrarónie, ió ad rósó nie rnaue cho-
róbe, powalitó go na ríeniú, silno goróycka i assesta-
póierai jégo ciátó, i wórtce w najitrasniejery d-
móy arniack, rycie rakhó cryt. -

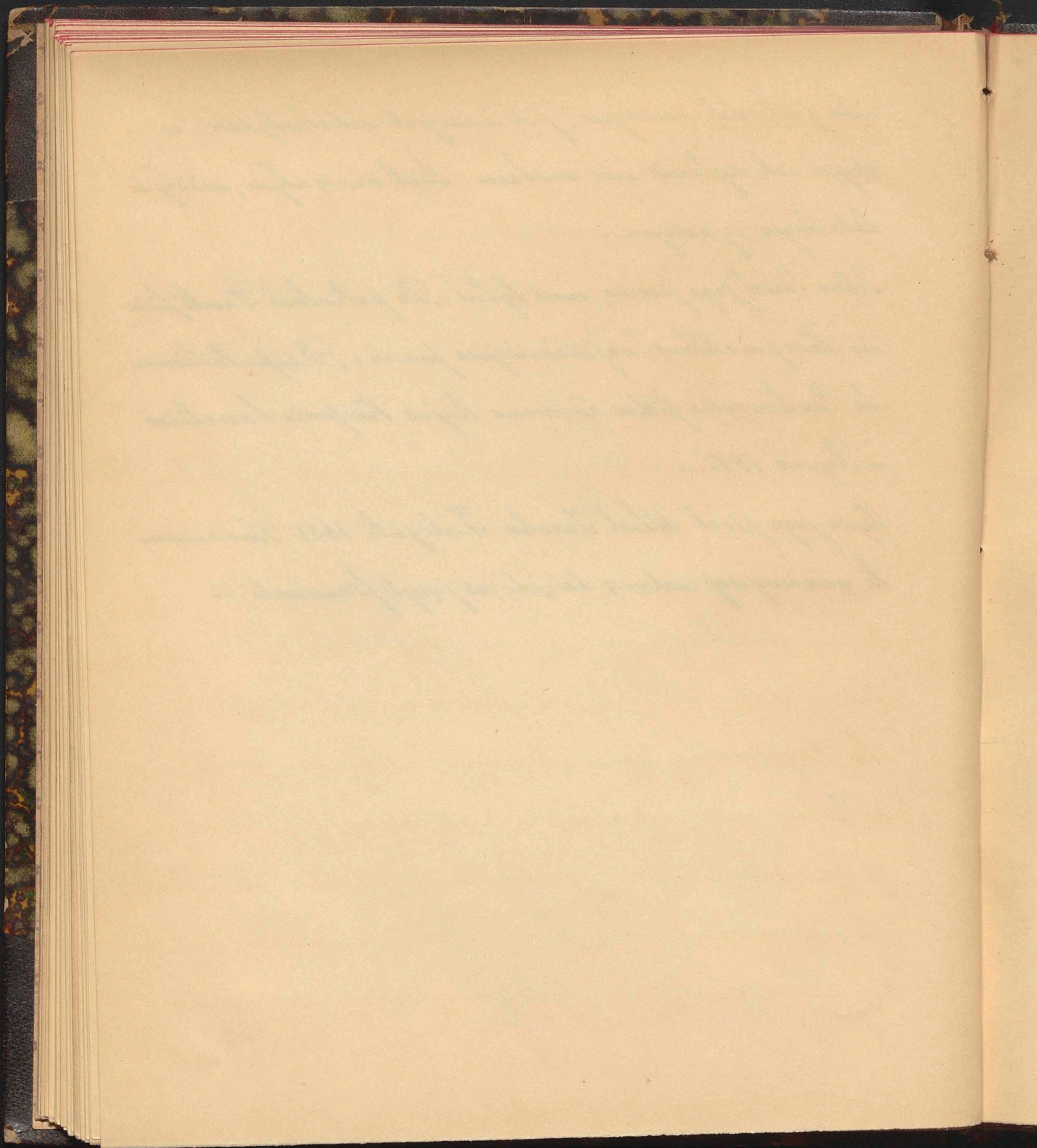
— Styl jégo nie jest pió kóyru i pty kóyru, abó rónó

nie jest tak suchym, jak innych scholastyków, co -
 cynie ich rytanic nie miewa. Jest swięty, siesty
 dobiłszy i janyu. -

Jedno dzieło jego jest, nowi tytuł: „De potestate Pontificis
 in Temporalibus - najwarszawska praca: „Disputationes
 de Controversiis fidei adversus hujus temporis haereticos
 in Aynie 1581. -

Ingie jego pisat Włoch Jacobo Fuligati 1625. Tomarowu
 Le, mądrychaj ciekawę kieszke, na jeryk francuski: -

Baronio Cesar.

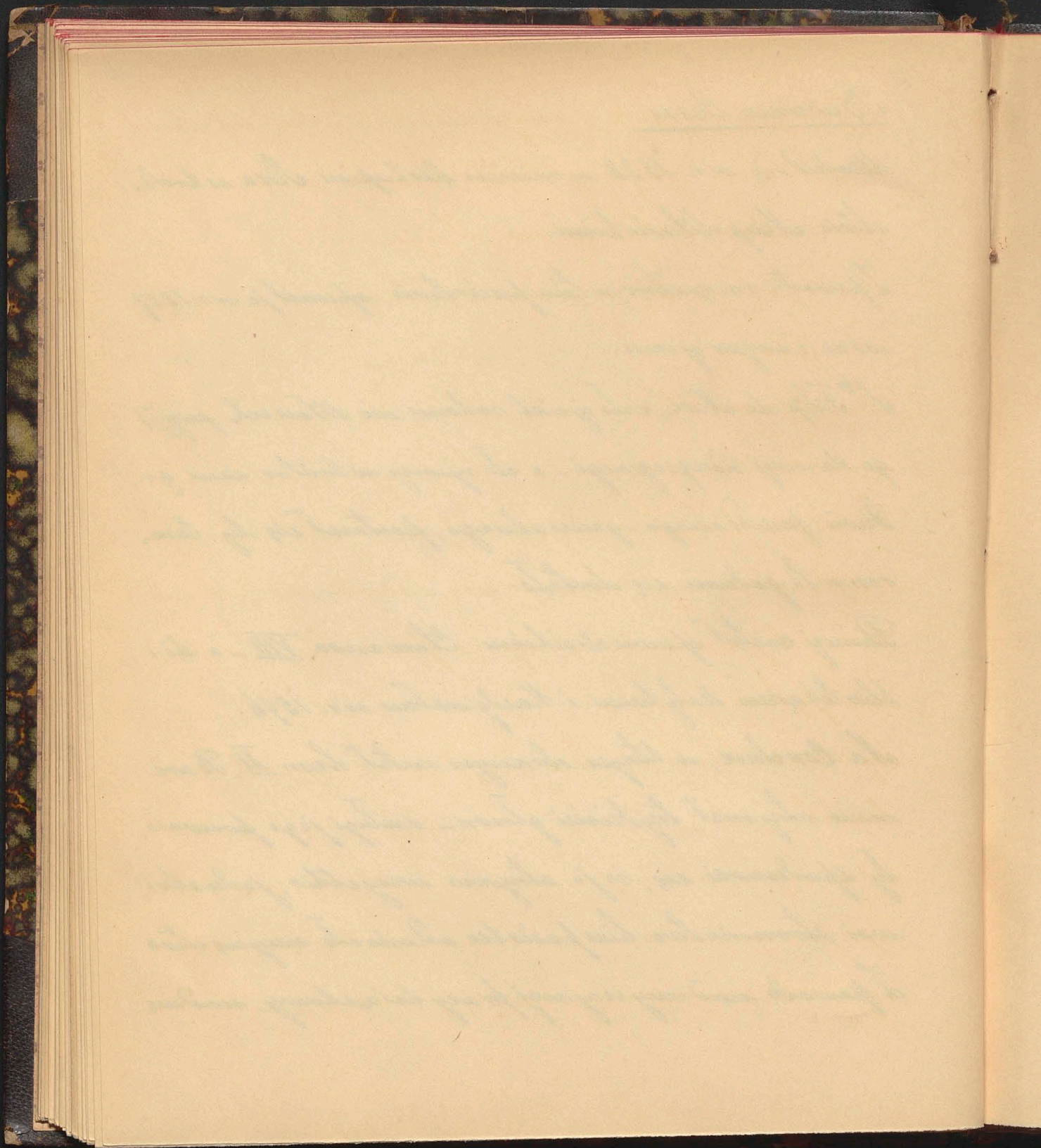
Urodził się w r. 1538, w mieście biskupim Sora w królestwie Neapolitańskim.

Z powodu rozruchów w tym państwie, opuścił je w r. 1557 wraz z innymi ojcem.

Ś^{ty} Filip de Meri, sędziwa sakonu we Włoszech, przyjął go do swej konsekracji - a sędziwa w królestwie sam go. Dwór pnieł się - geniusz jego, postać i jego Cerassemu to gaduśnięcie się dostatek.

Później został spawidłem Clemensa VIII - a bibliotekarem Watykańu i kardynałem w r. 1596.

Na Conclave, w którym obrany został Leon XII, Baroniusz otrzymał, trydycie głosów - usługi jego powołano. Był spawidłem i, że je otrzymał wyjątkowo, jedynakowoi stronniczo hispańskie adwio to myślenie. Z powodu nadmiernej pracy literackiej, nadw.

rejyt sobie zdrowie, w rege luonii iale del, tak delece
ie nie trawii nie mozt; stau zdrowia, adniatati ten
wader nie konyctwie na unyct jego.

U mart, wycieci cecia die 30 Czerwca r. 1804. w 69
roku zycia. -

Bogobojnosci Baroniusa, Dobroi, Tago duoi charat-
teru, konyctwie adwiesciastoty sie w jego piismach.

Dzielo jego p. t. „Annales Ecclesiastici” ud T. Chr. ar po
r. 1198, nadmuycaj Dobre uloiom, Dowodi wielkiel i do-
wadnych poruciwosci, i nej lepiej sici adcy o chryi i
uniejctwoisii pracy. -

Wydawc wstalo to dzieło w r. 1593 i w następnym - w 12
tomach in fol.

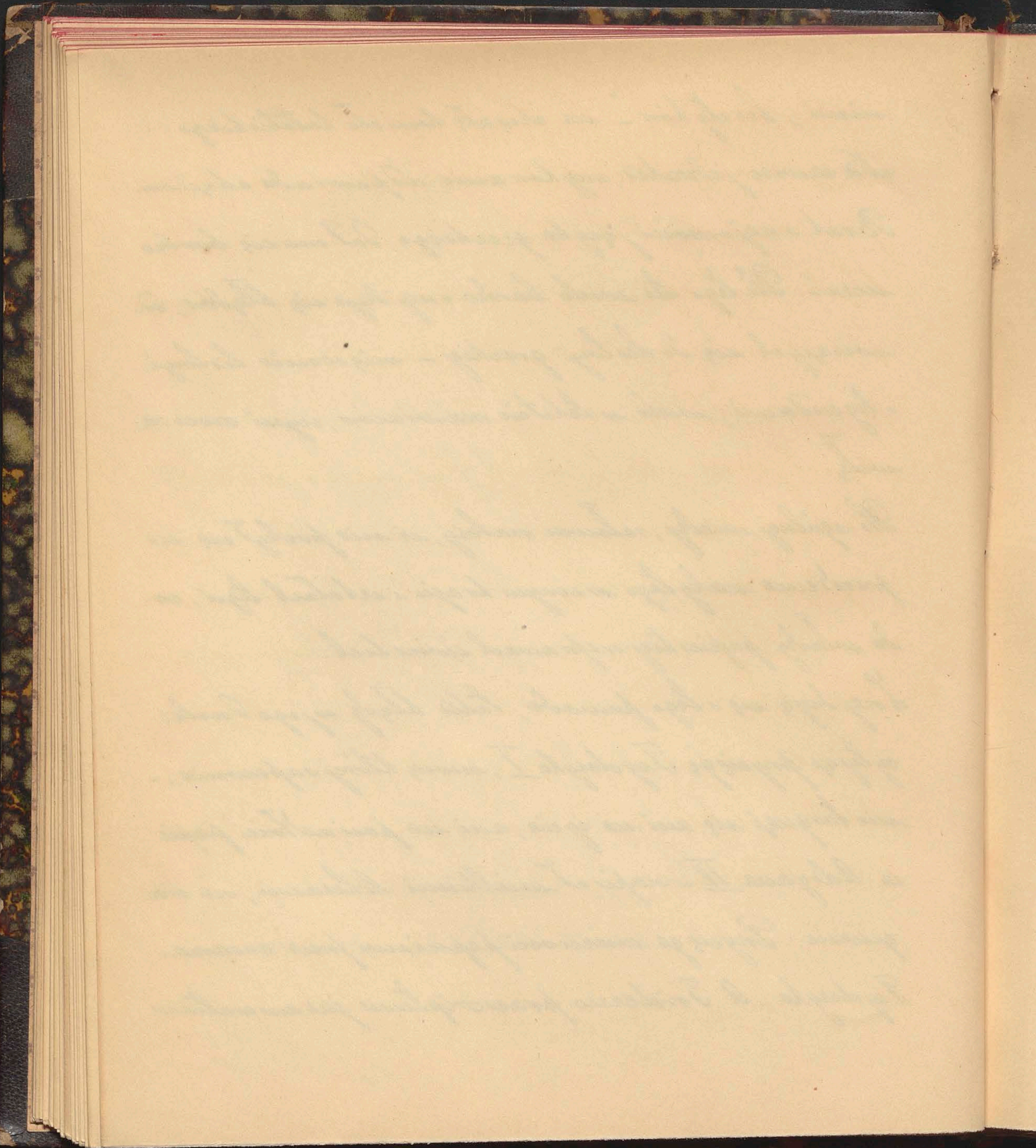
Celem tego dzieła - rozprzetefego juis w 30 roku zycia jego -
było pmciowstawienie padobnyu conglomeracyou i
wydaniou wychozacyu w Magdeburgu, sa stara -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

nieu „heretykon” — na chwałę hojności katolickiego. —
 Nie saware jednakie, my kon acie ad pawia da chrystom.
 Brak s nej omosi jęzuka greckiego, dat musię bardzo
 ucui. No tego też wiele bardzo s nej duje się błędów, od-
 nowaych się do historyi greckiej — migrowanie historyi
 i legendami, wiele w lektcie nawiasów, cypui orest ra-
 wilez.

No ogólniej wiedzy, iatowai nakery, iż nie podległ się u-
 pnieccie uakly tego w zmygu kraju i uholach tego, co-
 do władzy papieskiej w sprawach świeckich.

Snej duje się s tego powodu, także błędy w jego Dnie:
 cytując pny się za Fryderyka I, mowa, której saperowia, —
 nie tasquej się ani na życie, ani na posiadłości papie-
 ia Adryana IV — napisat wielkimi literami, na mon-
 giusie: Pny się za wierności papieskiej pmer cesara
 Fryderyka: A Friderico praescriptum juramentum

fidelitatis Papae. -

Wytyły jego: pater Pagi, Franciszkiewicz, Isaac Casan-
bon, Hardguat Norris, Tillemont i inni, wiele padłych
błędów wytykają - nie powiniemy sędziować jednako
gdzi pierwszemu, znaczenia drugo, saware ciekło -
praca pomychodzi.

Napisat jeżere „Martyrologia Kryńska” - 1586r. in fol.
była to jwi 4ta edycja.

Lucy daje się w niej uasle piyazy błęd: Sta Nimoris, meżere
mierka o ludy ochii..... - ona nigdy nie egzystowała. Pon-
stał on i tej, is autor cypat to słowo w Sta Janie Chryzosto-
mie - Kłój ma snarży para = dważe - i wiejsa inie -
siwis tej - o resztę i naj leparym moie się wydanzi pomysł-
ka. - | Malvende. |

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

5. Perron, Jacques, Davy du.

30

Urodził się dnia 25 listopada 1556 r. w rodzinie wywodzącej się z Kalwii i tego, rodziny starszej i młodszej Normandji. Wychowanie odebrał w wienie u wielkiego rodziaka, później się stał dziełem jego ojca Julien Davy, cztowick nadmorskiej szwajcary. Ten mu wykładat matematykę i język łaciński.

Młody du Perron, miał wielką ochotę i pilności młodości i dawał się, przyswoił sobie sam, grekę, arabski, filozofię i wielu poetów.

Philippe Desportes, opat de Tyron, przedstawił go królowi Henry'emu III francuzkiemu, jako człowieka nadmorskiego go pod względem prawnym i cywilnym.

Przejechał na Katalonję.

Z powodu siewskiej umowy i siewskiej nauki, wyznaczony został do wygłoszenia mowy pogrzebowej królowej szwedzkiej i Ronsard'a.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Wymowa, swa, miał nawróci wiela protestantów.

Henryk i Jan Sponde - pierwory póniej biskup Pamiers byli w hierkie pnelonawych.

Wr. 1593 na papirus Clemensa VIII, był Perron i wigcony w Prymie na biskupa d'Evreux, pnes kardynata Joyeuse.

Wr. 1600, miał w obecności Nióla Dyputa, se stawymu - Kalmuista Duplessis - Mornai - w której wymowa, swa, pokonał przeciwnika. Po skonczonyj rozprawie Henryk IV ucht do ks. de Sully: „Le Pape des Protestans „à élé serrassé - Sire - odpowiedział królowi: „c'est - „avec grande raison, que vous appelez Mornai, Pape, „car il frère du Perron cardinal.“

Prerzywiscie, w wóitce otrzymat kardynalski kapelusz i arcy biskupstwo Sens.

Henryk IV postat go do Prymu, gdzie był abecymu m

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Kongregacji de Auxiliis.

Auto zdecydował Paweł I, by się stałowero nie siewiad-
ował w tej sprawie.

Po raz drugi był w Rzymie z poleceniem Henryka III, by
poire ducy Tusimienajzo w sprawie Pawła I - Wene-
cyj.

Miał on wielki wpływ na papieża, który padłus ma-
wiat, modlucy się do Boga, by natchnął kardynała
du Perron, gdyż on ma u wszystkich co secher, proutome-
ry.

z powodu nadwątlonego zdrowia, prout o adwota-
nie go z Rzymu.

Wobec wyjętej księgi dwojosa Richer p. t. La Puissa-
ce Ecclesiastique et Politique - sąsiadstawowi ho na-
der decydują, sedają od padwotadnych i innych li-
shupon, supragawon, głoszenie anathemy tak na.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

autore jak i na Dielo.

Muort w Paryju 5 Września 1618 r. w 63 wietu życia.

Ogłoszony za stęgo francuz, hiszpa-polityke i Duchon-nego-ambituego.

Mówiono o nim w Paryju, czyniąc alluzję do jego z-dalwoni i słabij kousty turyj crata: „Il ressembloit à la statue de Nabuchodonosor, l'aut la tête d'or et la poitrine d'airain étaient portées sur des pieds d'argile.”

Dielo jego w trzech tomach, popmiedrom iyciorysem:

- I. La République au Roi de la Grande Bretagne.
- II. Traité de l'Eucharistie, contre du Plessis-Mornay.
- III. Traité contre Les Héretiques
- IV. Ses lettres, des Harangues et autres Pièces en prose et en vers.

Drukno wyarto infal. w Paryju rok. 1622. Recueil de ses Ambassades et de ses Négociations.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

6 Menochio Giacomo.

Urodził się r. 1532 - umarł 10 Sierpnia 1604 w 75
wielu życia.

Stawny prawnik uniwersytetu Padewskiego - swa-
ny był Baldem i Bartholé'm swego stulecia.

Wykładał prawnictwo na rozmaitych uniwersytetach
Włoskich - później został pryncypalem Rady Przewo-
dnej w Medyolanie.

Porobił dzieła: 1. De recuperanda Possessione, De
adipiscenda Possessione, in 8°

2. De praesumptionibus, Geneva 1670. in fol. 2 vol.

3. De arbitrariis Indicium quaestionibus, et causis
Conciliorum, in fol. - oras wiele jeszcze innych, któ-
re dawniej nad wyraz były poszukiwane - a dzisiaj -
sawire są, cennione. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

7 Quodo Pietro.

Poset Republiki Weneckiej do Nicola Sygmunta III
r. 1599.

La prawo temu opisat elekcyę tego monarchy, i wiele
reczek o nim i jego rodzinie. Relacya ta nayda-
je się w rękopismach po bibliotekach wtorich, w ko-
pji u hr. Piusa diecchiego | w Archivum dei Frari w Wene-
cyi |. Cio dawne rzeczy pomieszczone w panisz Luitada
Nieucewicra - O Dawnej Polsce. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

8 Du Fresno, Sieur, Canaye Philippe.

Urodził się w Paryżu r. 1557; jego ojcem był adwokat =
La Canaye.

Odrzucał wry się sam jako ubronica, został samianow.
wauym Conseiller - d'Etat.

Do Henryka III - ambasadorcem w Anglii, Niemczech
a w Wenecyi za Henryka IV. Przyjechał się, naucznie
do doprowadzenia układów, pomiędzy Wenecyą, a Fry-
mencem, do pomyślnego rezultatu - Paweł V też nie =
jedno bratnie skazywał mu swą, w dyskrecoń.

Relacye jego ambasady, wraz z życiorysem, Duchowa-
ne były w r. 1635 in fol. w 3 rot.

Najciekawszym jest tom III, zawierający opis Pawła V
i Republiki Wenecyjskiej.

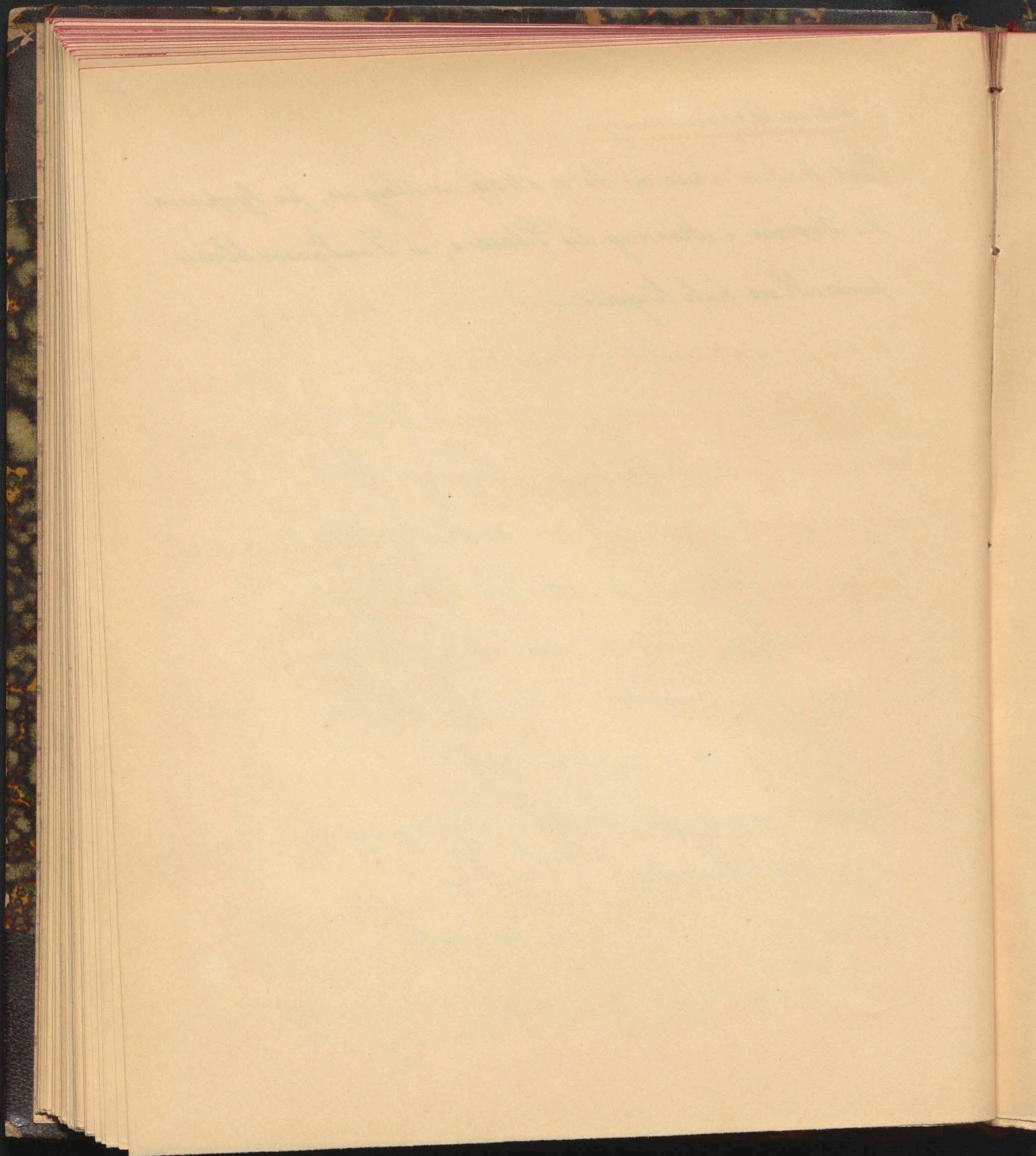
Umart 24 lutego 1610 r. a 60 wieku życia.

Uchodził oawre za erlowiska światłego, honorowego

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

i ber intereste conego.

Był Kalwinem ar do r. 1600. w Noyen, po dyspcie
Du Perron r Mornay du Plessis, w Fontainebleau -
pmsesł na katolicku. -

9 Giusliniani Fabio.

Urodzony w Genewie 1568 r. Uczył się u Leonarda Fa-
rauchetti, adaptowanego przez rodziców Giuslinianich
w nadgródę, iż nie chciał ualereji do episkopu Ficoqui
Wstąpił do szkoły Oratoire w Paryżu.

Wr. 1616 mianowany biskupem Ajaccio, gdzie u-
marł 3 Sycznika 1624 w 59 wieku życia.

Treść jego Index universalis materiarum Bi-
blicarum, wydany w Paryżu 1612 in fol. i

Tobias explanatus 1620 in fol. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Aldobrandini Tomasso.

Sekretar Pawła V. Tomacryt Dyogenese Leocynura
 Podius starożytny, wygasta jednal.

Lapione jego brat:

Piotr z Sylwestro

Ur: 1571 um: 1620. Hardywat, pośredniczył w zawar-
 cie pokoju, pomiędzy francuzami a Sabaudzami, za Klemen-
 sa VIII.

Stał na czele mechu państwa hiszpańskiego.

Otrzymał później arcybiskupstwo rawenckie. Umart
 w Paryżu. -

1840
The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow lay
on the ground
for a long time.
The spring was
very wet and
the crops were
very poor. The
summer was also
very hot and
the crops were
very poor. The
autumn was very
dry and the
crops were very
poor. The
winter was also
very cold and
the snow lay
on the ground
for a long time.

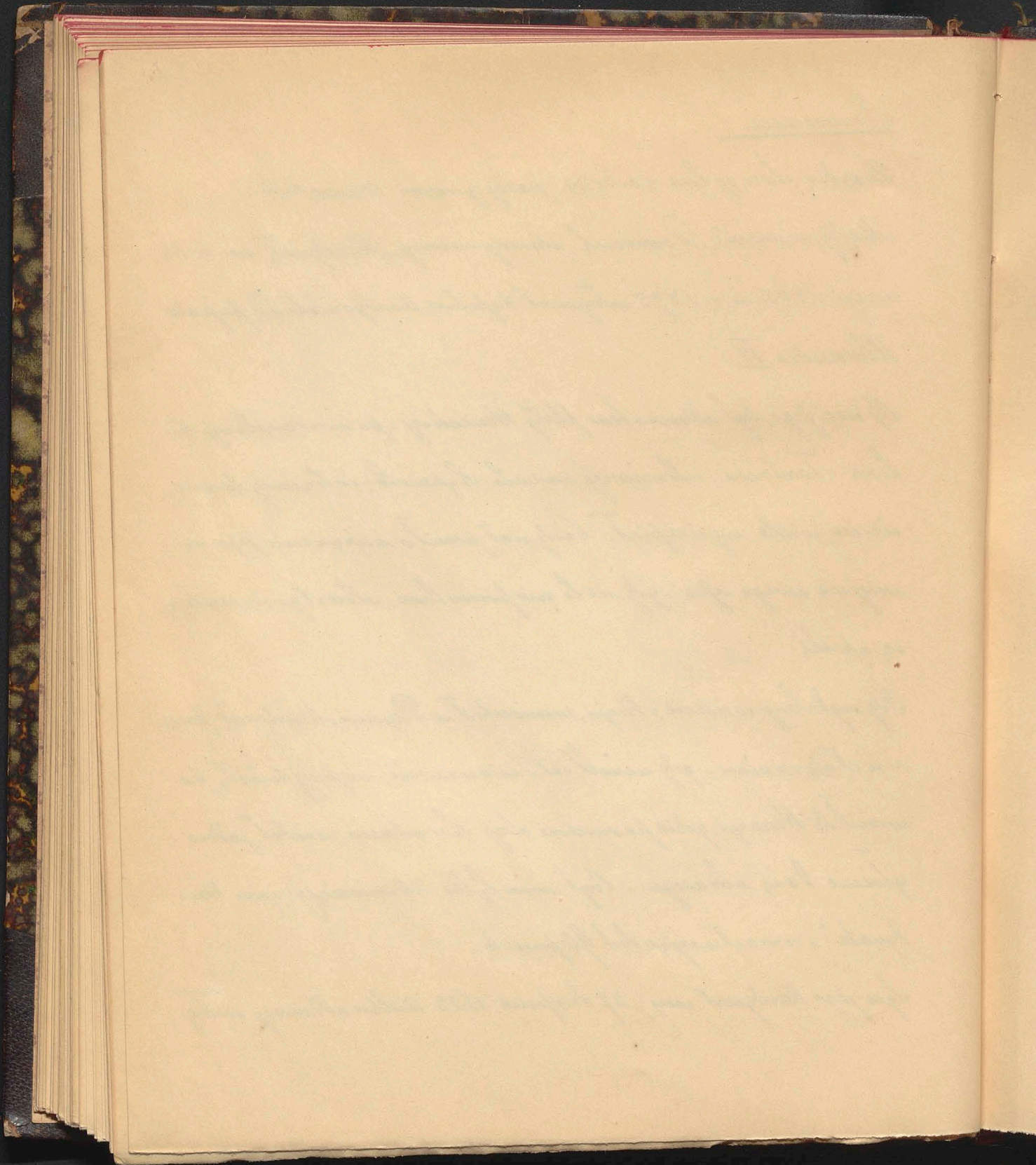
Bardzo starożytny rodziną paleocynion Weuechiel.

Między innymi, Dominik, Jawny usony, Kardynał, us. w We-
necyi 1463. w r. 1493 otrzymał kapelusz Kardynałski od papieża
Aleksandra VI.

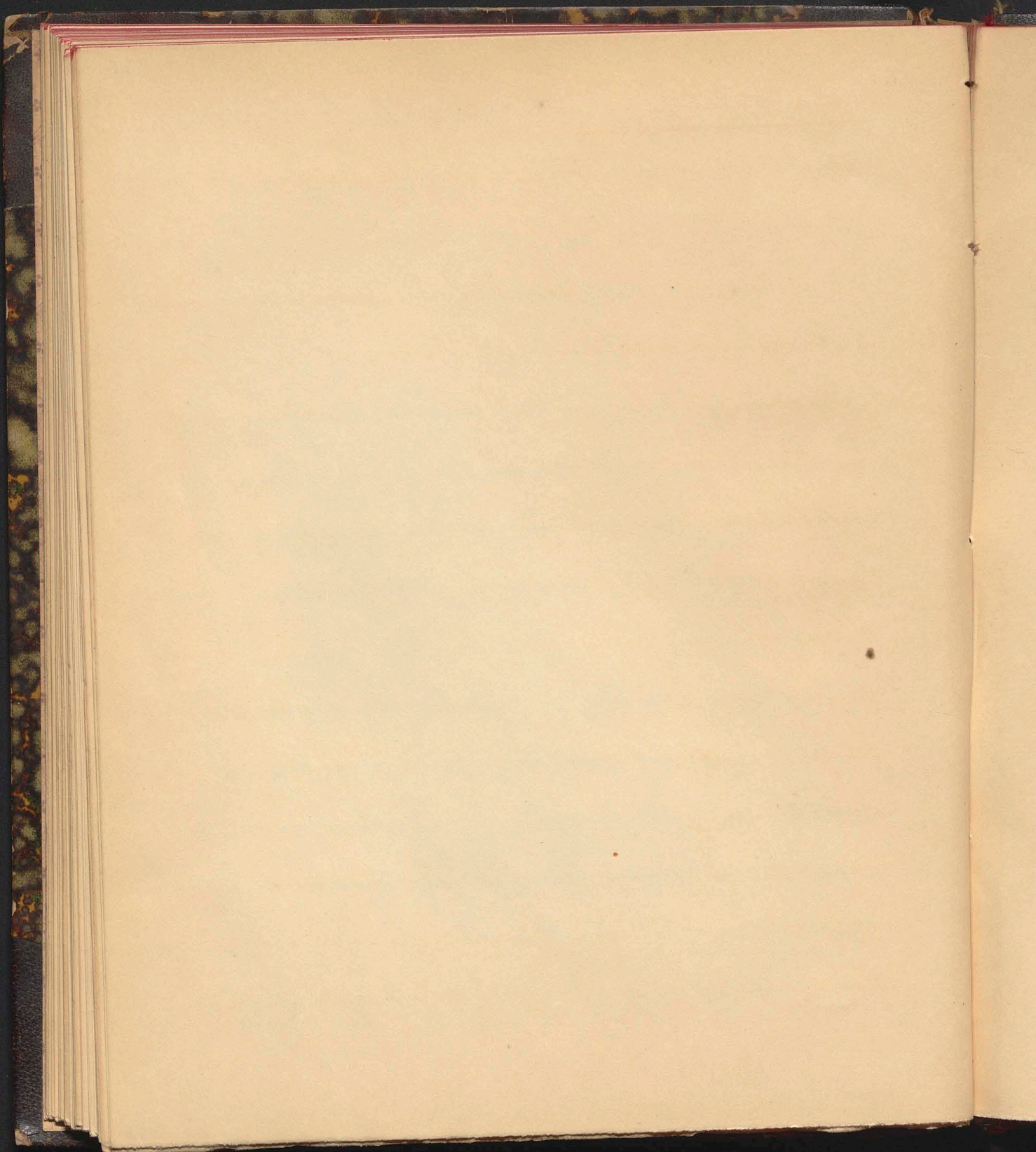
Ojciec jego, był admirałem floty Weuechiel - po niemięcej li-
twie i Turkami, utracił w mieście Repault, w drodze do wie-
nie, wille uwięziony. Kardynał prosił o uwolnienie jego w
miejscu swego ojca - gdy na to nie pozwolono, skazał go na śmierć,
co, ostatecznie.

Gdy wydalony wrocisz, Braju, zamieszkał w Paryżu, Kardynał prze-
niósł się do Wenecyi - gdy uczył się i nie uawiać nie przyjął, po-
wrócił do Wenecyi, gdzie po śmierci dogi Lodowico, został jedno-
głośnie dogi obrany. Był nim tylko 20 miesięcy | ojciec Kar-
dynata | i zmarł mając lat 40 przeszło.

Syn jego Kardynał us. 27 sierpnia 1523. Wielki oddawny uszej.

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

12.

Wotton Henryk.

Urodził się w Boston-Hall, hrabstwie Kent w Anglii w r. 1568.

Od najmłodszych lat odraabiał się do nauki i do lat 16 w latach młodości krył się w Lyonie - przedmiotem we Francji, Niemczech i we Włoszech. Po krótkim czasie nauki, powrócił do Anglii, i został sekretarzem króla Eduarda - który później odhar- iowemu został o radę stanu.

Wotton był murysem uciskani. Wdał się do Florencji, żeby w sekrecie wystać przed wielkiego księcia do Szwecji do króla Jakóba IV w Anglii zaś Jakóba I był przeciwnym go o spisku na jego życie uknołemu.

Był wstępem ten monarcha na tron Angielski, wy- nadgradił mu, oddając przysługę - nadał szlachectwo, i urzędował go do królestwa z trudnych misji -

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

przy doborach sagruiernych.

Porostawit eu kilka diet. Najlepsze: O stanie Chmiesi-
aictwa, w jezuku angielskim - to dieto podobno nie wy-
sthuu sie podobalo. 2. Reliquiae Wottonianae - Inul:
w Londynie 1657 in 8°.

Wielor jego listow, poezji, charakterysty czuych obrazow, wron
skic grafic, wydano w Londynie, 2 non pod pawyrsyem Cy-
tatem w r. 1685.

Wotton umart 1639, bedzy gubernatorem J' Eton. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Senes Bernardinus, Serrita.

1575 - 1650. More Senes Cassius. Teolog i filolog slo-
wiański, Saluański.

Wstępiwszy do rąk, był młynem a new na woko-
drze, a za powrotem, prowincyatem w Dubrowniku
(Daguric) - w końcu penitencyjarem papierkiem w Prey-
mie.

Wydat Sauric: Institutiones lingue illyricae 1604.
Lai w języku Słowiańskim: Duchowie pisnie 1624. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Possevin Antonio.

Urodził się w Mantui 1533. Do rządu Seruii¹ wstąpił w r. 1559. Długoletni sekretarz na poselstwach swej dyktandowności, z świetną wymową i swobodą barusdrückelich² jak we Włoszech jak i we Francji.

Nie wyraża zdania jego, do obcych języków, wrócić należy uwagę, papieża Gregora XIII - był go uszy do pojednania Sigmunda III z carem Szwajcem Iroinyem.

Przebywał w Polsce i Moskwie od 1581 do 1587 roku.

Pisał pociąg do imoswiciom, przez co jednakże nie przywrócił ich do uspokojenia unycton i tolerancji w Polsce.

Wmianyach dyplomatycznych, przebywał również w Szwecji i Niemczech.

Na powrocie do Rzymu, pracował nad pogodzeniem Henryka IV, Stolicy Apostolskiej.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Te zabiegi jego, nie padabaly się Hiszpanii, Deprawo adri-
to ter, ie Karauo mu Rzym upuiciei.

Umarł w Ferrara 26 lutego r. 1611, w 78 wieku życia.

Nadzwyczajnym sposobem gawrym darem uposażony, u-
myśla wykurat' conego, uad to iwie tuż umyrowy,
potrafł uwonci w ptyw wielki, na wszelkiego radra-
ju leu peramentu.

Laudawanie w polityce i uprząwianie teje su mid-
ke, stale, nie ustabilo jego pniehonai religijnych.

Pisał wiele. I. Epistolo ad Stephanum I Pol: Reg: ad-
versus quendam Volanum 1583. II. Indicium de con-
fessione augustana - druk: w Pomaui 1585. III. Althei-
mi Lutheri - druk: w Wilmie 1586. IV. Soldato Christiano
1576. V. Bibliotheca selecta de relatione studiorum,
w Prymie 1593 in fol: i w Wenecyi 1603 in 2 tom. in fol.
i nacrnie pawisierone i pniejone. Cel tej pracy: ucto-

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

twórcie chemii ię kartalii, sromadnie matery-
 alę naukowe, her potnieły wertowacze rozmaitych
 dzieł. Wstawicium temu, daje również acuz auto-
 rów. -

Pierwszy tom traktuje o teologii, tak poytywnej, jak
 scholastycznej, jak moralnej i katalickiej.

Drugim najkryszem: filozofie, prawnu, medycynie, ma-
 tematyce, historye, poverę i setoyce.

Stawny du Piu, mówi o nim: „On ne peut nier -

^{1.}
 Du Piu - albo Dupin - Ludwik. Ur: w Paryżu 17 Czerwieca
 1657. Um. 1719. dnia 6 Czerwca w Paryżu.

Orłowick nadany wraźnie wykartatony, Jani wolno-
 myślny, precies pisał lei wiele. Woscinie wyiniżo-
 ny, sa mladu atrymat dyplom na Daktora Sorbon-
 ny 1684. - Stawne jego dzieła: La Bibliothique

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

„qu'il n'y ait beaucoup d'érudition dans cet ou-
 „vrage, et bien des choses très utiles pour ceux qui
 „veulent étudier, mais il faut avouer, qu'il s'a-
 „grossi de bien des questions de controverse, et de
 „pièces qu'il y a insérées, dont on pourrait faci-
 „lement se passer, et qui ne conviennent guère
 „à un ouvrage de cette nature. ”

Моисею иже пиере сануци, и естуже ерауци ау-
 торон, Шой ех кепиј ние wspominaci, а нову и ин-
 нуци асчодри ри, и ниеч ло' ечч мупадхач, и аде-
 ние пучху луи и астрэ крелу хэ ич прасе абраи. —

universelle des auteurs Ecclésiastiques.

Labaeyi: Critique de Dupin, par Simon, 1730.
 in 4to tomah in 8°. —

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

VI. Apparatus Sacer. druk. w Kalonii 1607. - 2. vol. in fol. - Druko obecnie nadzwyczaj poruczkowa, a ktore swego czasu, bylo bardzo pozytywne. Mowia o losy logach, historych kach - Nowielnych i Mo marach Piema - Swiętego.

VII. Moscovia. druk. w Kalonii 1587. - Opis Moskwy i ludon, wycwai i obyczajon. VIII. Indicium de Nisae, Joannis Bodini, Philippi Maruasi et Nicolai Machiavelli quibusdam scriptis. Prym 1592 i Lyon 1593. Napisaue spolecnie papiera Innocen tego IX. IX. Consultatio ministrorum Transilvaniae et Francisci Davidis, de Friu. Sale. -

Opisow jego abarery, napisat O. Teruila Torigui w roku 1712. Niszeke bardzo ciekawa i interesujaca. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

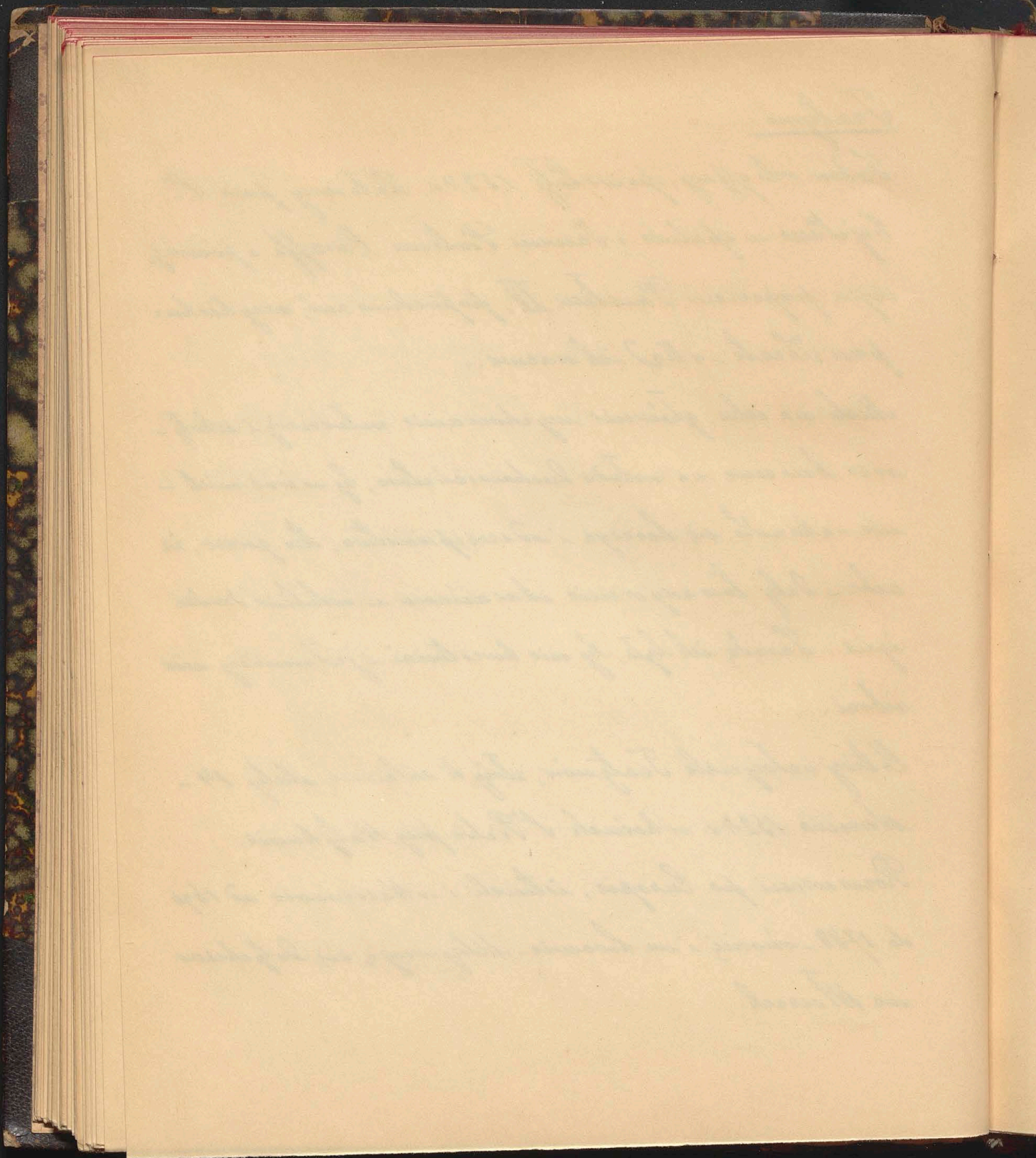
15 Teatyni.

Zakon religijny, powstał 1524 r. Złożony przez S.
Kajetana w spólnie z Janem Protrem Casaffa a później
urzu papieżem Pawłem IV, po mediis suis, arcybisku-
pem Theate - skąd ich nazwa.

Mieli na celu, głównie wychowanie młodszych i wstę-
poro barwienie na młode duchowieństwo, by wśród nich -
nie sakrała się herezya i odwrócić się od wiary, ten gorze, że
ciężko - Dalej stawiano im skarcie w ascecie i dosto-
iście. Zasada ich była, by nie kwestowali i jadać muricy nie
niebrai.

Order założony przez Teatynów, który to zakon istniał 14 -
Wniecia 1524 r. w kościele S. Piotra przy Watykanie.

Rozsaroni po Europie, istnieli i w Warszawie od 1696
do 1788. - również i we Lwowie. Wtedy musi, się Dąbchras
we Wszech.

J^h Hajetau urodził się w Wicenzji, w dom. kardzi r. 1480°:
 pochodził ze znakomitej rodziny Włachij. Cierpiat au -
 wiele od francuzon, którzy po odaleniu Fryderyka r. 1527° pod
 Comestable'm Bourbon, Kwarto: Teatynon służyl, je-
 go sami kili i męzyli, smuszajac do wydawia szarboń-
 uchy smier. niego ukrytych.

Poimij był J^h Hajetau pretoracyum sakonu Theatynon w
 Wenecyi, potem w Neapalu.

Umarł r. 1547° dnia 17 Sierpnia, w 68 roku życia a 23^{im} od
 rabinenia swego Kwarton.

Clemens X policyt Hajetausa w poczet Swietych.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Molinus Ludwik

Ksiądz hiszpański - urodzony w palliu Sagony 1527. Gro-
dziny majętny i pawański.

Wzrostu wysokiego, serc exaltowany miłośnik, bardzo odważny -
mowa, nadany kraj i bersejerskiej powieści chowu, wnet
w Paryżu, w kłopotliwym świecie, stał się głośnym.

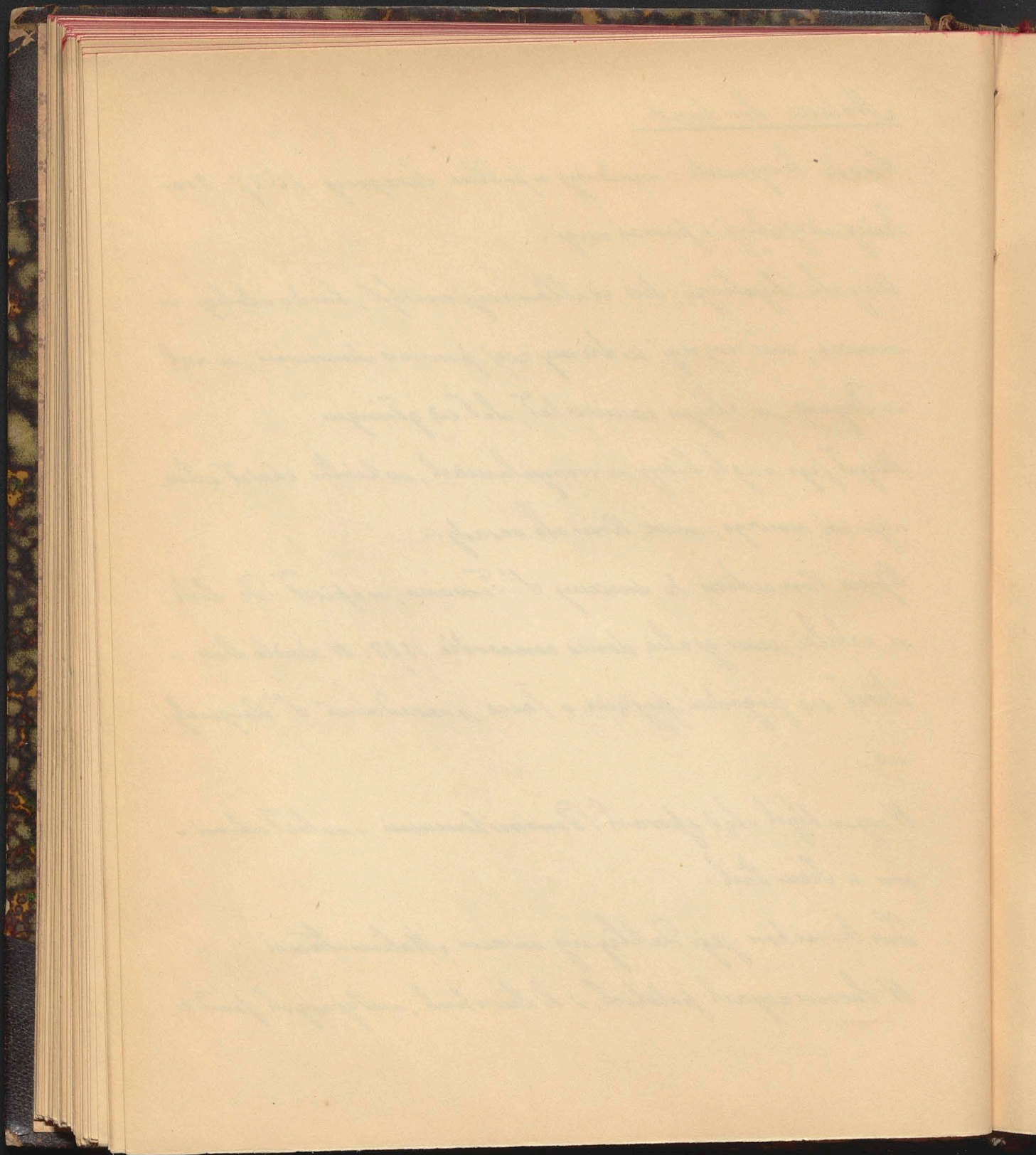
Wzrost jego wagi kłopotliwy w romyjskich, w krótko chętny i
nisi i nowego, nowe kłopotliwa sąsady.

Oprócz komentarsza do summy Sta Tomasa, napisał: De libe-
ri arbitri, cum gratia donis concordia 1598. W dziele tem -
stał się pogodził pojęcia o Tasse, i nasadami Sta Augusty-
na.

W wyjątkach i bzdurach, Dominikancji, i nalet Taboni-
con w Perui stał.

Dwa lewicy jego Daktynny wawo Molinistami.

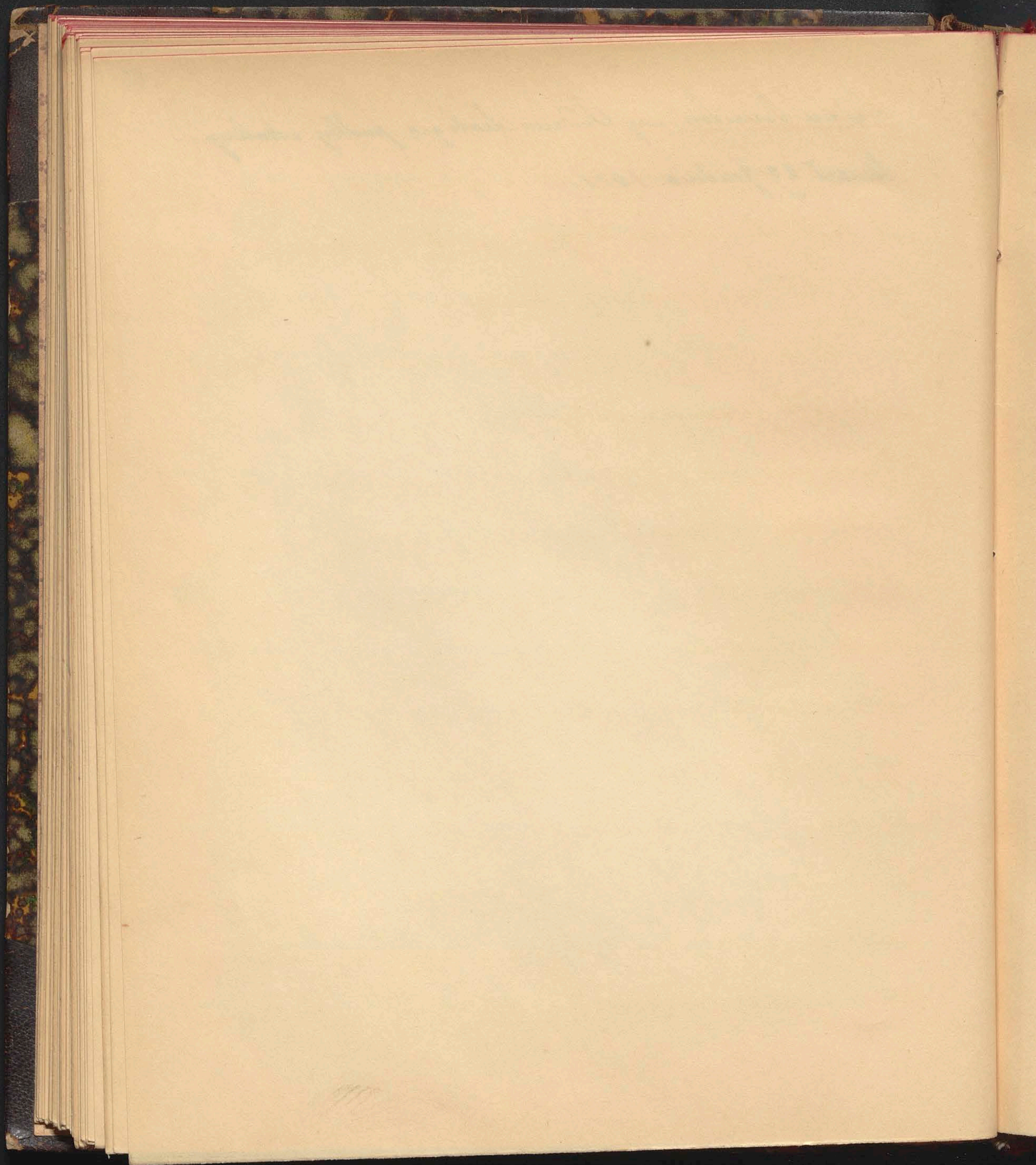
W Seminaryach polskich i biskupich, wystajacych pod ca.

Madam Scrivener, my Madam Geologie parting Maliney. -

August 29 Indica 1601. -

[Faint, illegible handwriting covering the majority of the page]

Rudolf II.

Syn cesarza Maksymiliana, urodził się w Wiedniu 18 lipca 1552 roku. Niósł koronę Węgierską 1572. Niósł koronę Czeską 1575. Niósł koronę Prymską, obrany w Ratyborcu 27 października 1575. - Stał się cesarstwem 12 października 1576 po śmierci swego ojca. -

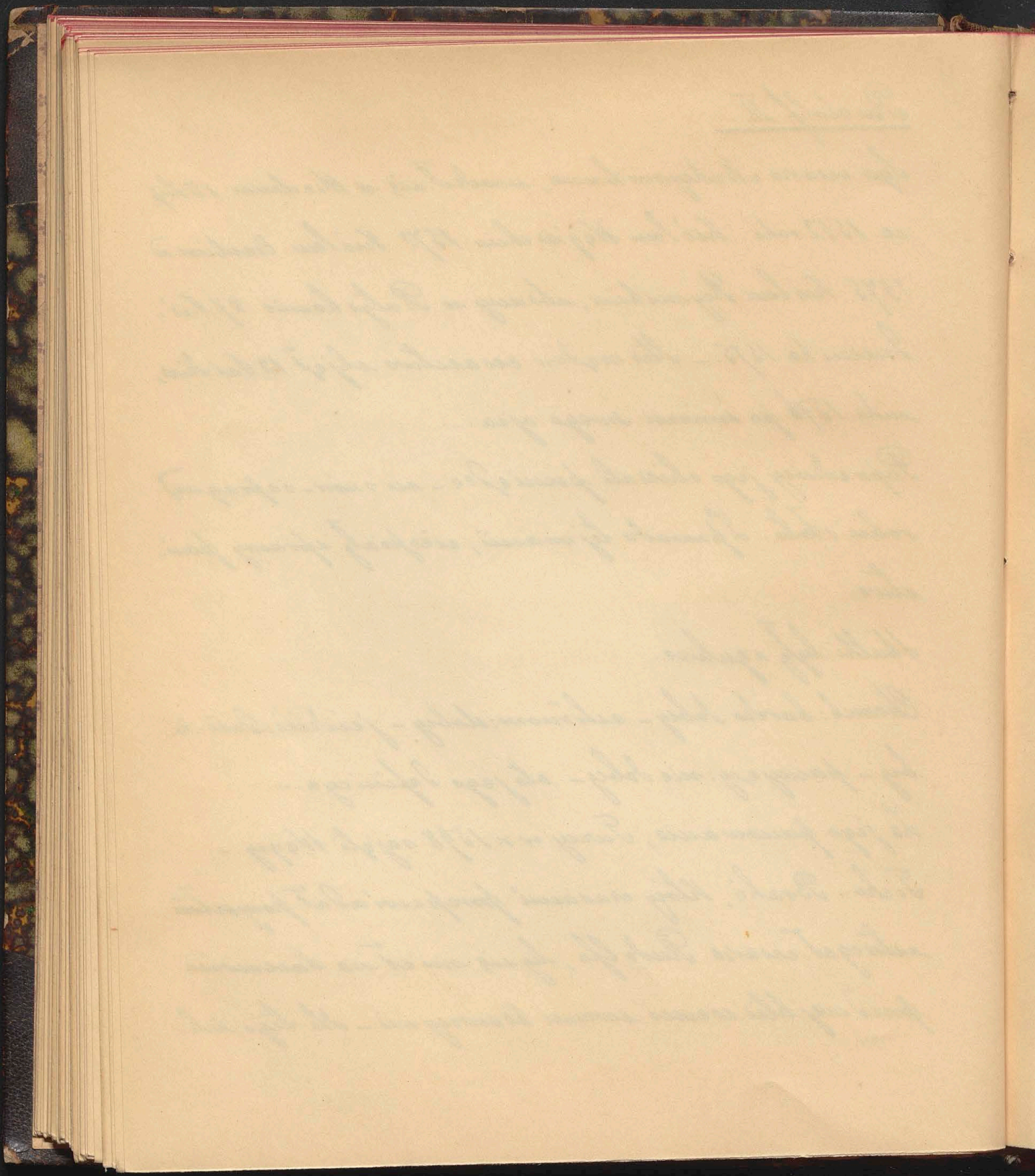
Poprzednicy jego zbierali pieniądze - au mon - sapraquel robili szkodę. Z powodu tej maści, cierpiał z powodu państwa.

Mulki były z gubnie.

Chemik: bardzo dobry - astronom: dobry - jeździec: Dwie do-
by - paucy: nie dobry - oto jego definicja. -

Ze jego panowania, Turcy w r. 1598 zajęli Węgry. -

Ticho - Brahe, który cesarowi przepowiedział przyśrodkiem
antygat cesarza Rudolfa, był się miał na karcie
przed wieloletniemi swemi obserwacjami - Ho tego ich.

prawie wcale do siebie nie dozwierał, a obecni -
 przegrywali i nim mówili, także nie chętnie się wy-
 wiał - ci jędrakie, chociaż pręciw go sdybali, najwzrosty-
 pniekali się na maść tęgą i wzięli waki nie swięgo -
 w stajni, gdy chodził Kowic ulubionie ogledzi.

Rudolf nie był romantykiem, a to spowodowało brak sta-
 cności - serwał pięć małżeństw projektowanych, a ma-
 rzył iemu siew i o Infaulthe Trabelle, córce Filipa II. -
 Miał kilka Kochanek - a smil kilku ro dzieci.

Henryk II pytał się swego pierwszego ambasadora ce-
 sarskiego, czy Rudolf ma Kochanki - Tak jest, ma - adpa-
 wiedział poseł - ale tymo to w wielkim sekrecie mo-
 narcha. " Il est vrai - rekt Henryk - który swemu mi-
 do czego był przytył w odpawiedzi - qu'il ya des hommes
 " qui n'ont point d'aussi grandes qualitez, pour n'
 " être pas obligés de cacher leurs faiblesses. "

Umarł 20 Styrcia 1612 r. w 60 roku życia. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Filip III. król Hiszpański.

Syn Filipa II i Anny Austrijskiej. Urodzony w Madrycie 14
Majem 1578 r. -

Wstąpił na tron, po śmierci swego ojca, 13 Maja 1598.
Odrzucił wszystkie wojny w Holandji. Przy wsparciu
swego Dawida de Spinali, odzyskał w r. 1604 Ostendę, po-
tomczaków abdykacji, gdzie zginęło 80 tysięcy ludzi.
Zawarł rozejm 12 letni, zryjąc wielkie ustępowanie, -
mianowicie odstąpił część ziem arcybiskupstwa Hau-
del i Indjani. Dom Hiszpański powrócił do wszyst-
kich swych pierwotnych posiadłości. -

Wyznanię Maurów wstąpił, wielką monarchią -
szkodę przyniosło. Rozbrójem, pracującym w ród lu-
du próżniaczego, spohojni i oserce, dui - mogli być ad-
dai, wielkie państwo ustąpi.

Handel w ich opanach | Maurów | ogarnięcie się podmiot

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Zanucowa im, że tyłko zewnąstrowie witali chnciei aus.
 mi, w Dury sai bedej murut mowauui - jak i to, że
 srukali w aparca w Noustauy, wopale i Paryju, by -
 w smieci pawstauie i wy hii się nowa na waluoi.
 Te sanuty, które na swe paparcie, nie puiadaty dawo -
 don, mnicj im s rurtę saarko dity, jak nie daly swo -
 biola.

Dnia 10 Sycruia 1610. wywrest rorkas ponich, opur -
 creuia puiatwa w ciagu 30 dni, i to pad kase, smierci.
 Wchulek tego, pmscto milion luduioei wyemigrowato,
 porbawiajcy kiej, Wary kaudnjasej, sarobuej i ro -
 li adnauj - nie tyłko to, ale i etuki piq huc wiele
 na temu ucies pialy.

Ofiarowali sccu nq dowi, dwa miliony dukaton sto -
 tych, sa adwołauie prawa wydalajasego - ale no puiawo.
 Wuel tei pmsctou ali się wrycy, jaki to brak byt nie

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

politycey i spreciwoho ekonomii kraju.

Chciał wprawdzie Filip III, u sprawi ten wielki błąd ministrów - prawem i resztę bardzo pięknem, ale nie mogącemu przyjąć swemu porządkiem w kraju tak próżniaczemu jak Hiszpania - o to rozpoznał, że kto-kolwiek weźmie się do uprawy roli, i na niej wraz z rodziną, oświecie, walnym będzie udziawianiu wojshawej i obdanacymu instancie szałactwem albo wyst-hich swaich dzieci. -

Filip zmarł w krótkim czasie r. 1621 w dniu 31 Marca a w 43 wieku życia. Nad ten part ofiarę, były króty dwor-skiej. Prawdopodobnie radzie - w sali, w bliskości jego - krótko, stał kocioł z ranajem węgla, w celu ogno-wie chłodnego powietrza. Węgle jednak nie były do-statecznie rozpalone i cwał uchodził, nich wielki. Filip, który dopiero co powstawał z łóżka po ciężkiej chorobie

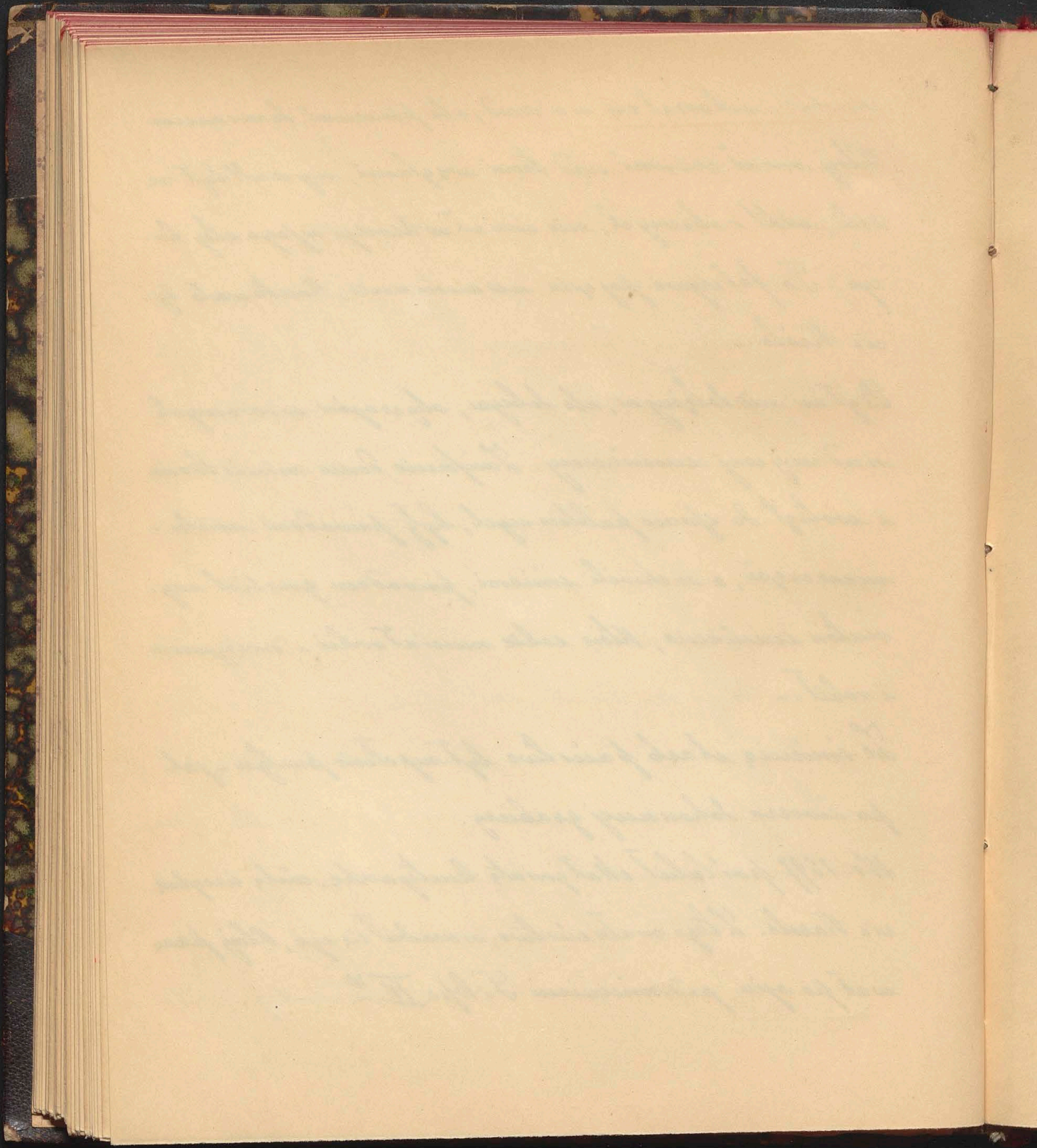
[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

chowlie, ustramiat się na erad, ale ponieważ konanaciu
 Włoy miał eruwai nad temi wojacami, myślał być se
 sali, uicht i abemych, nie simiat w hrocyi w jego alty ho-
 cye... To fatrywe pojecie uwarowawie, kasto wato ię-
 cia Miola.-

Był au nie dobiejym, ale dobieym, obycrajem wzorawych
 nad wyeraj sumiecmu. Laufacie domu minis Lrom
 i wstref do spraw publicyngch, były pawadeciu wielu-
 niess eręse, a w chwili smierci, pawadeciu gonick wy-
 sulon sumiecmu, które robie musiat robii i nerzywiiu
 i robii.-

De smierci, i arb paitstwo był upetnie puitym - jak
 po iwiwo dohouawy grabierz.

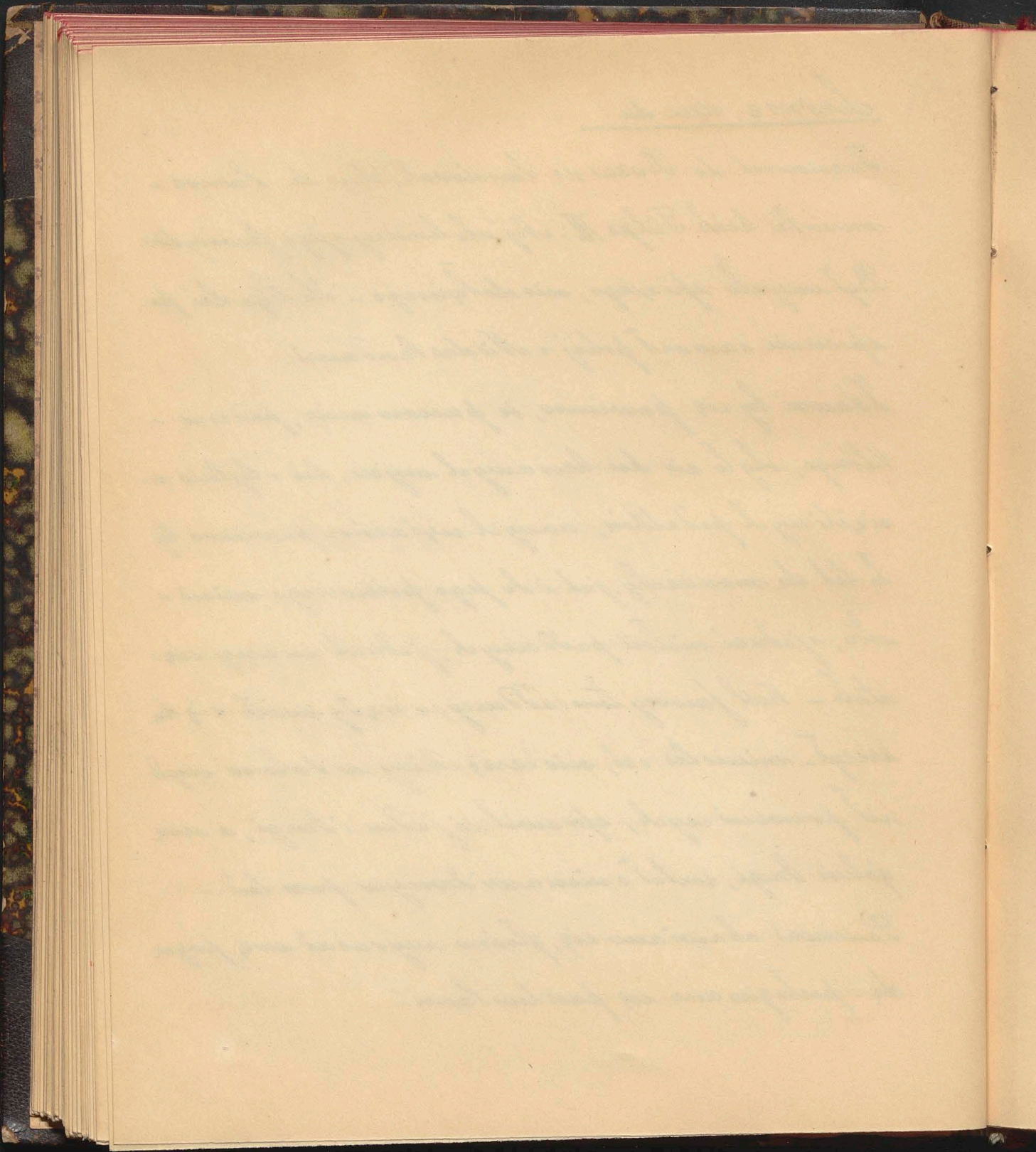
Wr. 1599° posilulit Mat gonate Lunttyacra, cois, arcypii-
 cia Barola. D tego matieciustwa, narodit ię, Włoy pawo-
 wat po ajcu, pad imieciem Filipa IV. -

Lesme, duc du.

Francois de Proxas de Sandoval, Duc du Lesme -
 ministre de Philippe III. Najwlukszy i jego faworyt.
 Był uwielbionym i szanowanym - Na jego księstwo
 spierano owarant polski i Niderlandzki.

Ładawai by się powinnu, ie panowaciu, padcas -
 Wlóngo, aby to się bez brwawych wojen, bez i lętlivo u-
 ciągłiwych padalhoi, nauych cięsaroi - powinnu by-
 to tak do monarchy, jak i do jego pierwszego mini-
 stro, zjedwai miloii padaciu, jednak inaczej się
 stalo - Wiel faworytom addany, o nady mato się to
 wręczył - ministrowi zaś, nie wręczył w dolone uwyż
 się pomocni czyż, sprawił się jedni i drugi, a wresz-
 gotnie drugi, wstąpił i nieważni drony w proci lud.-
 Powinno abawoiano się, głownie myślenia swe, pogar-
 de - postugiuano się parolami.

Oskarżono go, iż sam odwiedził Hiszpankę, Margerytę,
 żonę swego sześcioletniego i konfidentę Prodyżę Caldero-
 ron'a. Choćby nie było prawdziwemu Dubucem takie od-
 powiedzenie, miał musiał jedynakże ustąpić prawoschnemu
 rozgoryczeniu i serce w nieobecności dwor opuszczył w r.
 1618. - Po śmierci swej żony, wstąpił do stanu duchownego.
 - Miał jedynakże nie powalił się gwałtem na swego przy-
 jaciela - ale Calderon, obawiając się i znużenie i brodnice
 i pnień wiersza, został w Hiszpanii w r. 1621.
 - Papież Paweł V, chcąc wprowadzić Inkwizycję w
 Hiszpanii Neapolitańskiej, postarał się o jedynakże so-
 bie ministrowi króla hiszpańskiego, i w tej myśli do-
 tąd obdarzył go purpurą kardynała, i wysłał do po-
 godzenia sawn, bych na siebie Teruilon i Tominiha-
 non, w kwadransy Molice.
 Kardynał umarł w krótkim czasie po powrocie Calderona

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

to jest w r. 1625, porbawiony po większej części węgł
 Sibi, przez Filipa IV.

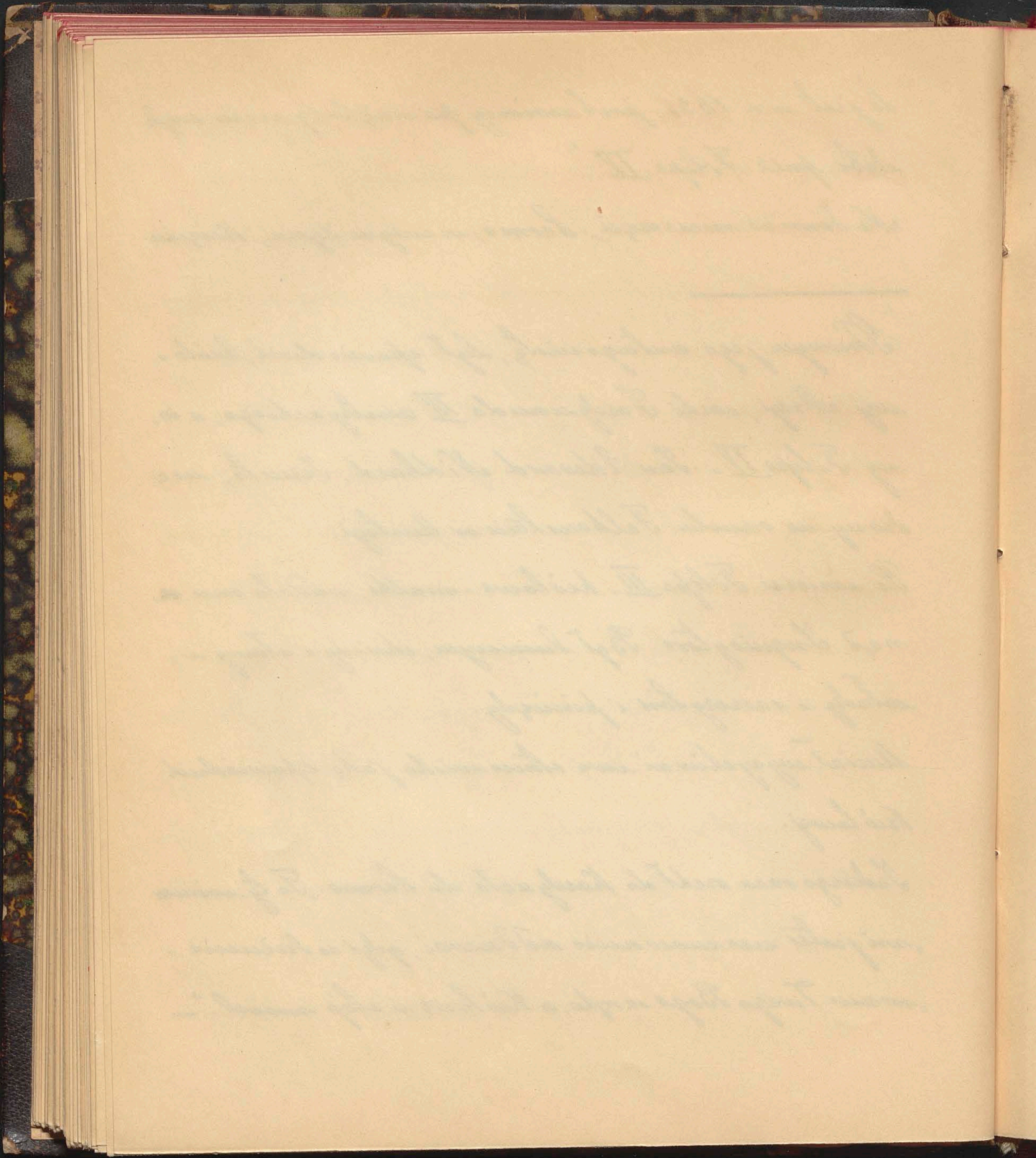
Na domiar niesczęci, Serme, w węgry synu, Wierciu

1. Głównym jego antagonistą, był spawioduch, królo-
 wej Maryi, córki Ferdynanda III austriackiego, a w-
 ny Filipa IV - Jan Edward Richard, jezuita, us-
 ropy na saubku Falkenskieu w Austrii.

Po śmierci Filipa III - hiszpa - malta, nadato mu u-
 neś Inkwizytora. Był dumny, chiny i stany i -
 wady i sarrystos i pięciogdy.

Musił wyrychować swe stanowisko jako spawioduch
 królowej.

Jednego razu nęcił do kardynała du Serme: „To ty wicnie
 „mi jesteś usadowienie oddawai, gdy co diewnie -
 „mam Twego Boga w rękę, a hiszpa u ślaj moiel.“

d'Ureda, wychował sobie najwiętszego wroga.

Nu rajst jego miejsce w ministerstwie. Inwazja Le-
goi, szasta jednaki w imierciu Filipa III r. 1621.

Du Lerme, był po trójnie Grandem Hiszpańskim -
i powadu swego księstwa, i powadu margwintwa de -
Devis i brabstwa de Saulta - Gadea.

Żona jego była Felicja de Gabrera, córka admirała Cardy-
lii, i której miał sprisć syna, o którego uwyj, jescerz cór-
ka Marye - Anne, de Sandoval, która majątki i grandery
w nic sta w dom Cardanne, przez swe samej papice -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

19) Barberini Mateo.

64

Mi: we Florencji r. 1568. Obrany papieszeu 1623. 1^{sto}
Urban VIII.

Przytężył liststwo Urbino do powiatu Pisci kasciatę.

Polecił Janseius łon.

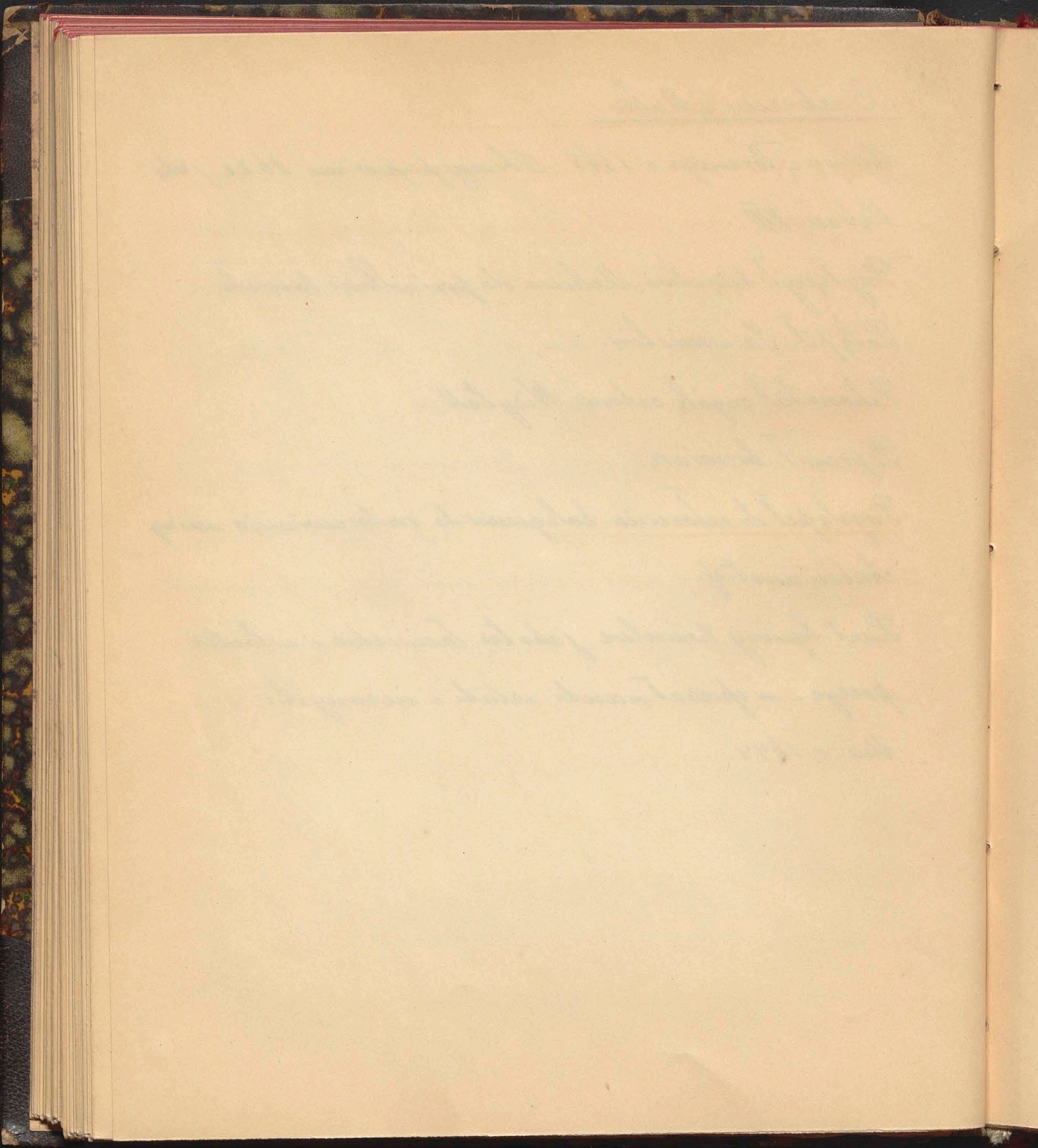
Polwierzył regołę sakonu Wirytę

Poprawił brewiar.

Przytężył do sakonice halęgiu do rymenwicia wioły
chreści ańskiej.

Pisał krumy kosciołue, jako też Tacis chie i wtockie
poerye - w pierat nauki, sztuki i ueranyel.

Mu: r. 1644.

Borghese, Scipio Caffarelli.

Był najstarszym bratem Borghese - siostrzeńcem Paula V
 Łoźcą i pier. lego; Kardynałem. Głównym, i tymczasem
 Tawii sztuki, wille, Borghese.

Borghese Franciszek

brat Paula V. Dowodził wojakami papieskimi przeciw
 cwo Wenecji. -

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Jakob I.

Nr: 1566. Umarł dnia 8 kwietnia 1625. r. w 59. wieku życia, a 22^{im} pałowania.

Jakob, jako król Szkocji IV - był synem Jakuba i Maryi Stuart.

Nieważliwa Marya Stuart, była z nim w ciążce miesiąc przed, gdy jej abemuoi sancer dowawym - wstał murzyn Kirrio. Jakob też na widok Jedy tego nicera lub wpały, wstawał sancer drzewek nerwa wych.

Do śmierci Elżbiety, wstał królem Anglii r. 1603. -

Podrężył Królem Szkocji, Irlandyi i Anglii - i pierwszy przybrał tytuł: Króla Wielkiej Brytanii - gdy, powodu koronacji, adly waly się, fetygny w londynie, i sa sta - senicem się król, lud wmo ił sadains na niego o - Viryki - koi s tłumem mekt. Coi myrakianie! Temi -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Wnykacui, repuyecie nam, Dated Labrego Niols. -
 Jednym z pierwszych jego czynion, po wstępieniu na tron
 było, wydanie edyktu, rozbijającego wyzethim liq=
 ism Katołickim, pod Karą, śmierci, opiewu siewie -
 angielske.

Wtedy to powstał spis ch „prochowy” r. 1605. Wtedy sca=
 eras ad trytym scetat, a kilka z spiskowców omiowierło.
 wano.

Wtedy także w r. 1606. se walno iuu sachawai uw, wia=
 re, jeżeli stois, przyisze, wieruoni Niolsowi, jako wy=
 szpr nemu ich pauijaczemu, protestujac sarasem pre=
 cciu uroczeranemu prawu papierij to rozwiarywa=
 nie ich przyisze dla monarchy - jeżeli ten papad pod
 Wstwą Niolsow.

Wtedy, Wtedy to przyisze stoyli, Doiwiad erali niary

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

prawa, przymuszając podległego wyznania protestanckiego.
 Dwudziesto - dwa letnie panowanie Jakóba I, było dla
 goławicieli swemu dla kraju.

Dobrobył się w miógi, handel skwitował, solucieho się w-
 mogło.

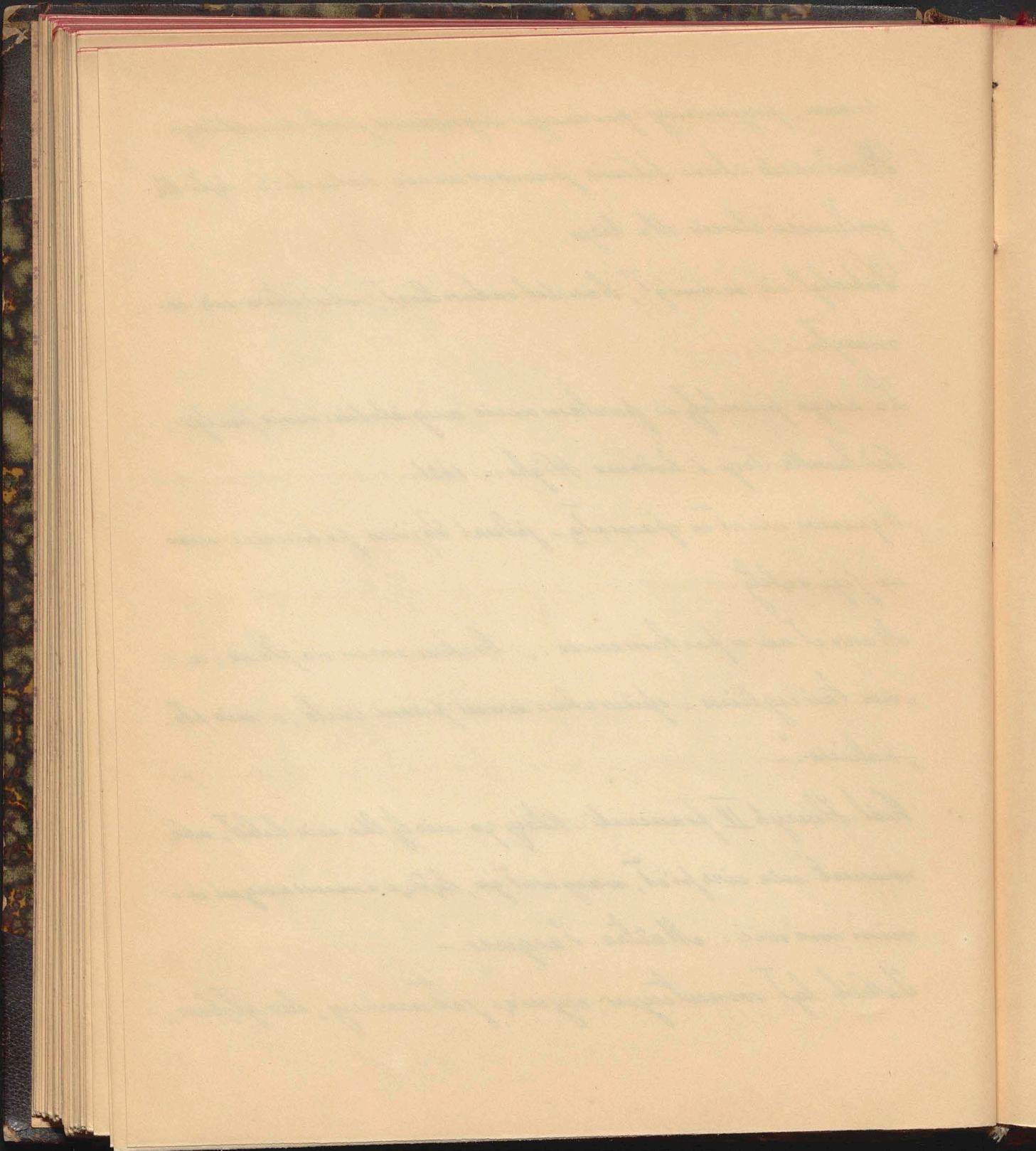
Do niego powitaly w parlamencie angielskim dwie partye:
 Kiełewska Torpe i ludowa Wight. r. 1621.

Wyucowę miał wspaniały - jeduel dopiero po śmierci urno-
 wo jego saliły.

Mawiał on w parlamencie: „Grubem wam na flecie, a
 „nie kaci cylicie - spiew abem wam pieśni crute, a nie pto-
 „kalicie.“

Król Henryk IV francuski - który go, nie tyłho nie lubił, ale
 nawet nie cierpiał, narywał go, ledy zmuszany o-
 min mo'wii: Maître Jacques.-

Jakób był ornutyym, cywiej jał muricy, her głybue.

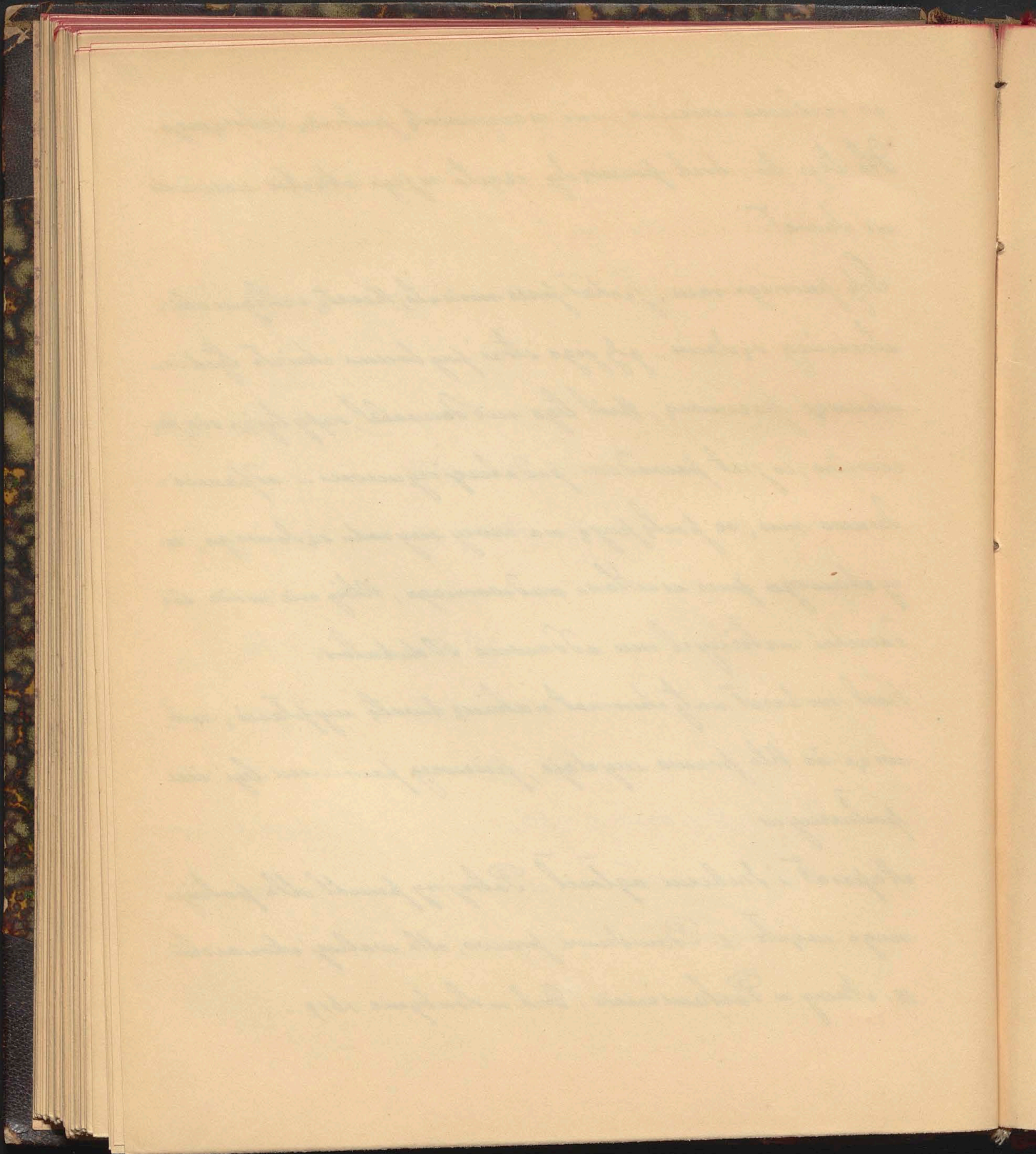

go nadawo wiewia, nad neczywiste, potrzebę iebnego.
 Dla tego też, brak picuio dy, cepto w jego charakterie uchwai
 się dawat.

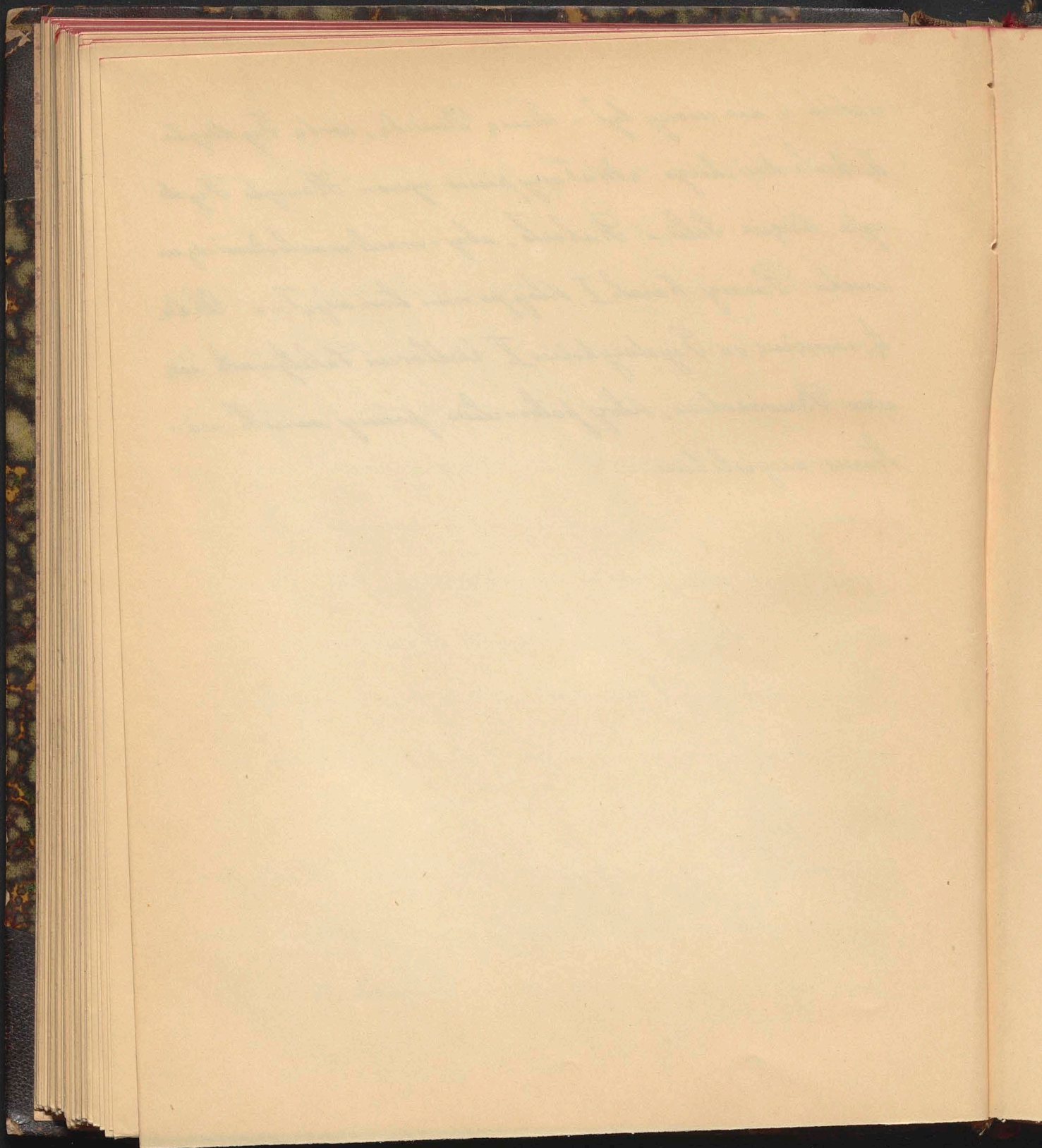
Gdy pewnego razu, jechał pmer miasto, Karset, satnywali-
 strasiuicy sądowni - gdy jego stras pny bucuu chieito tychie
 usuwaj pmemocą, król tego nie dawalid, sapytuj się, pme
 ciuicie, co jest powadem padabnej cryuioi - adpawie-
 Inauo mu, że poble puzę na mozy my roku sądownego, u-
 ryckawego pmer siałano nadwornego, Ktoż nie może się
 Dorchai nakruyct mu addawca 50 dukatów.

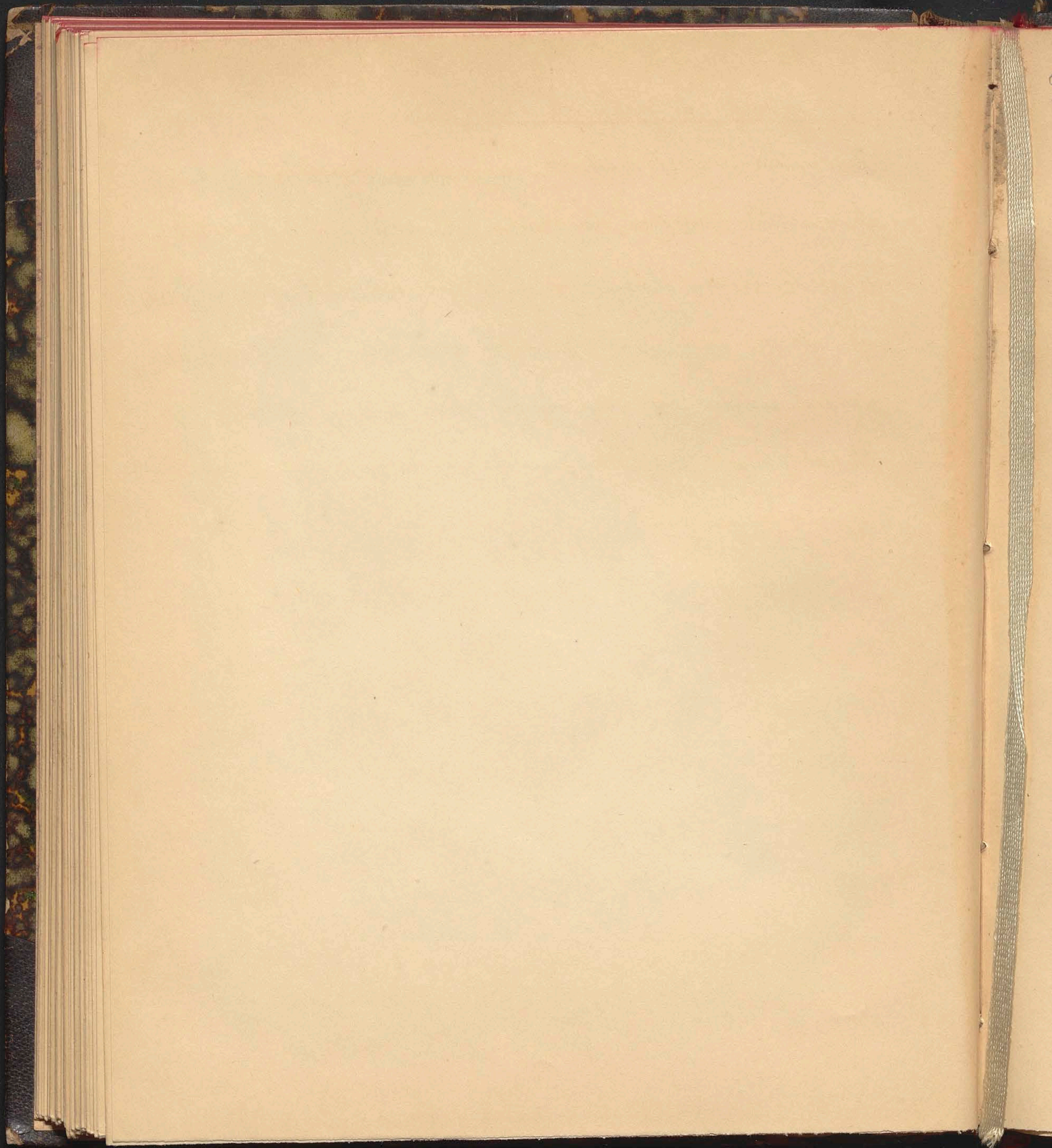
Król rozkazał natychmiast nakruyct kwatę wyptacii, mō-
 wief, że Kto prawa wyduje, pierwszy pawiniou byi się
 posturruyui.

Napisat i Inkiem ogloicil: „Potrojny punkt dla potroj-
 nego wexto. „ Prawdziwe prawo, dla walnej ekonomarii.
 „. Nowy w Parlamencie. Drob. w danbywie 1619.-

Palat I sic wioy był - Anu, Duicha, córka Fryderyka
 II króla duickiego. Miał najpieru synów Henryka Fryde-
 ryka, Hieronima Salii i Roberta - oby i marli w młodości w
 wieku. Poimiej Karola I, który po nim tron objął - i Elz-
 bę, samojus, za Fryderykiem II Elektorem Palatynats, syn-
 ciew Bawarskim, której potomstwo, poimiej siało na-
 tronie angielskim. -

Justiniani albo Jusliani

Starytca weuecha rodu, dwinaj jecere egyptajaca.

Miast w rodu swiętego Laurencego Justiniani 1381-1455. -

Bernard - historyk - procurator Ste Marka. um. 1489. Napisał Hi-
stoyę Weuecy. dat. 1492 i 1504. in fol. w Weuecy.

Justiniani był dora - byli i ambasadorowie.

Nie wakiy wyki i rodu, genuainska, tego samego nazwiska
i roduie sasceytluc. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Maurycy Nassauski.

Urodz. 1567 umarł 1625 w Hadze. Królestwo Hiszpanii.

Sygn. Wilhelme I królestwa Hiszpanii. Po jego śmierci nastąpiła, rozciągnięta na wielokrotnie Holandii, Flandrii i Utrechtu.

Urodz. 1590 w Delfcie, w part. Hiszpanii, Geldrii, Oberyssel, Frieslandu i Groningii - po śmierci objął władzę nad morzem i w Delfcie i w Delfcie, i do tej chwili na Hiszpanii 40 miast i polski ich w trzech walnych bitwach.

Przez to nie ograniczonego samowładztwa, nie przeszedł się nawet w les logierne spory Pomarytyi z Remons i naukami.

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Karol Emanuel I

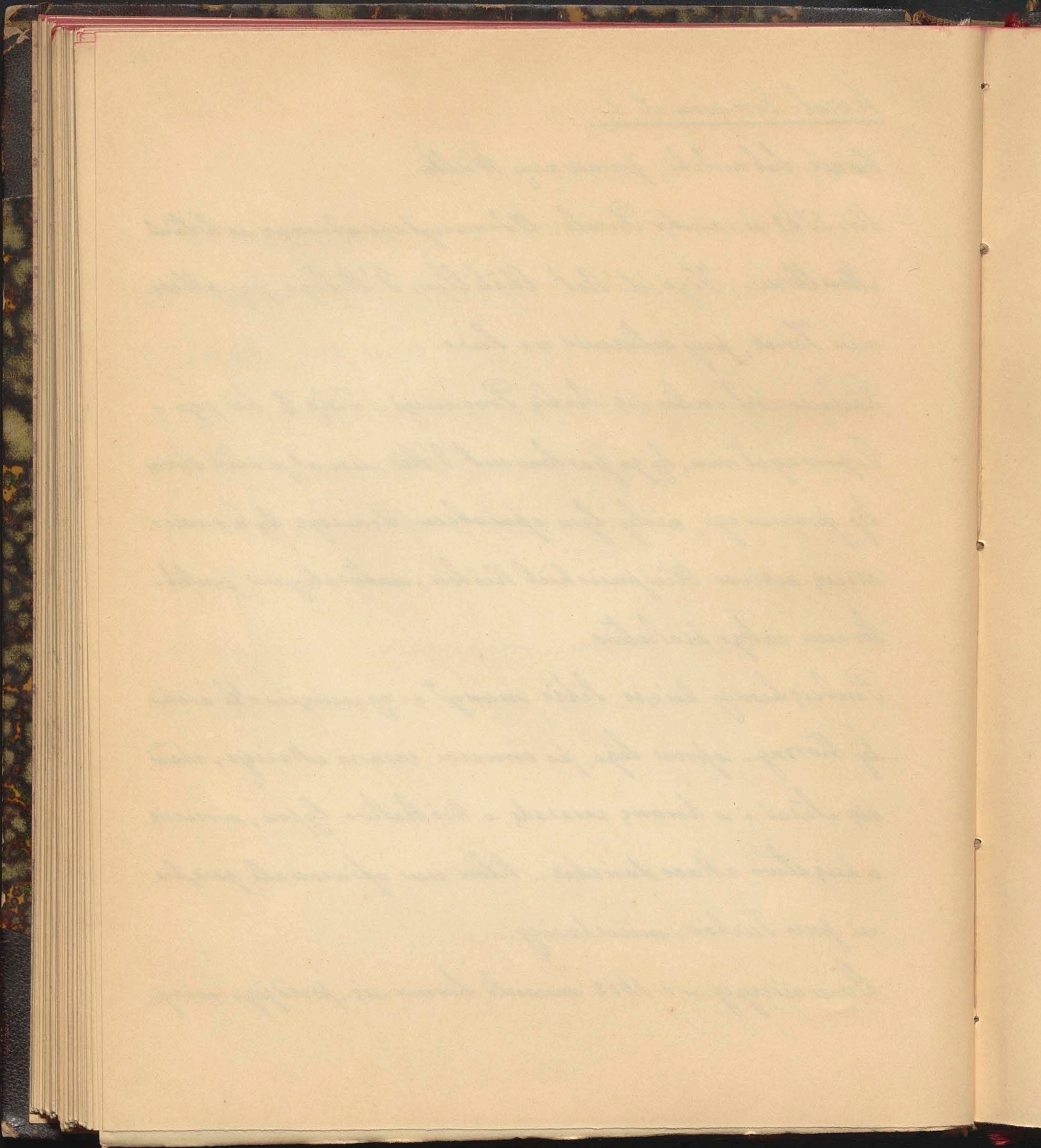
Książę Sabaudski, pierwszy Wielki.

Ur. 1562 w aunku Rivoli. Odmacył się adwaga, w leśtwach
Montbrun, Vige, d'Aut-Châtillon, d'Outage, przy alleje-
niu Verne, przy wstępie na Surs.

Postawo wiał robił się książę Prowancyi - Filip II król jego -
Popomagał mu, by go parlament d'Orléans, uwrat protch łowu
tej prowincyi, ażeby tytu sponsobem, Francya była, i mu-
rowe, uwrat Hiszpańskich królów, naturalnyu protch-
toruui całego królestwa.

Przed się historyi książę, także mążył o zagarnięciu sta iście
tej Korony - ażeby tego, po śmierci cesarza Macieja, chwał
się Sądai i o koronę cesarską, o królestwo Cypru, wreszcie
o królestwo Macedonickie - które mu opiarowali quepis-
ni przez Turków - miewali.

Bezwzględny w r. 1602 muścił bronić się, przed jego miew-

Les auges napadenci, wśród sawarskiego i jezure Smijskiego-
przy mierni.

To teri stapanych w niewolę iol niemy, powicidi no watach
miasto, jako wytych i broduiany.-

Henryk II, polbi wry go pnes ks: Les di quier es, sawart z
nim polbi, moca, ktorego, powatawit mu marquisat-
Saluces, a satry mat Breuss i Bugci. Stly mu siwiad-
crowo by wydat to miasto, adpart re stowo, restylucya "in
powicima byi wymowione pnes iadnego kicija, a temu
mniij pnes wyjawnika.-

Powaduu jego nie pawadreis, byta nie ugraniczona ucu-
kicja, Do dopicija ktorej celon, wredt romaitecui, crepto
barho, ktelcui, drogacui.

Mu art re igry rotly w Savillon, 26 lipca 1630, w 78 roku
sycia.

Simgeudes, his kyp Macon, miat mawe pogrebkowe,

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

nad jego brzmie.

Powiadają, w spo'łeczeństwie, że nie było bardziej sztywnego czo-
wiska, jak Karol Emanuel, serce zaś jego, było również
nie dotępiłe, jak i kraj, nad którym panował.

Stawiał Kościoły, budował pałace, papierat nauki i sztuk
li piśmiu, ale nie myślał nigdy o wyzwaleniu ich w obrotach
i sam nim być nie umiał.

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Coutarini Francesco

Urodzony 1570. posławał do Pawła V i Jakóba I szwedzkiego, jako poseł Republiki Wenecyj. Podurator S^{to} Marka, a od r. 1623 do 1632 doja Wenecji.

Coutarini Nicola

1557-1632. Urodzony Wenecji. Napisał „istoria Venetiana 1594-1626- i „Modo della Elezione del Ser^{mo} principe di Venetia.-

Coutarini Simeone

1563-1633. Anatomik męski sławny. Posławał do Filipa II, Pawła V, Ludwika XIII, Mahmuda III. Pisat poezye łacińskie.

Coutarini Pietro gwintu i ielca w Wenecji Henryka III.-

Section I

... ..
... ..
... ..

Section II

... ..
... ..
... ..

Section III

... ..
... ..
... ..

Section IV

... ..
... ..

Ferdynand I. W. Kr. To Mexiki.

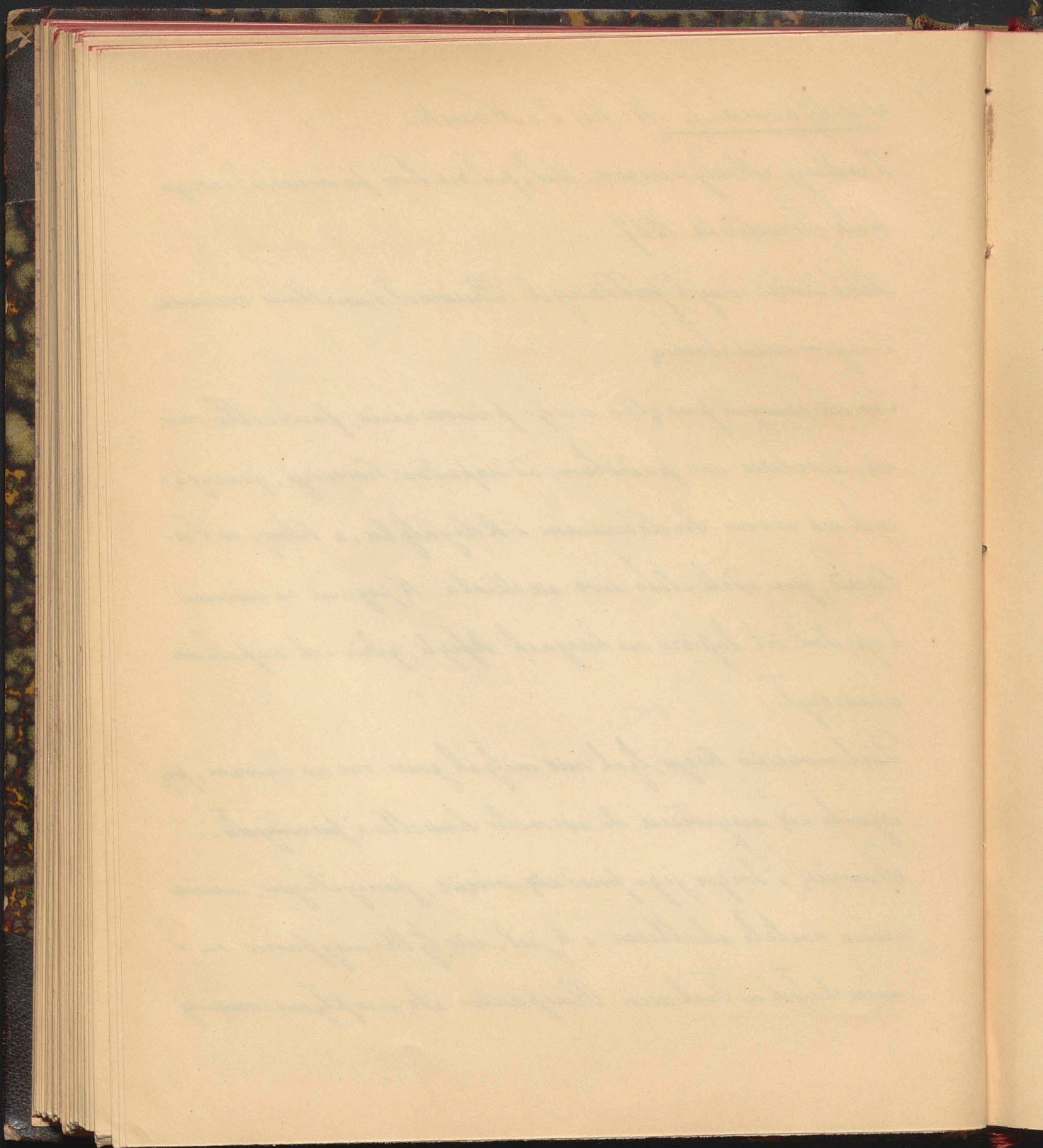
Indiiny Medyceurion. Wstępił na tron po śmierci swego brata Franciszka, 1587.

Młubienie swych poddanych. Panował, wielkim rozumem i wyrozumiałością.

Tur na samym początku swego panowania, powołał mu-
słimanie, uwolecił swe państwo, od napadów Korsarzy, granu-
jących na morzu Śródziemnym i Indyjskim, a Włochy w Tos-
kaniu, posiadali stale swe sieliska. W pogoni za niewi-
-dopię, przelali Dąbrowę na brzegach Afryki, gdzie ich zupełnie
zniszczył.

Podawanie kraju, tych nie miłych gości rad na zawiesz, przy-
-szło się przywileje do wzrostu handlu i przemysłu.

Również i Angie jego przedsięwzięcie, pomysłowo, uwię-
-czone zostało skutkiem, a to jest, nie tylko wyparcie sa-
-miotłach w Toskaniu Hiszpanion, ale i wpływem samych

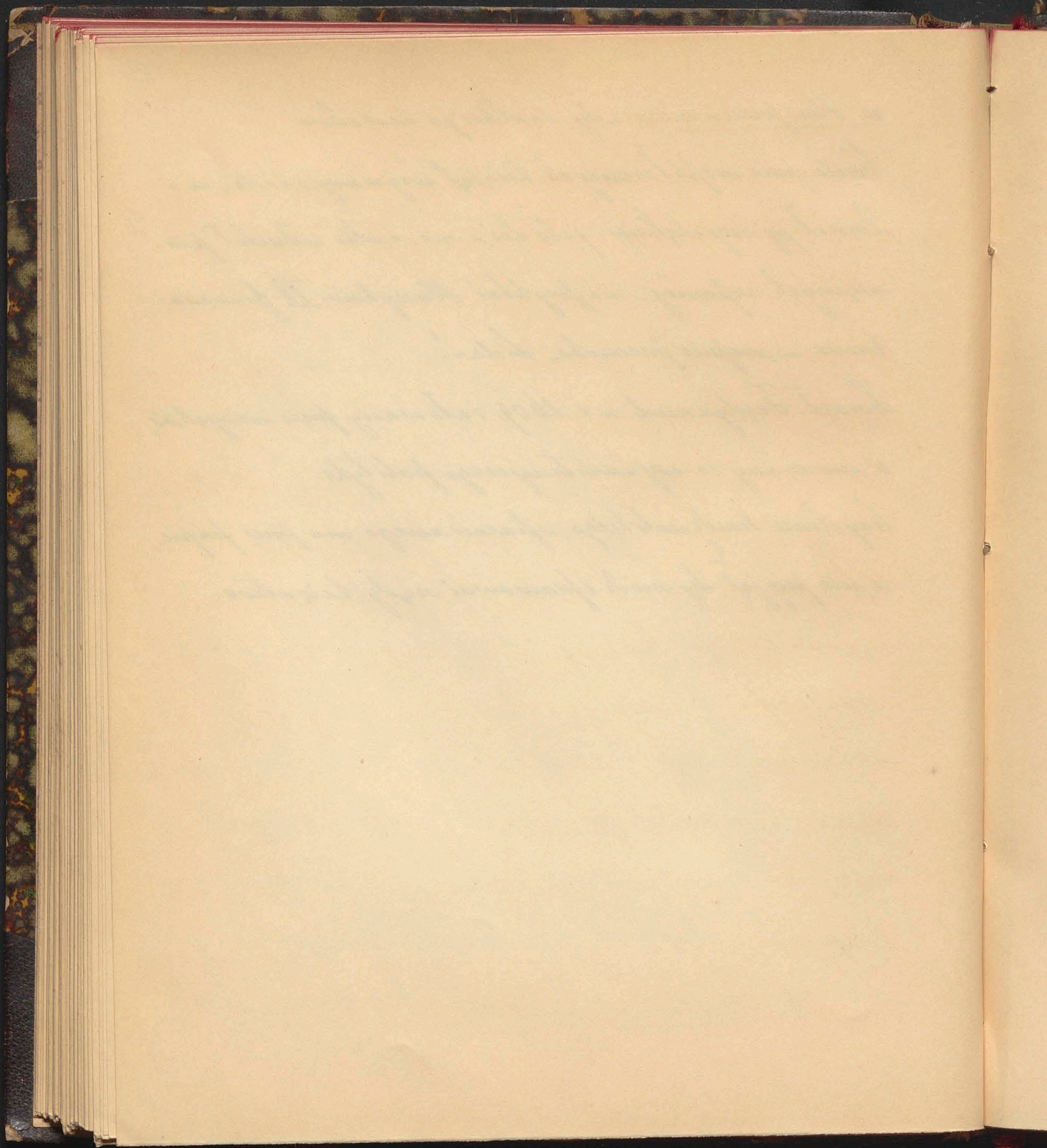

ie Hiszpanii na rady wielkiego księstwa.

Było przez współczesnych księży wywołany o rady, u-
 dzielali jej najchętniej, jako że i nie udało się im
 niejednych wspomóc - na przykład Henrykowi II francuz-
 kowskiemu, w wojnie przeciwko „Lidre”.

Smart Ferdynand w r. 1609, ostateczny przez wszystkie
 a uważany za najświetniejszego polityka.

Napoleona Kardynała księgo, ofiarowanego mu przez papie-
 za, nie przyjął, by mógł sprawować rady księstwa.

Dolce Agostino.

Lapiewe syn sławnego poety Weneckiego, Ludwika Dolce urodzonego w Wenecyi w r. 1508 a zmarłego r. 1568.

Miał być jednym z najlepszych pisarzy swego czasu. Styl jego udmacał się jednością, potężnością i delikacnością i pogodnością, uerui ujętowiecia.

Znawcami i poszukiwawcami są: I. Dialogo della F. S. Lura, intitolato l'Arcelino. druk: w Wenecyi 1557 in 8° - dzieło to opadło w ręce Leostem w języku francuskim, drukowane było we Florencyi w r. 1735.

II. Cinque primi ecatti del Sacripante, 1535 in 8°

III. Primakone 1562 in 4°

IV. Achille e Enea. 1570 in 4°

V. La prima impresa del Conte Orlando, 1572 in 4°

VI. Poesie. -

Fuentes, Pobl. Henryk d'Alrevedo, hr.

1560-1643. Maj stawa i wódk hispański, urużony w
Vallado lid.

Wr. 1595. Subruator Niederlandów.

Pokój pod Rocroi, gdzie dawno był wojownik hispański,
pocieszko francuskiu silom królowa D'Enghieu.

Odwariny, ewergirny, i rearte, uparty, jach kaidy hispan.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Henryk IV.

Le Grand. Wód Francji i Navarry. Urodził się dnia
13 Indis 1553. w Pau. Jego ojciec Antoine Bourbo
głowa linii Bourbońskiej. Potomek Roberta Francuskie
go, hrabiego Clermont, pierze tego króla Szwedzkiego-Lud-
wika.

Matko Henryka IV. Joanna d'Albert, królowa córka -
Henryka I' Albert, Wód Navarry.

Zamówił się z pniem Pawaillac'a 14 Maja 1610 na u-
licy Ferronniere, gdy jechał pałosem do asseuata.
Henryk w chwili śmierci, miał lat 57 a 22^{im} swego -
panowania.

Był dwarazy żonaty. Z Matygonatę Valois, księżką
Narada IX, lecz to małżeństwo zostało później uniewol-
nione, i z Margę de Medici, którą miał trzech sy-
nów i trzy córki.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Miał dwa wielkie naboże - barły i Nakiety.
 Ta drugo passya, saile piata go crasem do wygodnego
 stopnia, naprzykbat, w precie adow ucium kuryua swe-
 go kuznia Conde, ktoriemu chciat isone o batamucii.
 Dnieci nie ulubuych, mial wiecej, jak ulubuych - wpo-
 minajac jiu tylko o tych, do ktorych sam iu przyznawal.
 Bylo ich simioro, i tak: Gabryelli d'Estries - troje -
 i Henryki de Balzac - d'Estraques - dwuje - i Jacquelin
 de Beuil - jedno - i Charlaty des Esarts - dwuje.
 Koscarki jego, nie mialy nad iim wielkiego wplywu
 i czepto iim mawiat, ze wali stracii Dicieji Koscark
 jak jedurgo Sully.
 Powiadaja, o jego matce Louisie, ze gdy nadersto jiu
 adalserua chwila, wydawia na swiat Dicieja, o pomij-
 urego Henryka II - idlryt iu do jej troia, jej ojciec, Kral
 Nawary, i poharujac medalion stoty, i takus iu bogo =

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

tym Ławicze, necht. Dabawiesz leu medalion u m^o,
 Ławicze, droga moja cóska, jéski padras powudu
 bedries mi spiewatá nassa, ulubioná Gascónka, piosen-
 ka. - "Przywiciie Joanna, tylo staratá spawow awia
 nad soba, ie w pierwsy ch lédach piosnka, oju spiewa-
 ta. - Gdy diecko jiu przytá na siviat, ojciec dat jiu o-
 biec awie státe wdaly, mówiá: to jest twoje, ale to
 nej diecko wroce | jest moje.

Wyrestyry - komaty, sábrat diecko do wíelkie. Heuryk
 nie boyraf, przyrest na siviat, a piérwá, patrawe, je-
 go byto une gousse d'ail, ktoré mu diádel wazgi wy-
 smarowati kropkó, wina, ktoré mu wlat do gardla.
 He i smuul do palnizija.

Taki pocrestek, takie sed byto i cate zycie.

Nie tu jest miejsce, na zyciorog Lego wielkiego monas-
 chy - prague, tylo padai nie ktore uczygaly, les nej miz-

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

wej preteksty. -

Maurycyście Henryka, król na dworze francuskim, na
którym się wychowywał - da Gaucherie do r. 1566.
On w niego wpaść nasade, którą cześć później powta-
nał: Vaincre ou Mourir. - Mał Plutarca doskonałe
i będąc już na tronie, mawiał się jemu samodzięra
sady swego pastę pawania i nadzienia.

Chłicha mógł się przypatrywai na dom Valois, jak
później, setaki wojennej pad Condorcem i admi-
ralem Coligny.

Z Karolem IX, objechał całe Francye, w latach 1564 i
1565. „ Si bieu - mówi Cayet - qu'on ne pouvait le
vaincre d'honnêteté, ni s'emporter de bravade.”

W r. 1566, gdy jego matka Joanna, otworcie proesta na
Kalwinizm, przywołała go do siebie, do Pau, by nie-
dyś stał na czele tego stronnictwa religjusz-poli-

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

tycrnego. Za nauczy cię, pmerucyfo mu matko -
Florent Chrésieu.

Henryk aduetti erytfo matec wielki rozum i ugrunt-
policyruy, po ojcu Tatuosi charakteru, ktory jednak
u niego nie wyradzil sie, jak u ojca w statosci i nie-
Dobrotwo.

W r. 1568, swoi francuzki wystat do Poanuy, Lo Mo-
the - Fénelon, by ja, naklonii, by nie brata udrzatu w
traciej wojnie domowej.

Henryk, majacy w swej chwili lat 15, nie padzial sa-
patrywanca ambasadora. - Gily Fénelon odwirowy -
przedstawiat mu skutki uylucha, padakuego wulka-
nu, jego misserencia, nicea er epia i t. p. Henryk ad-
mekt: „Bon, c'est un feu à éteindre avec un seau
„d'eau..... Tak to pmerwat Fénelon?... En fais aut
„boire ce seau d'eau au cardinal de Lorraine, vrai

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

„et principale boue feu de la France.“

Stauaf na crele Hugnoton, pad Rochell'a, nr. 1569 a
kniepi Coude', lyt jego gton nyu dowoi' & wyjchazyu.

Porawarciu pokazu w St Germain 11 Sierpnia 1570. -

Henryk musiat' udai sie z gton nyu paucami wy-
mi, na dwor francuski, gdzie w dwa lata pomicz, po-
silubil Matygonak' Valois, siorke Karola III. -

Podczas tych urwoy stois ilubnych, i decy sawane, wato
ta meri Noy St Bartlomieja - Henryk majaz do wyhon-
nanciu, religii, czy les smieri, opaielit kalwinizmu i
tyu sposobem, sachowal sie clla Francji.

Tny lata jedu akrie, lyt wiecio nyu w Paryju.

Nr. 1576 udato mu sie, wiece, i nowa stauaf na crele
Hugnoton, padriczajaz ich stuzki i wie les pierwi-
stwu. -

Pred nuy ciepkz hituz pad Couctos r. 1587, ktore gton,

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

nie jigo rorpon adreccion, sawidri, esaje, neht do ho.
 Condi' i ho. do Soissons: Famiq' tajeie se n' wanyd' ij-
 Sach, ksen Bourbon' iha pty nie, et vive Dieu! je
 „ vous ferait voir, que je suis votre aimé'! ”

„ Et nous - adpawidrieli - nous vous montrerons
 „ que vous avez de bons cadets ”

Pod eras bituy smi arhowawary, ie hilks se wstachty -
 go otacro i ad cioron nie pry jaciela, praquie wstouii,
 sawolat: „ A quartier, je vous prie! Ne m'offus quez
 pas, je veux paraître! ” -

Pod bitwis, gdy mu pry uicciono i doly to n' namioie
 Tajeuse, kouton uoiei, ad epchna, wary je se w garda,
 neht: „ Il ne convient qu'à des Comédiens de s'êres
 „ vanité des riches habits, qu'ils portent. Le véri-
 „ table honnement d'un génies al, est le courage se
 „ présence d'esprit dans une bataille, et la clémence

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

après la victoire. -

R. 1572 Luis G. Creroca, uasle pit rgon jesp mathi.

W Lej chwóli narwat uę, Nióleu Navary - Nióleu Fran-
cyi byt ad 1589, t. j. po śmierci Henryka III.

Quis 14 Marca 1590 pad Iwri, gólis palat Niócie de
Mayenne, neht do wygł. zótániey, le panis Luc-
de Franceurón, stowó: „Si vous perdez vos enseignes
„ ralliez-vous a mon panache-blanc; vous se-
„ trouverez toujours au chemin de l'honneur et-
„ de la gloire!” - A gły wygł. sacreli micii uę-
nad wygł. janyui, sawotát do tył. piérworył.
„ Sauvez les Français!” -

Henryk II w tyu dniu miał w prawdy pieś wresci-
stowó w racturze, ak i maras ateh de Birou nie po-
wótát o wiele w tył.

Winaruję Niólowi, w Le uę, aderwat stowó: „See,

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

„vous avez fait aujourd'hui le devoir du mari-
 „chal de Birou, et le maréchal de Birou, a fait
 „ce que devait faire le roi !”

Dnia 25 lipca 1593. w Saint-Denis, powrócił król
 Henryk II na tunc królem katolickiego, co
 mu otwożyło bramę Paryża, a w r. 1594 dnia 22 Mar-
 ca w Chartres, namawiano go do ucieczki fran-
 cuskiego.

Powstano sobie, w gdy Henryk II zasiadł do ucier-
 ty w Hotel-de-ville, wydał jej przez miasto, następu-
 jącej się na swe bratki: „Je me suis bien coatté
 „en venant à Paris, mais je n'ai pas perdu mes pui.”

Tak wane repartii - nigdy mu nie bratki.

Gdy jemu składowano, nastąpił do cesarowi, co ces-
 re - otwożył bramę miasto, adnast imię się: „Vui-
 „tre - saint - epie, ou me n'a pas fait comme à César.”

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

"ou ne m'a pas rendu, mais rendu Paris"

| Gob: Lauglois |

Wihopawuy edyht Nau lejidi, ray danyu roitat in hui
Luu r. 1898. -

Byt spawiewi wyu mon arche. Pevonemu ertawie.
Showi, prorasacemu sa swygu yu ucu ceu, kloy sa mor.
deretwo, miał poniewi kars imierci, ad nekt: "I'ec u.
"re votre demande, excusez mon refus."

Ces pluvieuses, i romu cu, potrapit powasiciomy el
godrii i doprow adrii do celu swaich ijerui.

Mawiat Henryk: "Un Roi sage, est comme un Sali:
"le Apolthicaire, qui des poisons les plus d'angereux
"compose d'excellents auti dotes, et fait le lo de:
"siague avec des nipores..."

Kiejis Faruy mowit, se generatowie proowda, waj-
us jah luy, lub Siki, a Henryk IV walery jah onet. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

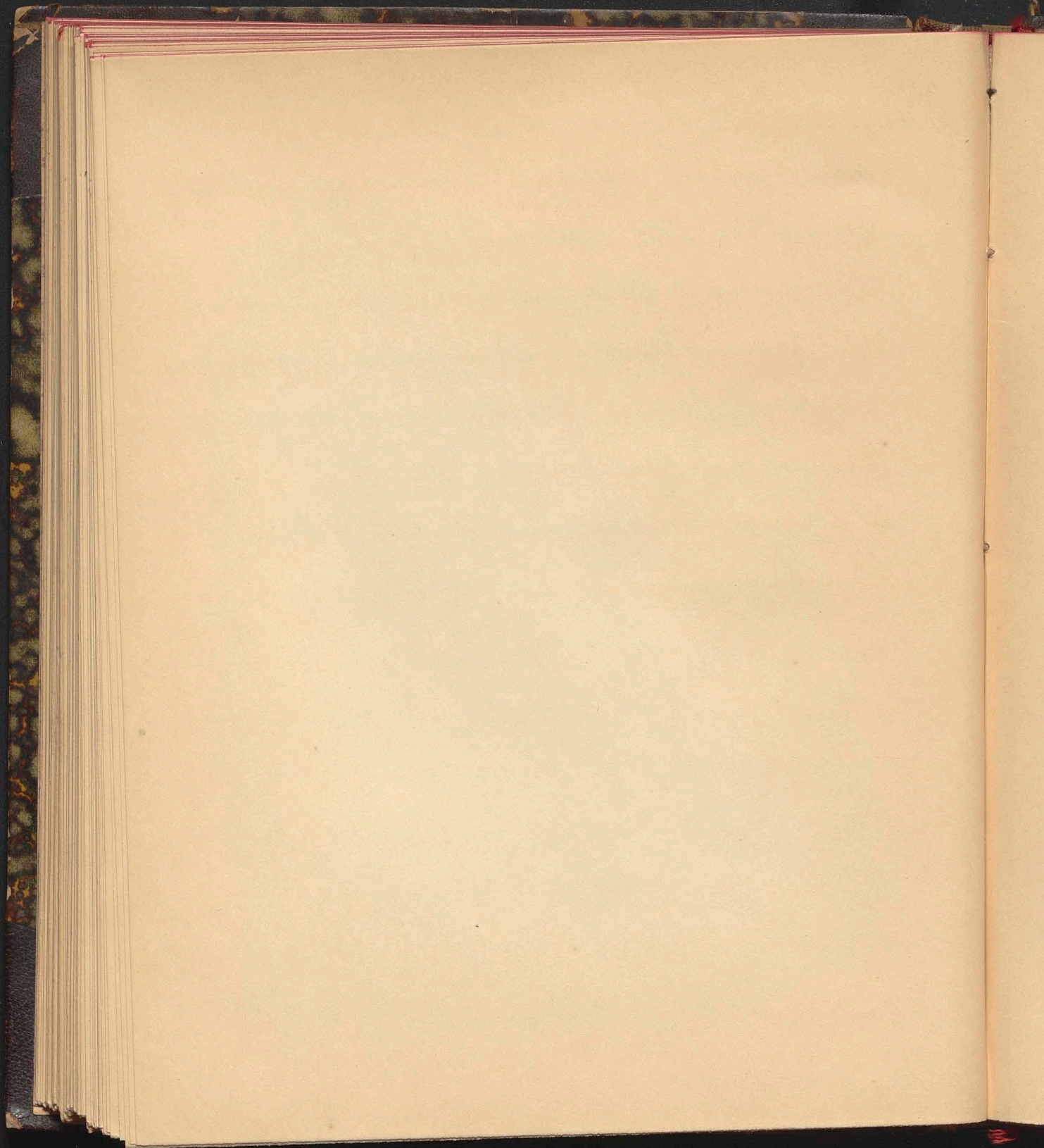
Powiedzial rana pewnego Henryk IV: „ Le meilleur
„ canon que j'ai employé dans ma vie, est celui
„ de la Meuse, il a servi à me faire roi. ” —

„ Albo, gdy mu wspomniaciu o „dobywaniu ofiency, i li-
„ gi, ktory ciwiciadrasci, i nie przyjaciu o krolu — neht.
„ Je veux lui faire tant de bien, que le forcerai de
„ m'aimer malgré lui. ” —

— Takiego to oczekiwania miała Republika Wenecka
obec Pawła V.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

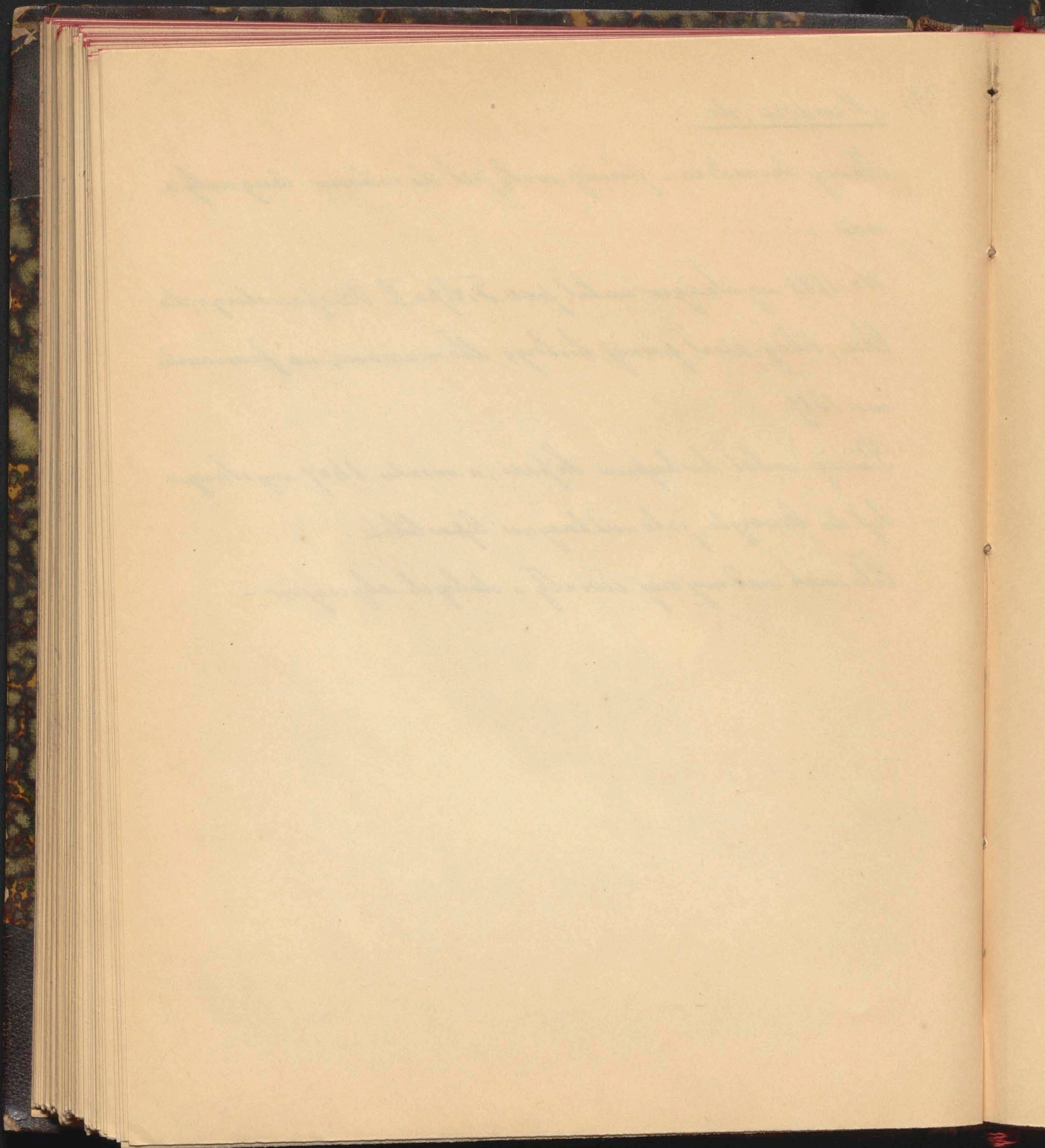

Stawcy Sawicki ca - później wstąpił do zakonu Augustya-
non -

W r. 1580 wystawczy został przez Filipa II Hiszpańskiego, do
Chiu, której pisał później historyę, to marone, na francuzkie
w r. 1589.

Później został biskupem Sypari, a w roku 1604 wystawczy
był do Sueryki, jako wielki biskup Apostolski.

Człowiek nad wyraz siwiaty i dobrych obyczajów. -

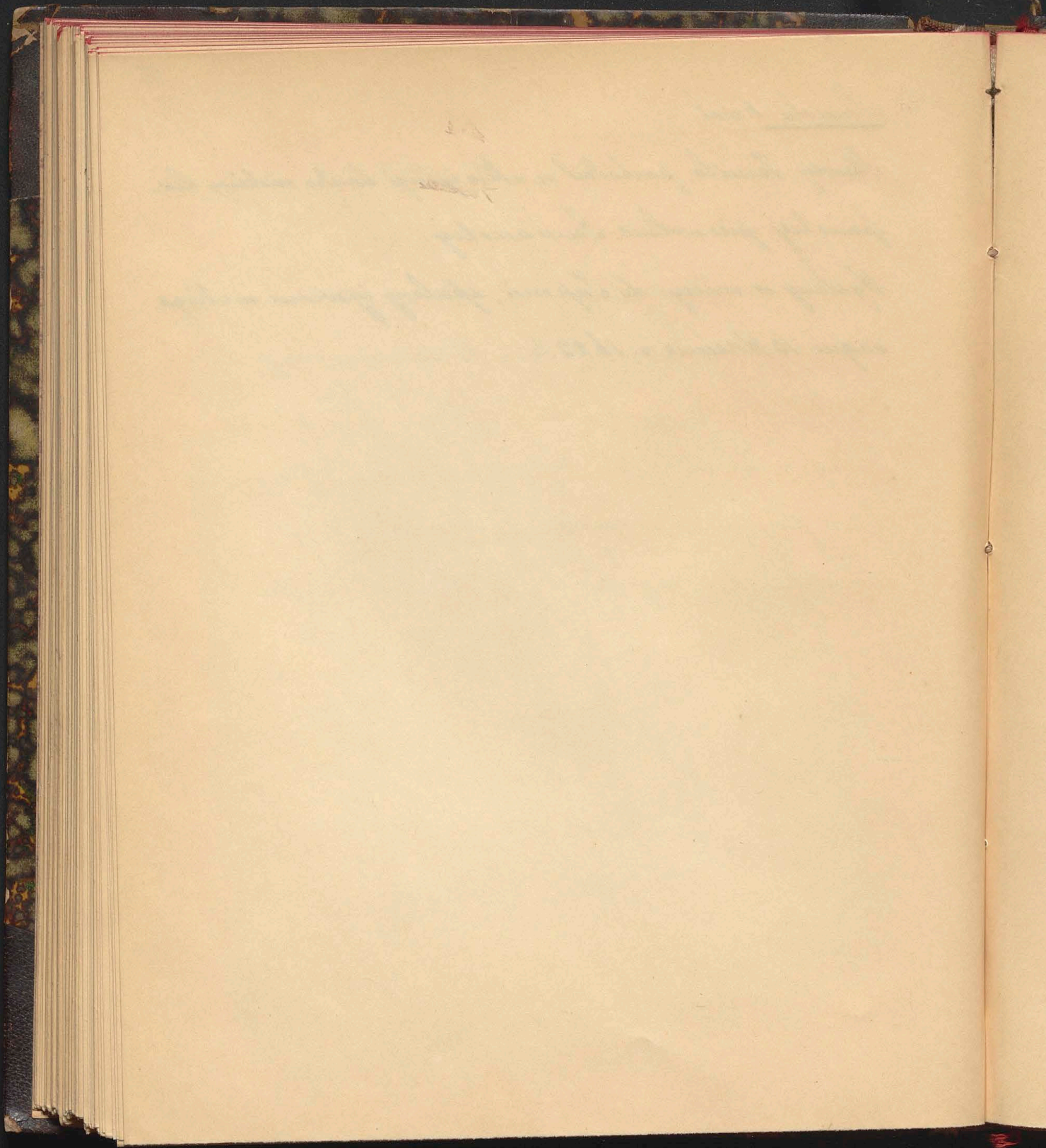

30 Spicula Carol.

95

Stawy Teruła, pochodził z starożytnej bardzo młodej lit-
pauiskiej, pierwotnie Samuajskiej.

Wystawy w misyji do Japonii, spalony igwecem w Naga-
saki 10 Września r. 1622. -

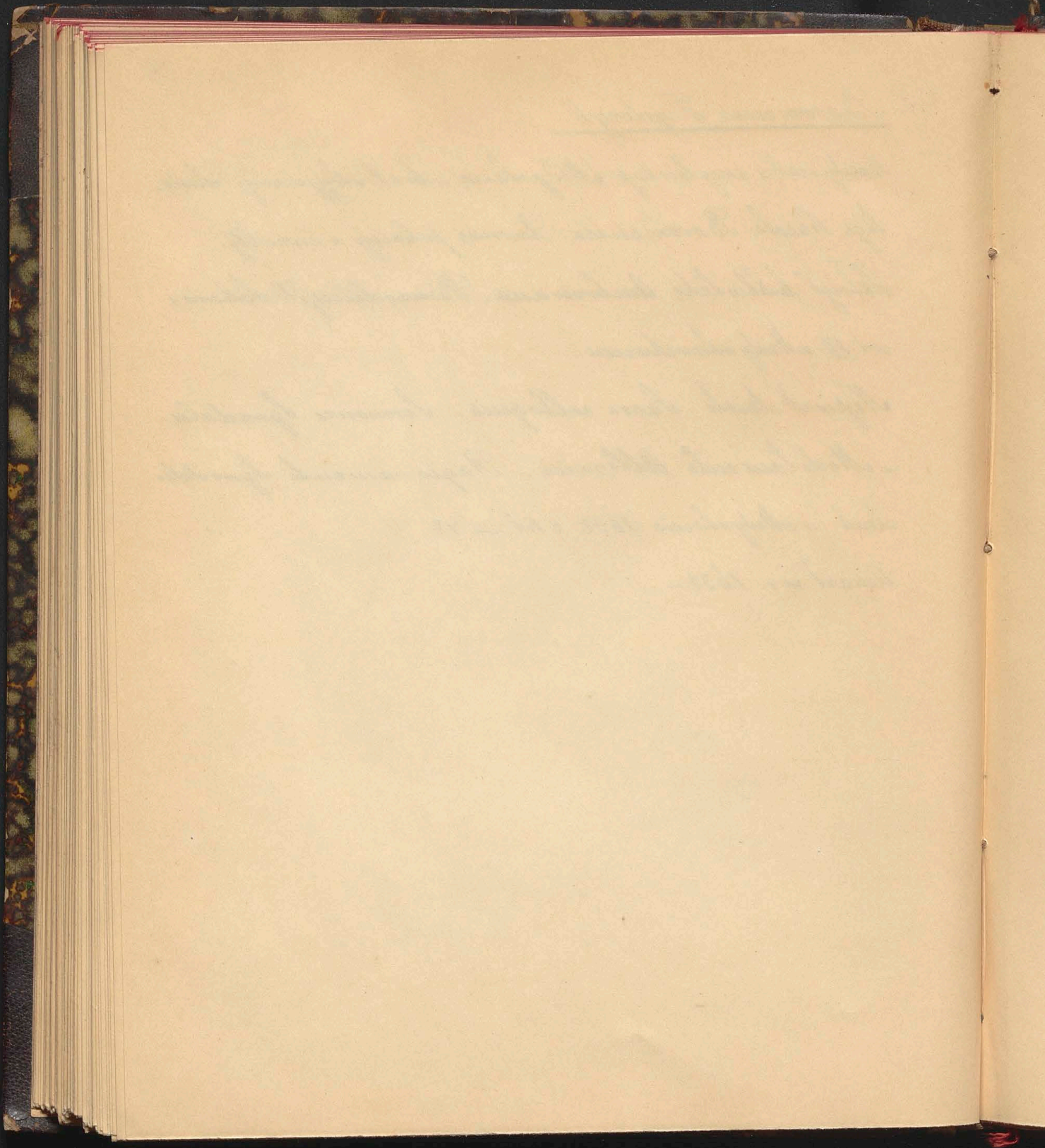
31 Boromeusz Fryderyk.

96

Kardynał i arcybiskup Medyolana; brat szejneruy Suis-
lego Karola Boromeusza. Piownic; polaciny i iurialty.
Dłoty bibliotecz; Ambrosiana. Pseudonim; T. Saboro-
wi III Medyolanskiemu.

Napisal dzieła: Sacra colloquia - Sermones Synodales -
- Meditauente Altaria - Ragionamenti Synodali
druk: w Medyolanie 1632. 3 Vol. in 4°.

Umart w r. 1632. -

napewno eye admirato, meuzego pod naswis kieu Pau-
ffier, zjednej najistarych rodziu w Poitou.

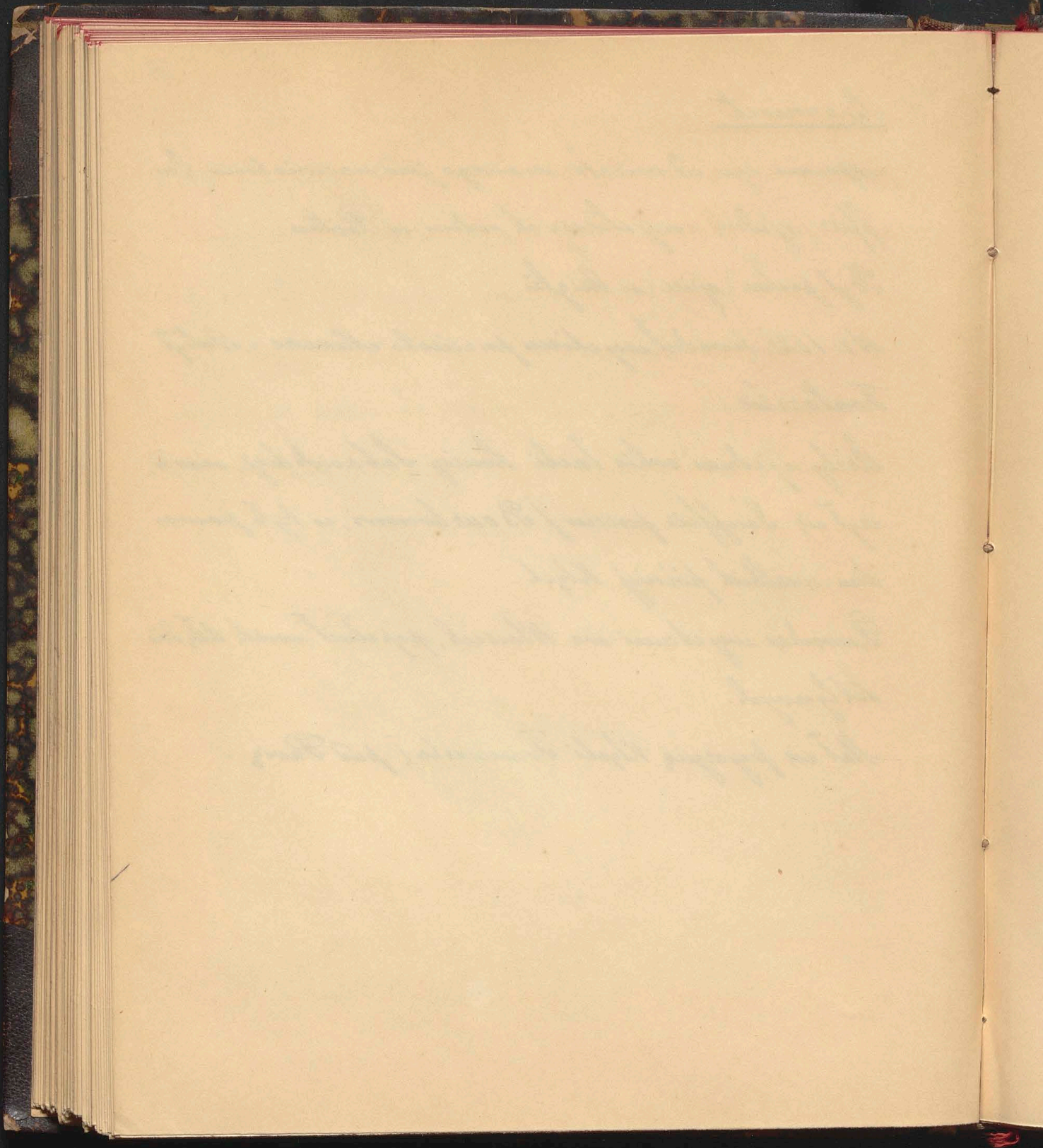
Byt postau | ojciec | w Anglii.

W r. 1521 dowodził wojakiecu pniecioko Navarre i dalyt
Fontarabie.

Uchyl zjednai sobie Tashi Louisy Sabaudzkiej, siwied-
cryt us Gauffier pnieciu / Bour bonowi, co bylo powo-
dem wielkich pöiniey Wkysz.

Dowodzą wojakami we Włosech, popeluit wiele bitw
Saltycruch.

Stal us pnyerug, Wkeshi Franciszka I pad Paris.

Olivares, Gaspar de Guzman hrabia I. Duca de Salu-
car - pocho di, bardzo staro i w luej hiszpańskiej rodzinie -
w ról w mair eunie, seregulnie za Filipe IV, schlebiając
temu w rozwioście jego życia. -

Trzymając postępowanie, i w trygawie, uniał un-
naj króla I' Ureda, i szał jego miejsce jako pierwszy -
minister i doradca korony - które to miejsce zajmował -
pms sa 22. -

Przełki swego ministerstwa od mairyt ustawami, bardzo
honestueui do społeczeństwa hiszpańskiego, honestueui.
Wielki dopomóg wzrostowi ludności, wydał response-
nie, uwalniające na lat czterech, nowo-wiecio uych me-
seczytu - od wszelkich powinności publicznych, a na-
sawore ad padathon - rodzinom mających większo dzie-
pli meskiej.

Również Douwald sawieranie matriciasto, bez powo-

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

lewis radzicow - ustawa ta maj daje wythomascenie w nadmier ucem wy ludzicem kraju.

Mieszkaicow prowincyi, pod nazwami Barasui, ca- bronil samien tiwancie w Madrycie i Sevillei, powalo- jez tykho ne królki polyst, wwarie konies uosci satelnicie nader warnego interesu.

Wolul ad uplat i tako nagr acier uych se kadnicu kon i ralicuon, Nlony by cheiki ois dliz sig w Hispauii.

Nie stety se dobro cryunc swe prawa, parali rowat pro- wadzeniem konstauonej wajny, se awymu sezia dancie. Per wzgledu jego surawow, byla pawodcu in Catalo- nie, pawo tale, broniaz awymu przycu wujon, Nlony se je, potawii chawo.

Portugalczy, spry krywary solie, ste ab chadzenie sic i wyrysh, aderwali sic ad Hispauii, abraury dancie. Pragauza sa Nwote r. 1640.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Hiszpanie, pokłici na morzu przez Holenderzyków a na
 brzeżach przez Francuzów, Dziwiaszają w sądzie nie-
 szczę i nie prawo Dzia, cywili Olivaresa, za to odprawio-
 Dzialuży.

Tommaso ucyu notat^o Wól nr. 1640 do adwokata swego mi-
 nistro i to wstąpił w chwili, gdy on, podległy cis naj-
 więźszego wroga swego, Kardynała de Richelieu, był
 by moim wstanie coś odnatał skutecznego do swego
 kraju.

Tam rai był pnyerue, ie go nie prawo tam powtórnice do
 temu opeu.-

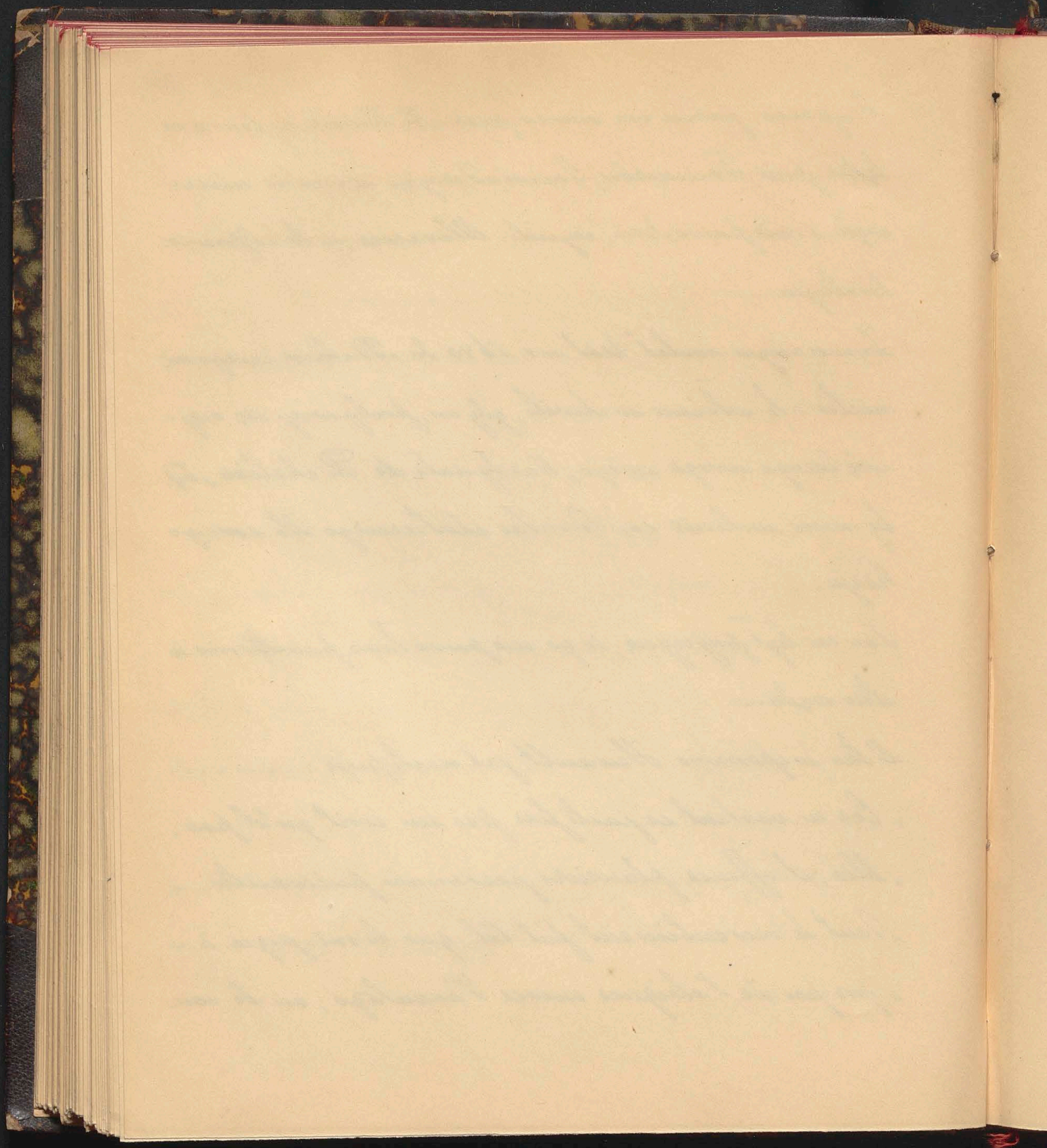
Odeu wspomimo Heuault, jak następuje:

„ Car eu voulant se justifier par un écrit qu'il pou-

„ blia, il offensa plusieurs personnes puissantes, -

„ faut le ressentiment fut tel, que le roi jugea à -

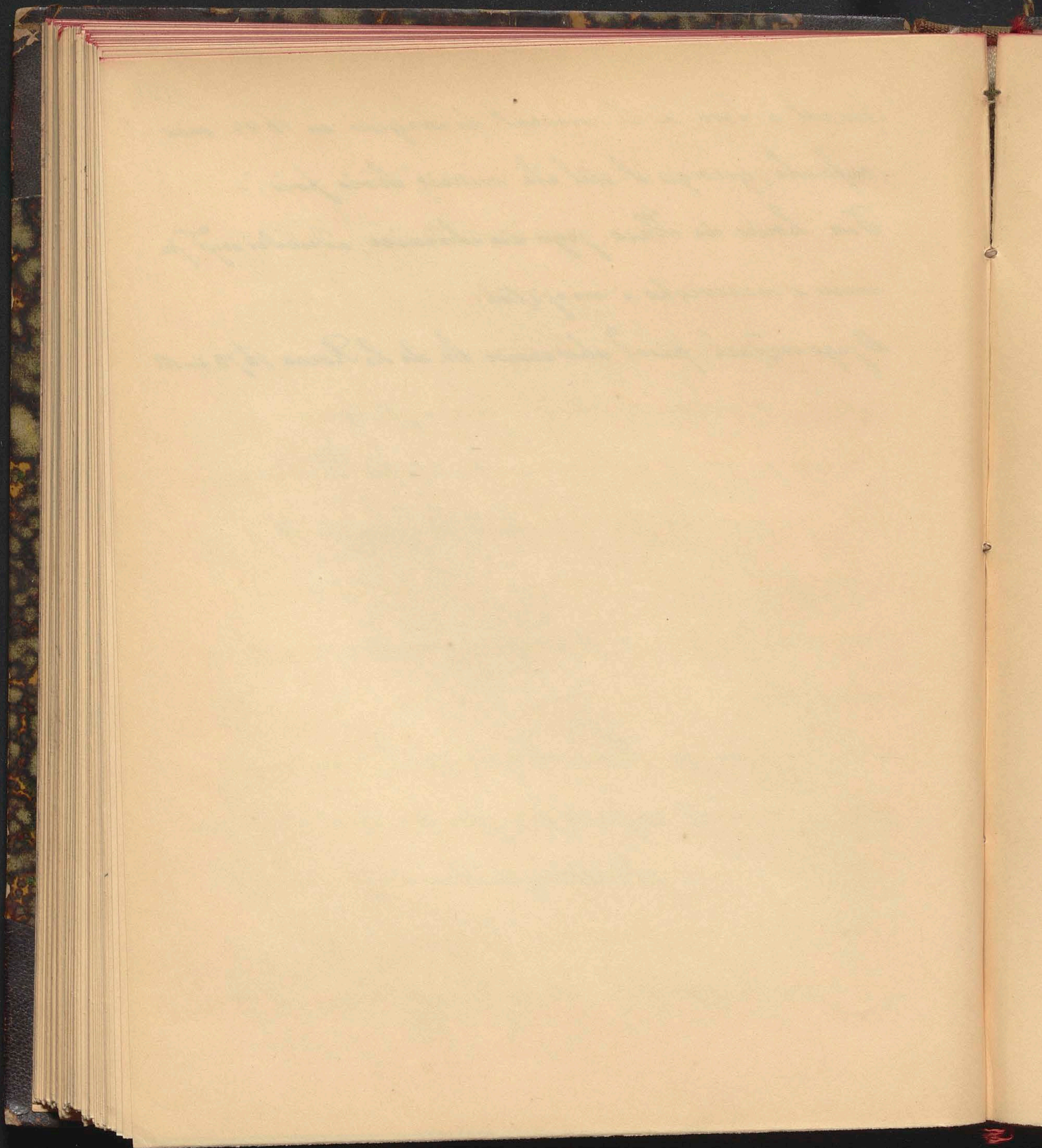
„ propos de l'éloigner encore d'avantage, eu le cou-

"finant à Toro, ou il mourut de chagrin en 1643. sans
 „enfants, quoiqu'il eût été marié trois fois.”

Tou Louis de Haro, jago iio stneucie, adnedri cryt pe
 niu i narwisko i majetek.

O jago nadach, pisat aleresuic br. de La Rocca 1679 in 17°

Person Tau

102

właściwie Charlier - pierwotnie adwokat, w którym się
narodził, w okolicy Reims, Person, r. 1363.

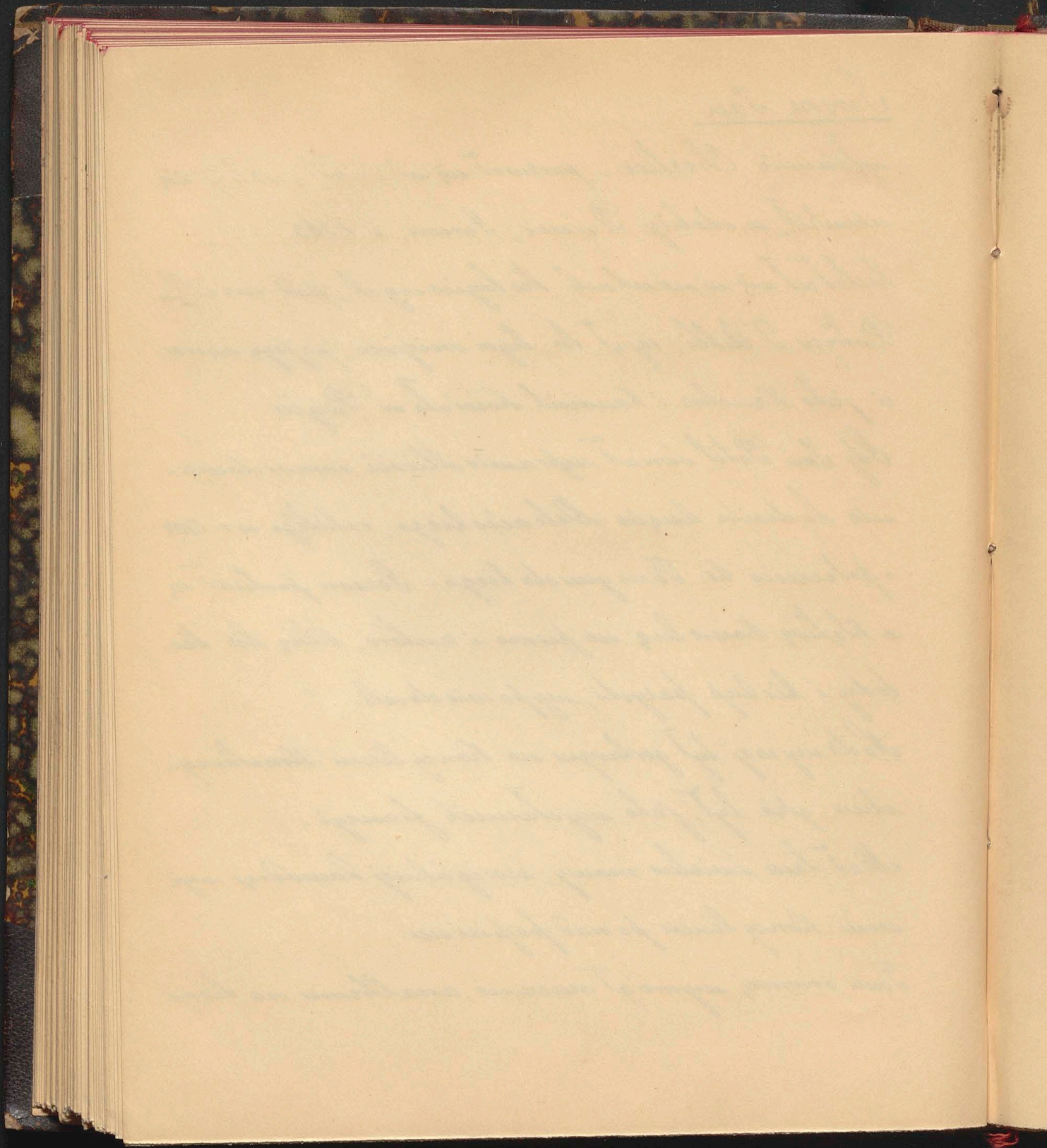
Wzrostł się w naukach teologicznych, pod kierunkiem
Piotru d'Alli, wyjeżdżał też, tegoż miejsca, po jego śmierci,
ci, jako nauczyciel i nauczyciel Kościoła w Paryżu.

Ady Tau Petit miał uprawie dliwie samorządowa-
nie Ludwika króla Orleañskiego, z którego w r. 1408
z polecenie kr. Burgundzkiego - Person pastorał się
o Kłafwę Kościoła, na piśmie i autors, Kłafwę Kr. Leo-
budy i hiszpański paryski, wy powieścieli.

Nad tymczasem był gorliwym na Koncylium Konstancy-
skim, gdzie był, jako wystawnik francji.

Miał tam świadec mawy, w regularnej dawadraz wyji-
sroci Koncylium po nad papierem.

Tam również wymógł sukcesie anathemu na George

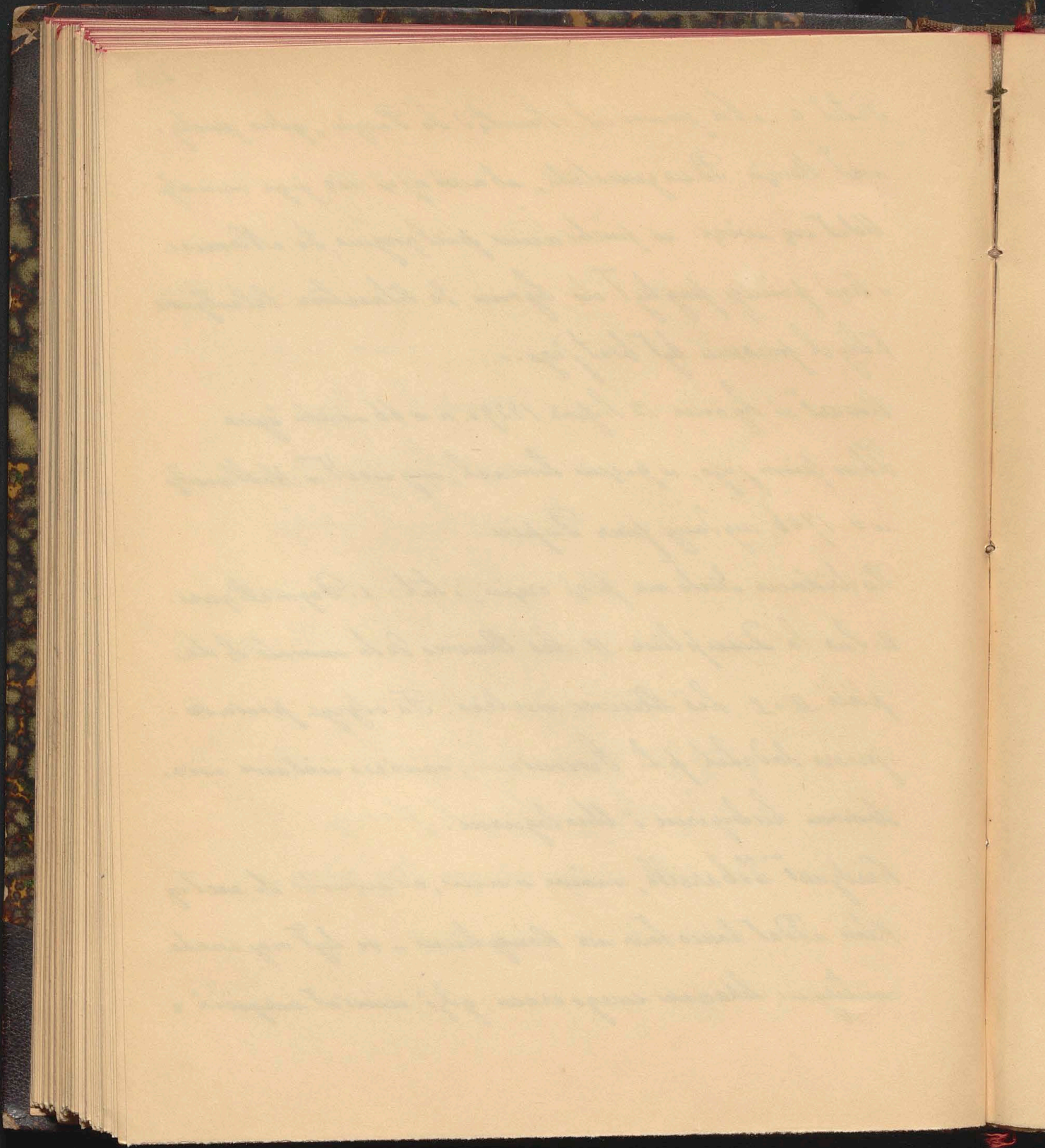
Pelil'a. Nie powrócił stamtąd do Paryża, gdzie pisał
 walc książkę Burquelandi, abawił się w jego senat
 Właściwie więc, w pnieb. a. i. u. p. i. g. u. e. do Niemiec
 a. k. a. d. p. i. u. i. u. i. u. p. u. g. l. y. t. do Lyonu, do Kwarton Celestynów.
 Właściwie pnieb. a. i. u. p. i. g. u. e. był brat jego. -

Muarta w Lyonie 12 lipca 1429 r. a. w 66 wieku życia.

Dziś pnieb. a. i. u. p. i. g. u. e. w pnieb. a. i. u. p. i. g. u. e. w Hallandji
 w r. 1406, wydał pnieb. a. i. u. p. i. g. u. e.

Podobno dzieło na pięć części, i. Sat. 1. Dogmatiques.
 II. Sur la Discipline. III. des Œuvres de la morale et de
 piété. IV. i. V. des Œuvres mêlées. Ta edycja posiada
 jezerce lodatek p. s. Personiusa, sawiera ciekawe wra-
 domosi historyczne i theologice.

Kardynał Zabarella, mowi o nim, aduocatus do senat
 Ktoś oddał łowio łowiu. Pomylił się - to był najznak-
 mitszym łowiu łowiu łowiu, gdyż umiał wygłosić z

nabeciałych chorób, Nacisł Tępuski.

Alle uddet au les mahomites ustugi i państwa, nie tylko Nacisłowi.

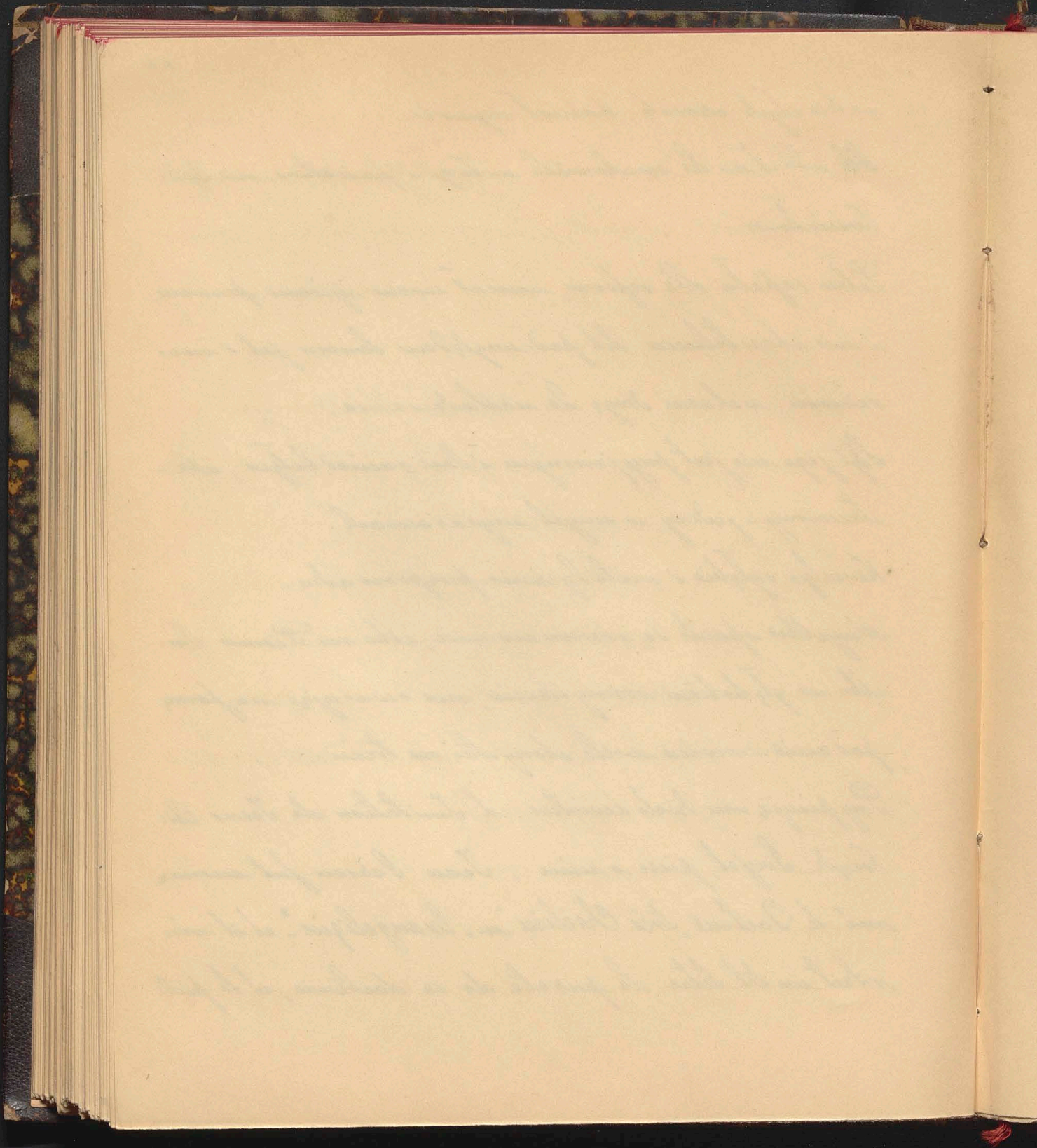
Pelcu sąpatu dla reform, uniał swem rygorem prawem i nie chari belucem, tak pod względem honoru jak i moralności, w charai drogę do naciadawania.

Styl jego nie jest przyjemny i dość rażący, ale stałowry i jedry w mych wypracowaniach.

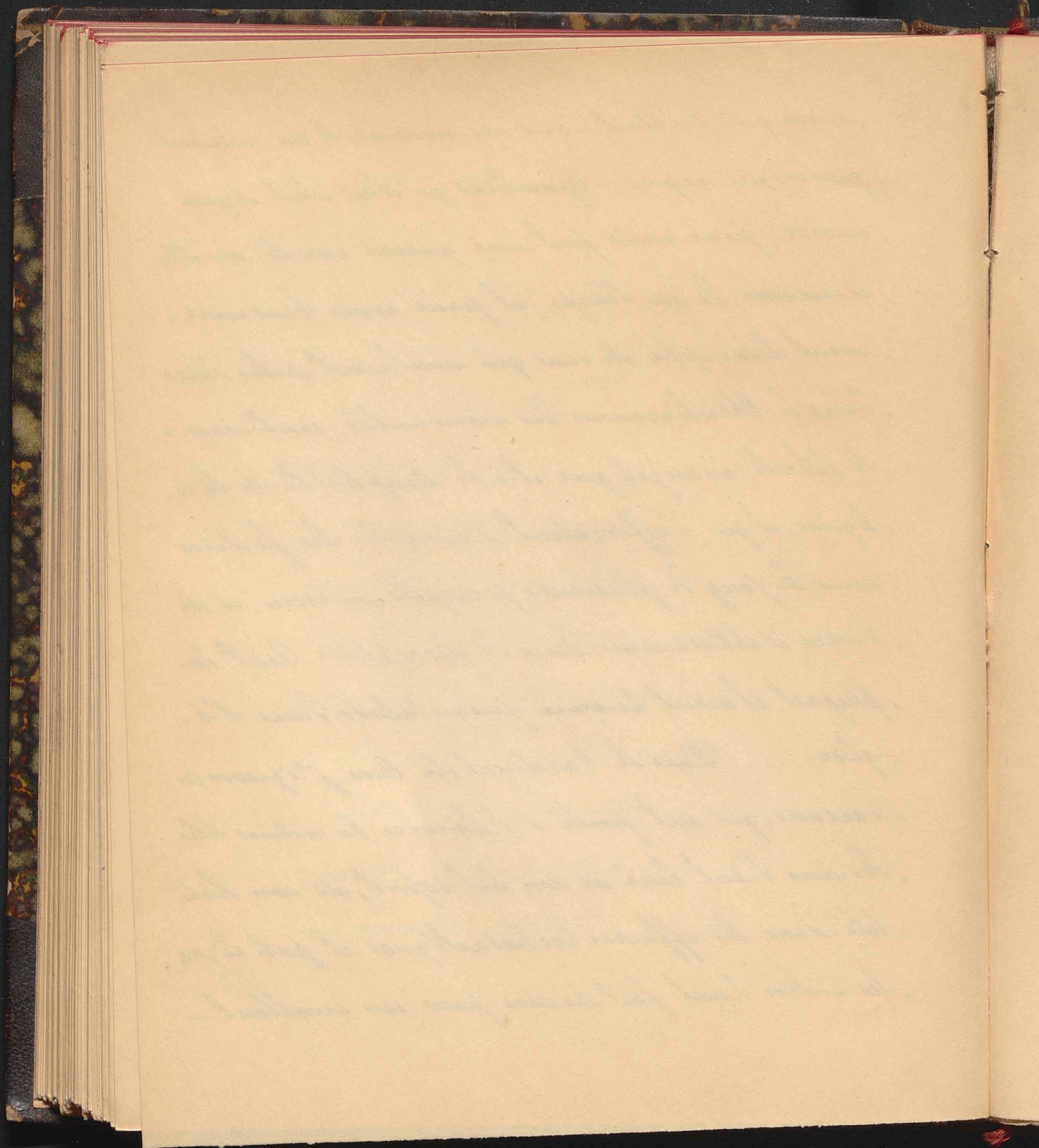
Kwestye ogólnie i metodycznie przeprowadza.

Wszystkie oparte są, summawania, albo na Pismie św. albo na głołobnem rozmyśleniu, nie swarają na formę padawia - moim wiele szony staj na traci.

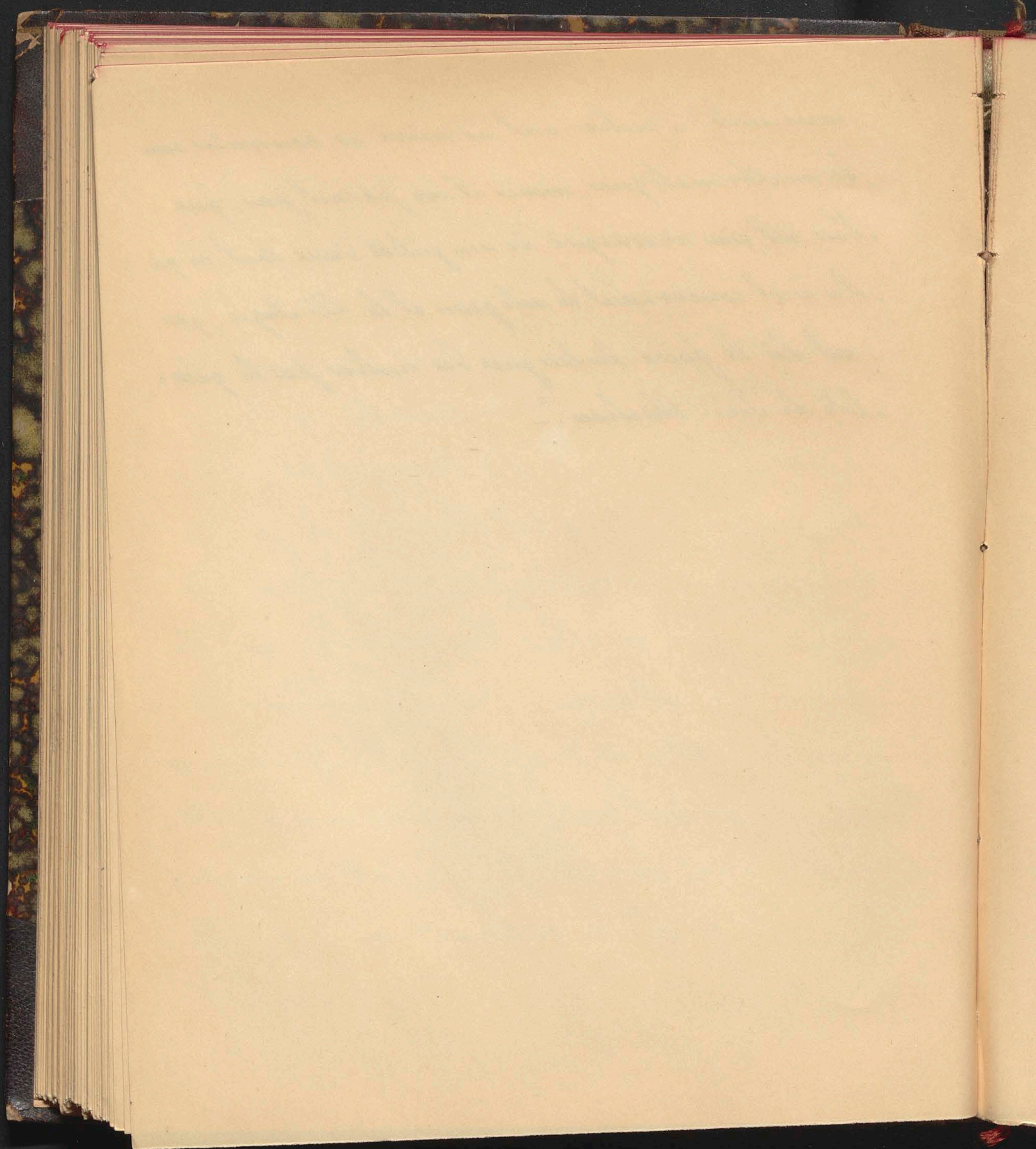
Przy piary, mu wiele siewicue: L'Imitation de Jesus-Christ. Goujet, piece o min.: „Jean Gerson fut surnommé le Docteur „très Chrétien“ au „Evangelique“ - et il méritait un tel titre. La pureté de sa doctrine, et la piété

„ solide qui brillait dans ses moeurs, se lui avaiend
 „ justement acquis. - Ajoutons qu'il en était Arque-
 „ evêque, pour avoir fait une guerre sainte au Pro-
 „ testantisme de son temps, et pour avoir heureuse-
 „ ment triomphé de ceux qui voulaient intro duire
 „ dans le Christianisme des nouveautés, contraires à
 „ la liberté évangélique et à la simplicité de la re-
 „ ligion, et qui s'efforçaient d'accabler les fidèles
 „ sous le joug de plusieurs préceptes onéreux, et de
 „ divers établissements dans la discipline, dont la
 „ plupart étaient inouis jusqu'à lors dans l'é-
 „ glise Pour le Cardinal de Cuse, j'ignore les
 „ raisons, qui ont porté à l'honorer du même titre.
 „ Les uns l'ont loué de son bel esprit, de son habi-
 „ leté dans les affaires ecclésiastiques et politiques,
 „ les autres l'ont fait passer pour un excellent -

„causiste; l'autre ne s'admire et ne connaît
des mathématiques, mais il ne pensait pas, que
l'un ait rien remarqué de singulier dans tout ce qui
il a écrit concernant la religion et la théologie, qui
ait dû se faire distinguer des autres par la qua-
lité de Tris-Chrétien.”

Gondrato, Paweł, Emil

synowie papieża Gregora XIV, urodził się w r. 1561 -
umarł w Rzymie 14 Lutego 1618 r.

Swę pobowoscia, Dubseui uczytkami i nauka, poro-
kat Kapelus Karbyualski.

Po śmierci, był przez uczytkich sätowany.

Journal of the
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Mantica Francesco.

108

Mr. 1534 m. Udine. Wykład praw w uniwersytecie
Padewskiej.

Pris Sylve I spraw adony do Prymu, otrzymał poro-
de Audytora Camery. Clemens VIII roku 1590 Kardyna-
łem 1596.

Napisal dzieła: I. De conjecturis ultimarum volunta-
tum, libri III. in fol. - II. Incubationes Vaticanæ, De ta-
citis et ambiguis conventionibus 2. vol. in fol. - III. Deci-
siones Rotæ Romanæ, in 4°.

Umarł w Rzymie 28 Stywnia 1647. w 80 wieku życia. -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Marguerront, de, Denis, Synon

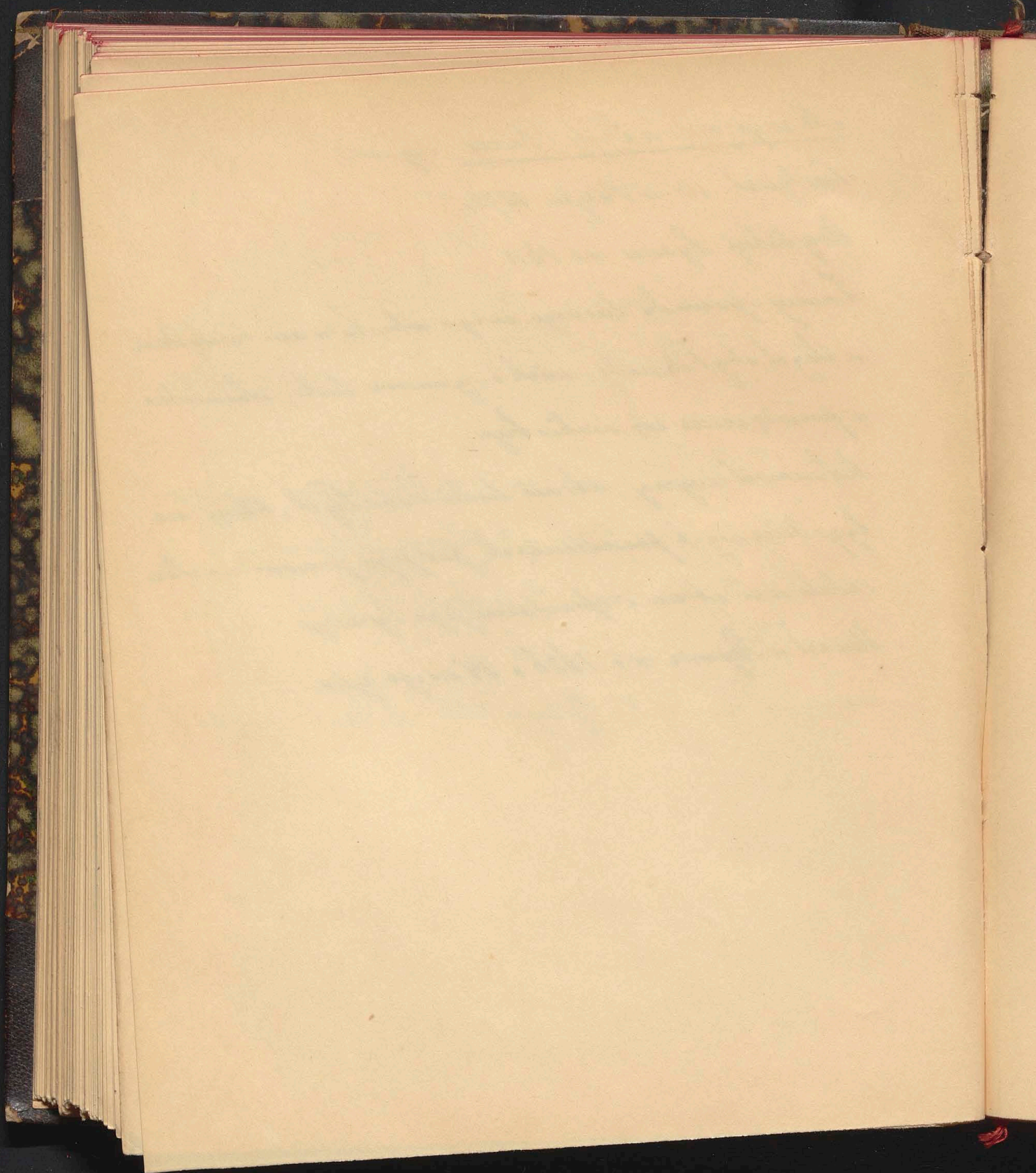
Narduat. Ur: w Paryżu 1572 r.

Artylistup Synon nr. 1612.

Trzeci opawada lirwego swęga udręta ncaubassadca
w dęch stryj Tawady, wiek najimoi ludzi, stowulot
i powięccie się ocalis tego.

Metawowit najcraj, nbrai ludzi iwiattych, który uca
tygodnic wyk powięcciech, pod jego prawadnictwem
radili nad abreu i sprawacui jego Deceryi.

Mu art w Prymie nr. 1626 a 54 uoego zycia. -

Joyeuse, Franciszek

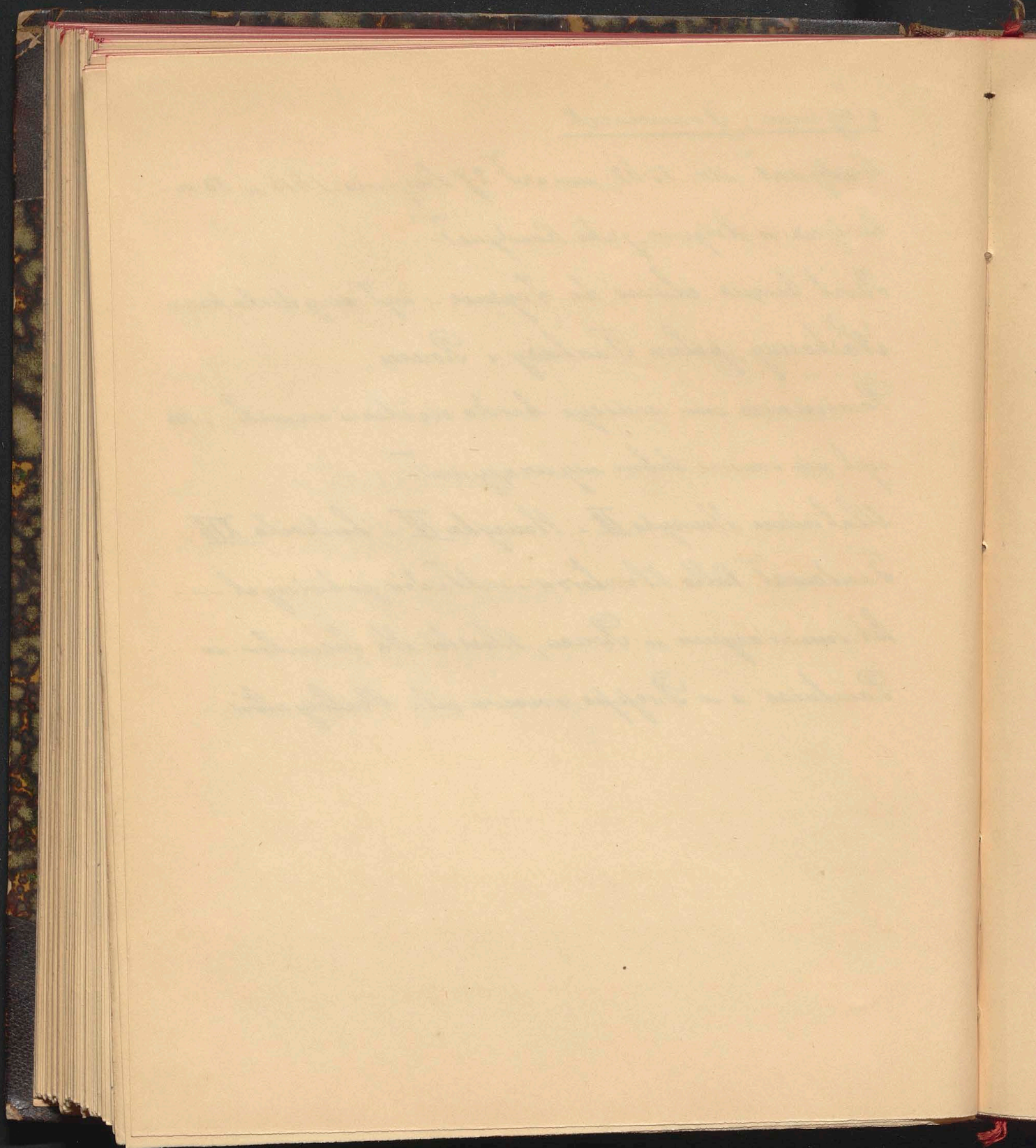
Hardyuat. Nr. 1562. umart 27 Sierpnia 1615 r. 53 ro-
ku życia w Arignon, jako Hardyuat.

Brat księcia Claude de Joyeuse - był arcybiskupem
Harbanny, potem Toulary i Rouen.

Powierzył mu misję bardzo ciężką i sawitą, z któ-
rych się sawore dobrze wywiązywał.

Ułubieniec Henryka III i Henryka IV i Ludwika XIII.

Zbudował kilka klasztorów i szpitali pobojowych - i-
tek seminarjum w Rouen, klasztor św. Jeruzolim w
Pointoise, a w Dieppe i nową dla Chatozjotów.

Villeroij Mikota

111

Neufville, Seigneur de Villeroij - Rodricz Steuu i Seta-
tan, Grand Trésorier des ordres du roy.

Wzywany przez Katarzyna de Medicis do bardzo wielu
warych i delikatnych spraw rozmaitych.

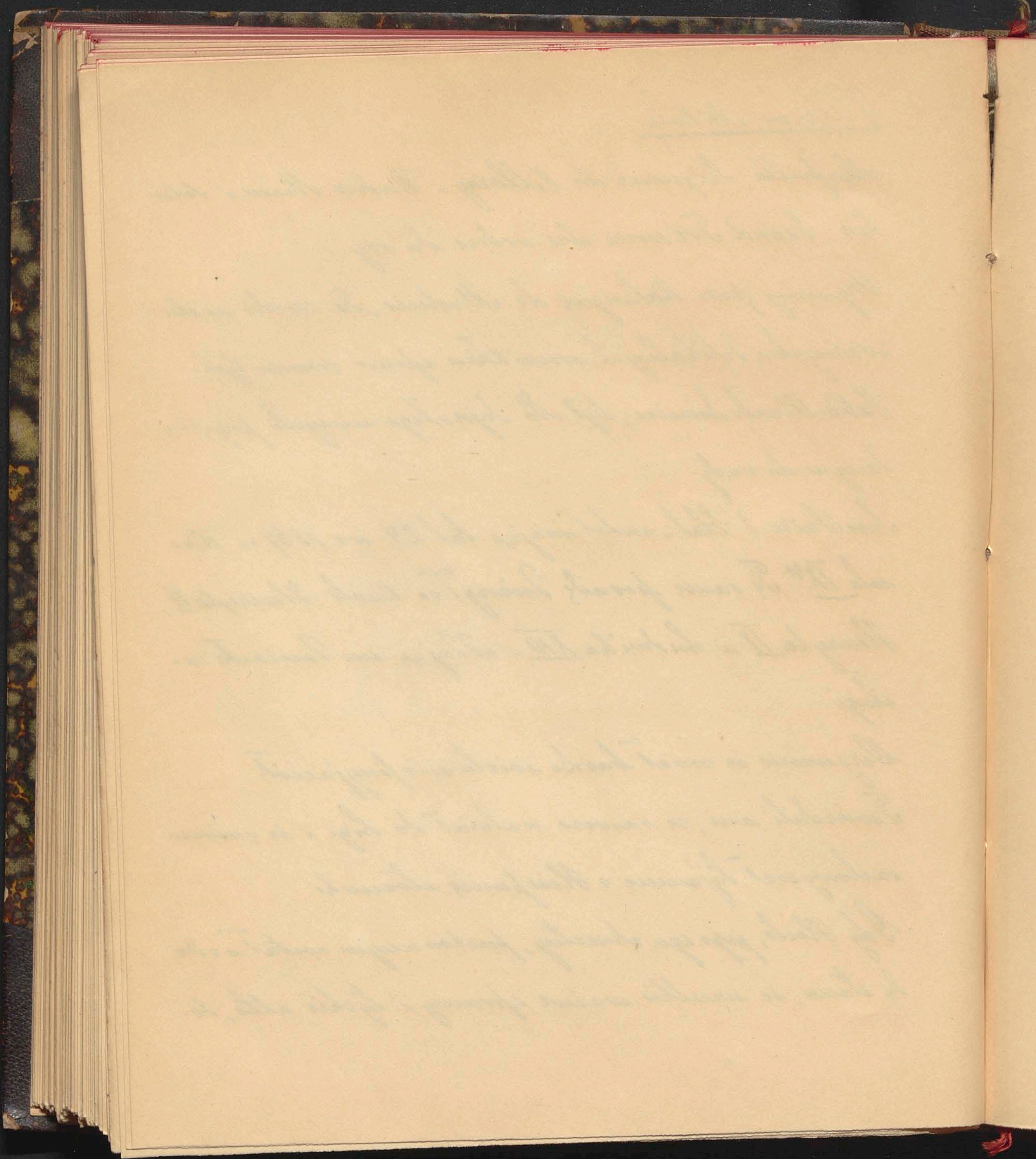
Także 18to dnia, był na Sejmie uczyta przywo-
tanym do rady.

Secrétaire d'Etat - wstał majas lat 24. w r. 1564 na Ka-
sole TK^o i z samą posadę Dniem na króli Henryka III,
Henryka IV i Ludwika XIII - udajaz im Pamioste u-
stugi.

Wzywano go miał bardzo wielu nie przyjaciół.

Twierdził on, że zawsze należał do króli i że zawsze
sachowował tajemne s Hiszpanie stowuhi.

Był Flore, jego syn chrestny, puchonacym wstał o rda
de stau, że wszelkie warne sprawy i tychis akto, do-

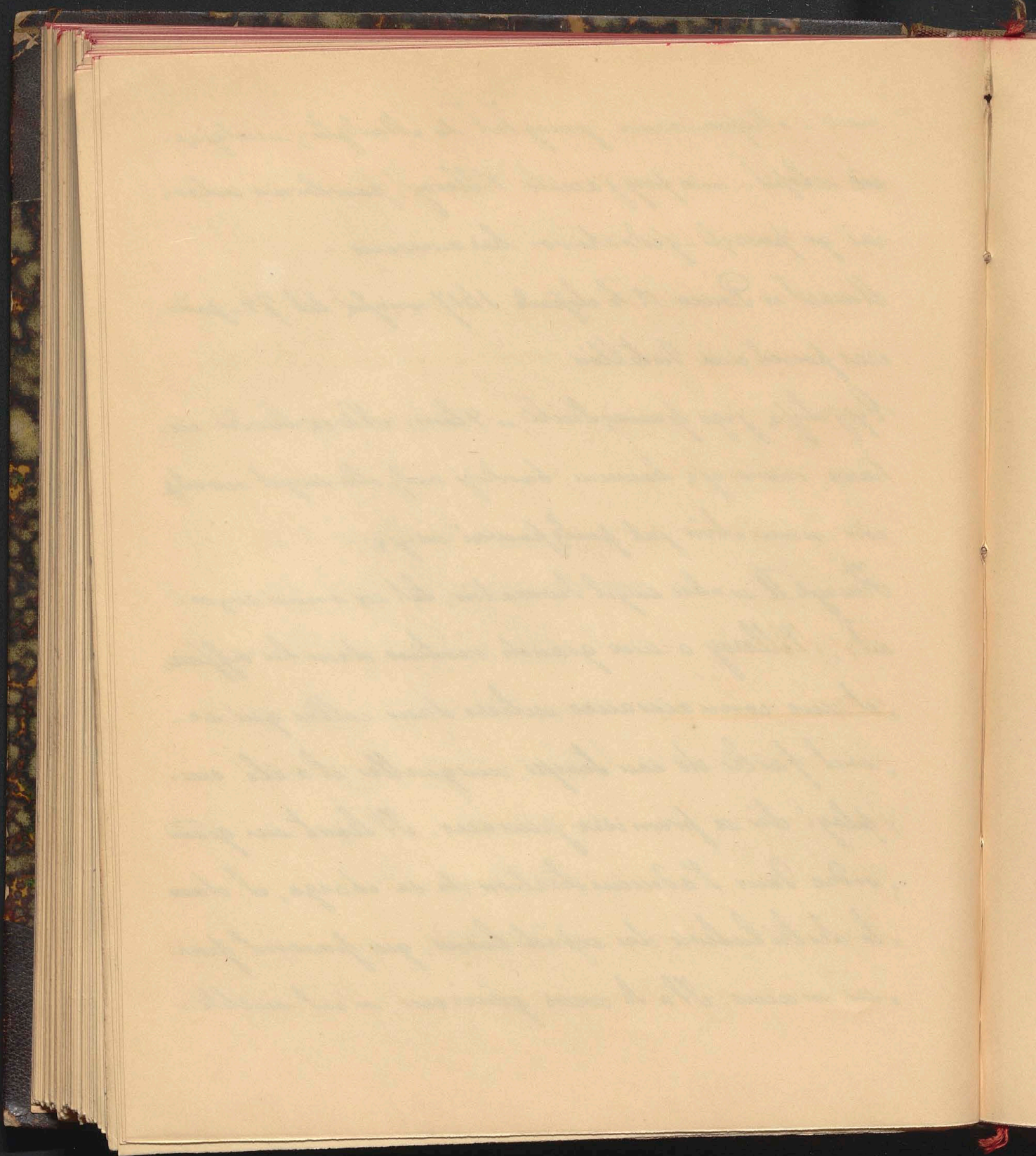

nowi i o Kapio wawie, pomyślat do Martyła, uciekając-
 się utopił - nie pomyślało Villeroy, pawłowie odar-
 rai go pooreli - jednakowi her uwocnie -

Muwart w Rouen 12 listopada 1617 majęć lat 79 - pad-
 eras powiech euis Notallois.

Egry stuj's, jego pamięć tuili, w 4 tom: Nie są bardzo cie-
 kawe, sawieraj's bawiem, bardziej outy olla suych nastę-
 cion - ministris jak postę powei maj's -

Henryk II w obec swych dworaków, tak się o nim wyro-
 ził: „ Villeroy a une grande routine dans les affaires
 „ et une connaissance entiere dans celles qui se-
 „ sont faites de son temps, auxquelles il a été em-
 „ ployé dès sa première jeunesse. Il tient un grand
 „ ordre dans l'administration de sa charge, et dans
 „ la distribution des expéditions, qui passent par
 „ ses mains. Il a le coeur généreux, n'est nulle -

„ment adonné a l'avarice, et fait paroître son
 „ habileté dans son silence et sa grande reticence à
 „ parler en public.

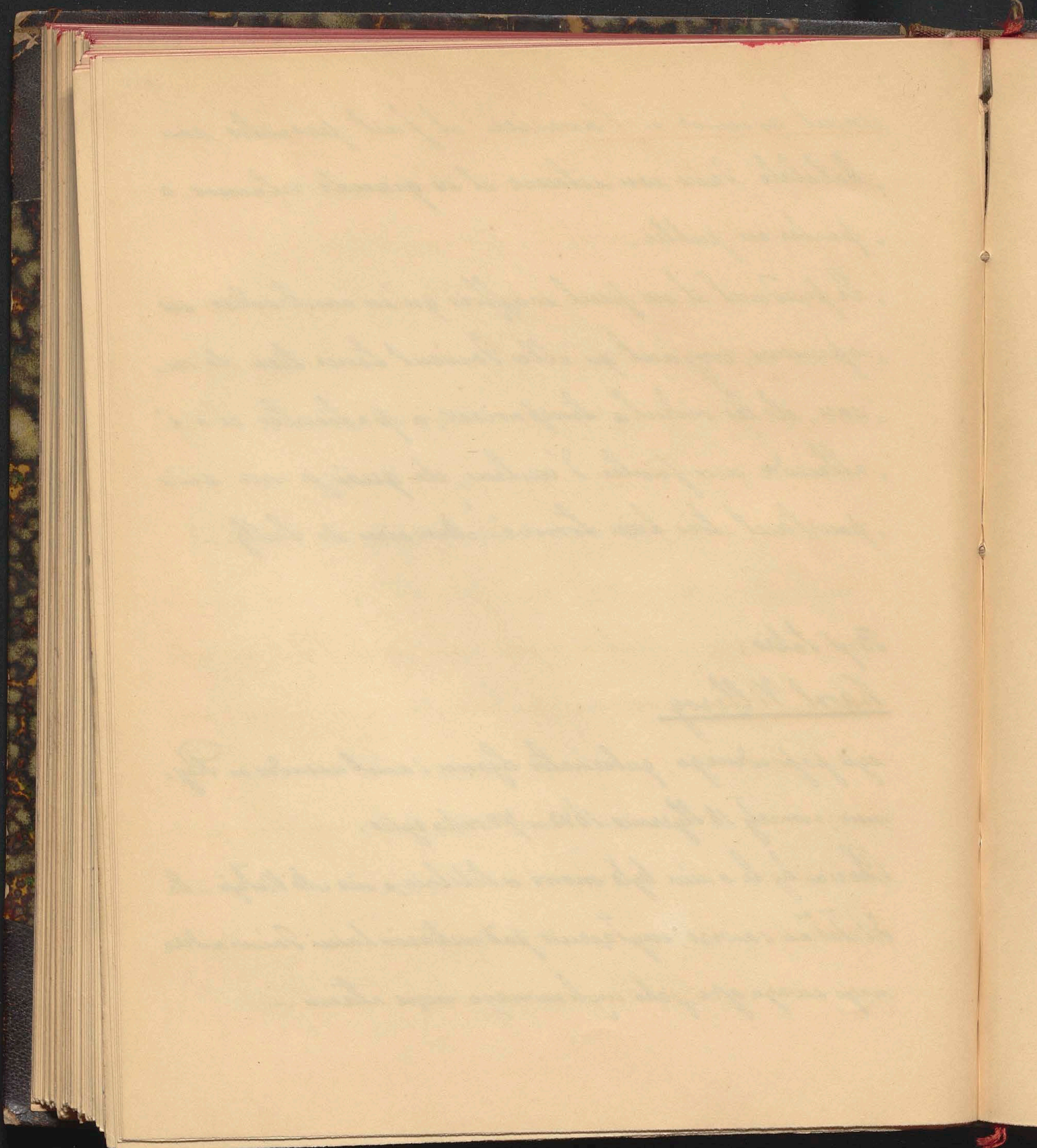
„ Cependant il ne peut souffrir qu'on contredise ses
 „ opinions, croyant qu'elles doivent tenir lieu de rai-
 „ son, il les réduit a temporiser, a patienter et à s'
 „ attendre aux fautes d'autrui, de quoi je me suis
 „ pourtant très bien trouvé. | Mémoires de Sully. - |

Byt talic:

Karel Villeroy

syn polmednicko, gubernator Lyonu i ambasador w Ry-
 nic, smarty 18 styrcia 1642 w 70 roku zycia.

Chociaż by to s ucin bylo mome w ledelcie, a nie Mi Wataji - to
 diabat au sawore, wytepruie pod wsharon kawi Jowiadro
 nego swego ojca, jako wybranego mgie stauu. -

Lorraine, duc de

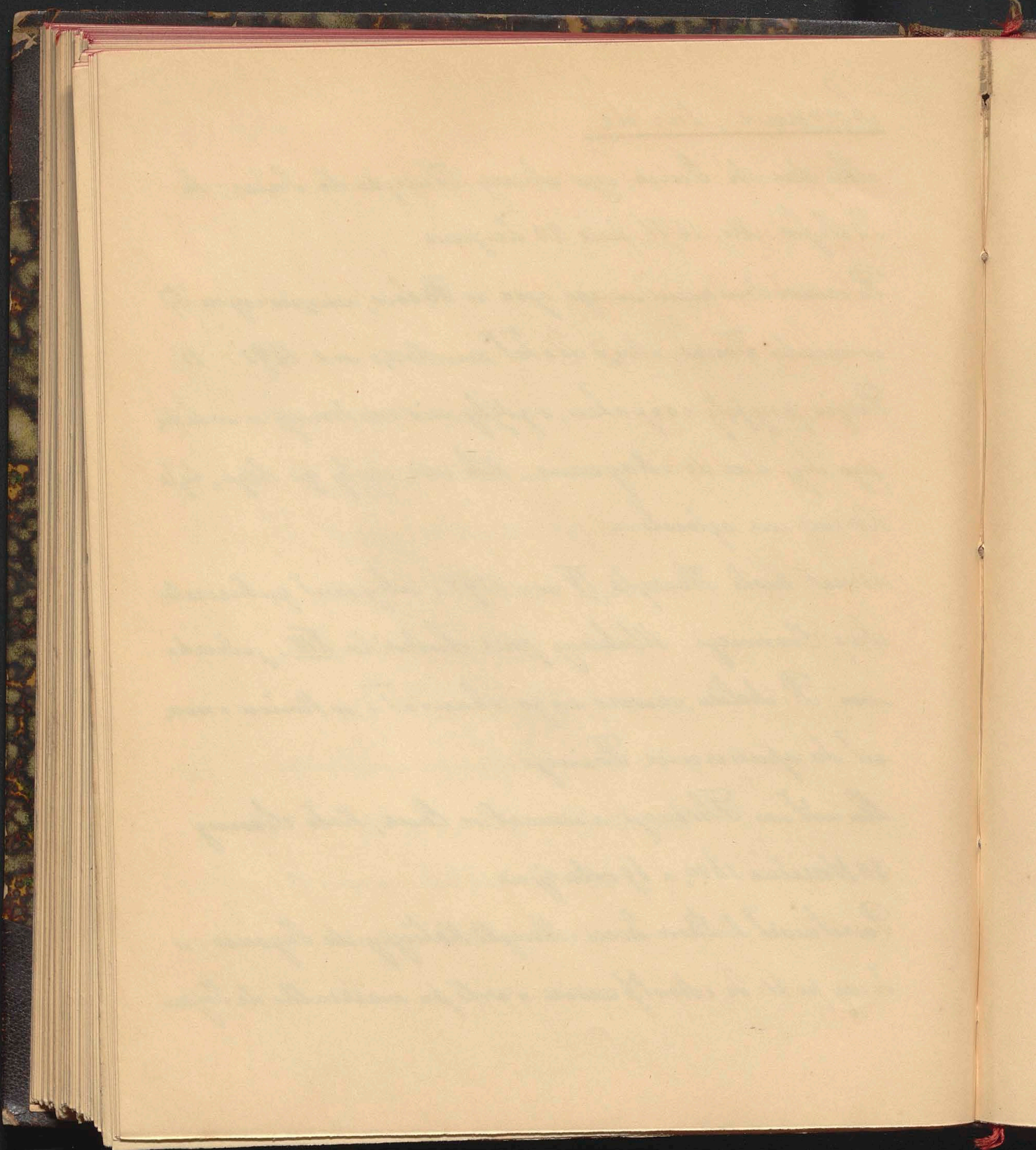
albo duc de Guise, syn starszy Henryka de Guise, Le
Balafé. Ur. 1571, dnia 20 sierpnia.

Posaunow dowodził swego ojca w Polesiu, wzięto nym tytuł
w saskim Tours, śmiał wolał umrzeć w r. 1591. W
Paryżu, przyjeżdżając, i gdyby nie sardynski o władzę
jego stryj duc de Mayenne. Kto wie, czyby go krzyż, byle
Wolter nie ogłosił. -

Umarł Nicola Henryka IV w r. 1594 i stryj miał gubernator
stwo Prowencji. Młodym przez Ludwika XIII - jedynako-
woi Richelieu, sawarsie się go obawiał i w Paryżu i mu-
sił do opuszczenia Francji.

Umarł w Florencji, a umarł w Casca, Koto Sieny
30 Wnieszia 1640, a był roku życia.

Porostawiał Wilkoro Dzieci, Henryki Katarzynę de Joyeuse, w
dawny po m: de Montpensier, a cordero marszałku de Joyeuse.

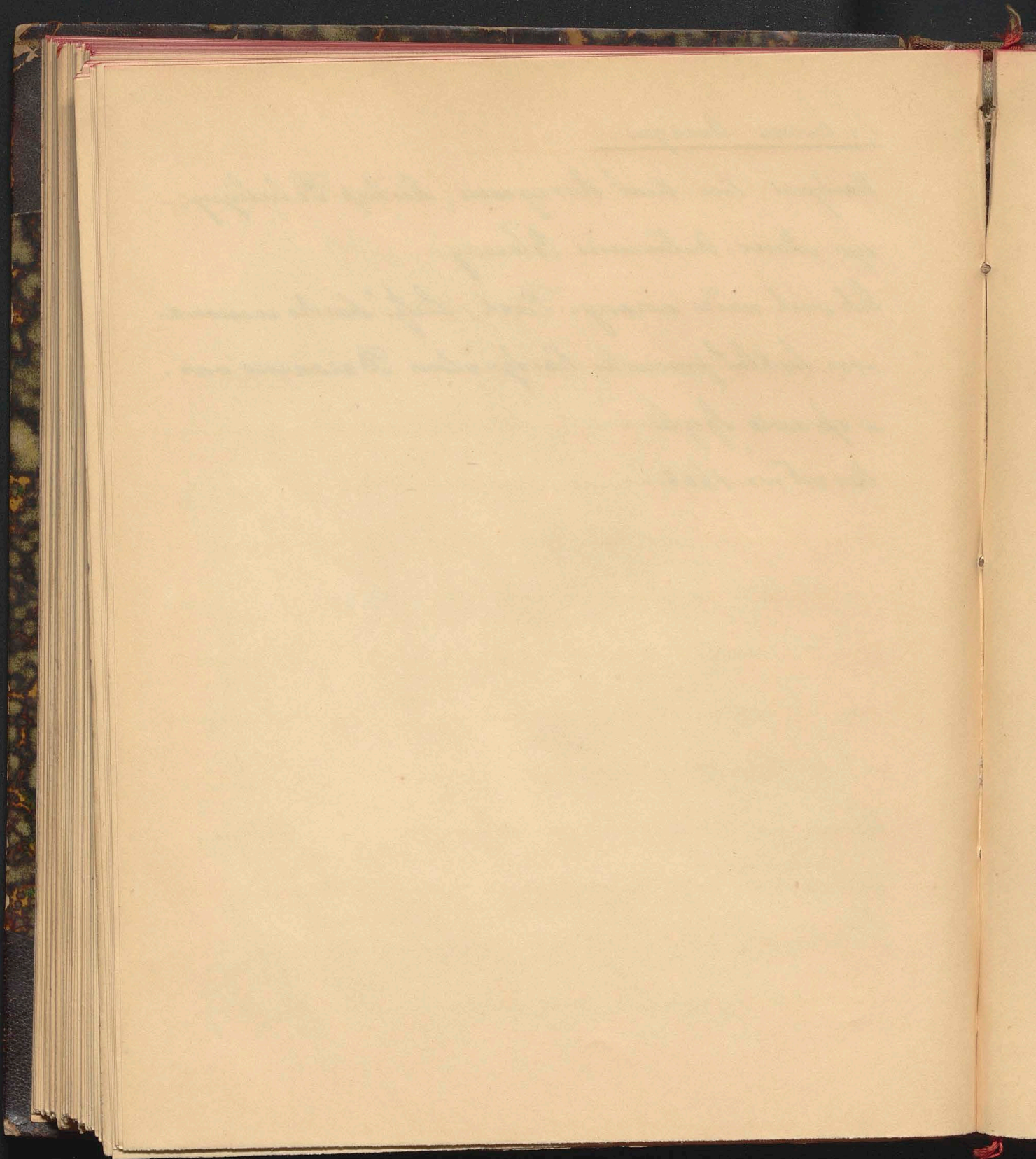

Colonna Ascaquio

Narduat. Vice-Diok Arragocii, biskup Palermy, -
syn Marna-Antonio Coloumy.

Był wick nader ucrony. Pisat „Listy” bardzo reuione
oras traktat precius do Narduatowi Baronius'owi,
w sprawie Sycylii. -

Muarta r. 1608. -

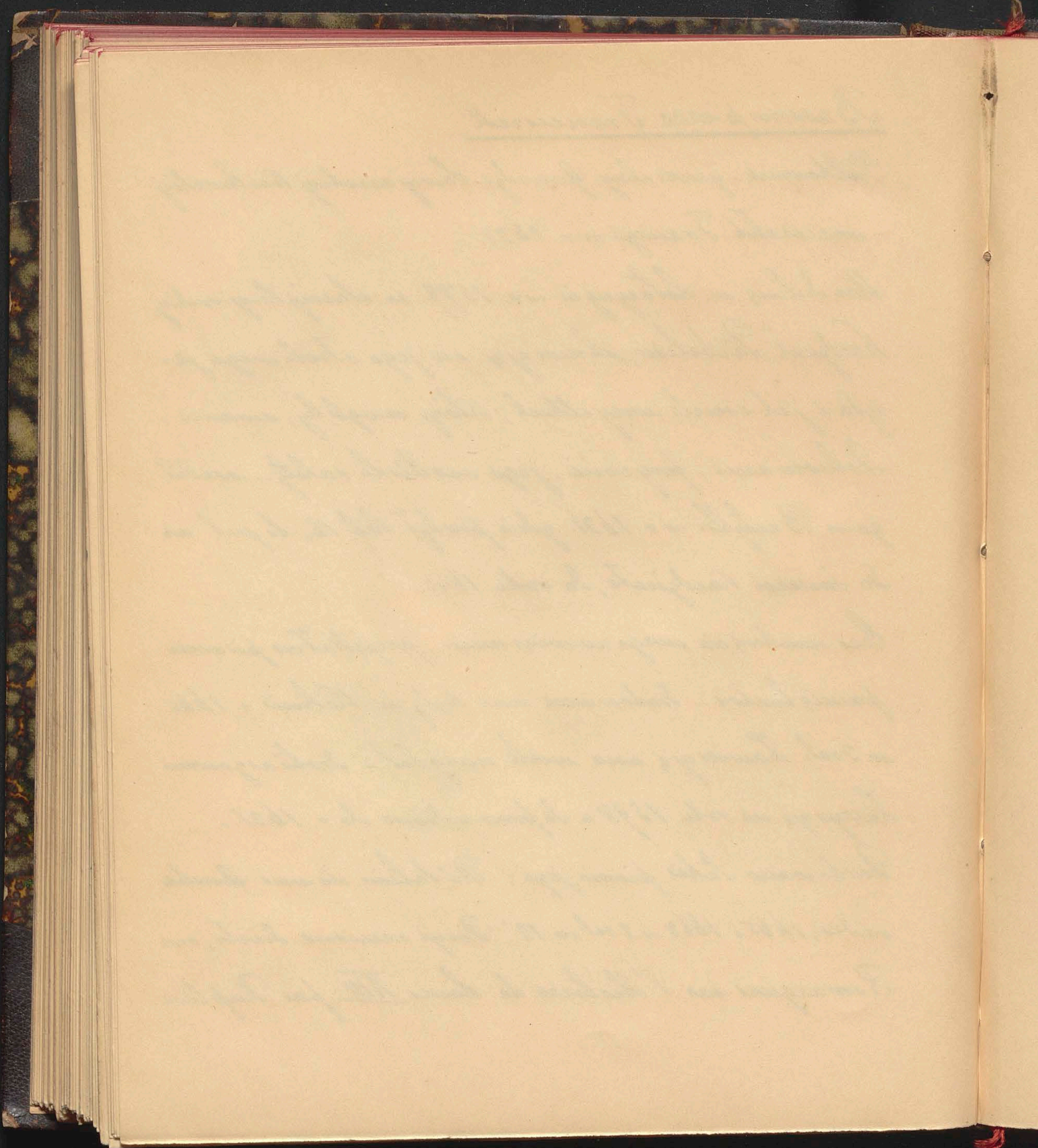
Bassompierre Franciszek

Polkowick - generalny gwardyi Cesarskiej niemieckiej
- marszałek Francji w r. 1622.

Urodził się w Lotaryngii w r. 1579. ze starożytniej rodziny.
Kardynał Richelieu, obawiając się jego stołowego je-
zycy i jak i kręte uroczystości, którym mogli być, swemi-
i Polakami, przyjęcia, jego osobiste sąsiedzi - osadził
go w Bastyllii w r. 1631. gdzie przeżył lat 12. Co jest aż
do śmierci Kardynała, do roku 1642.

Wasz samowolny, cis swego w wieś nicie, przepadał na pirackim
pauzie ludois - Duchowate aut były w Holandii r. 1665
w 3 vol. Zawiesają aut wiele uwaga i drobni argowii
Laryngaję ze roku 1598 a do praw adrone do r. 1631. -

Duchowate także pierwsze jego: Relation de mes Ambas-
sades, 1665 i 1668 w 2 vol in 12. Doyi ceuione dieto, onas
Remarques sur l'histoire de Louis XIII par Duplessis

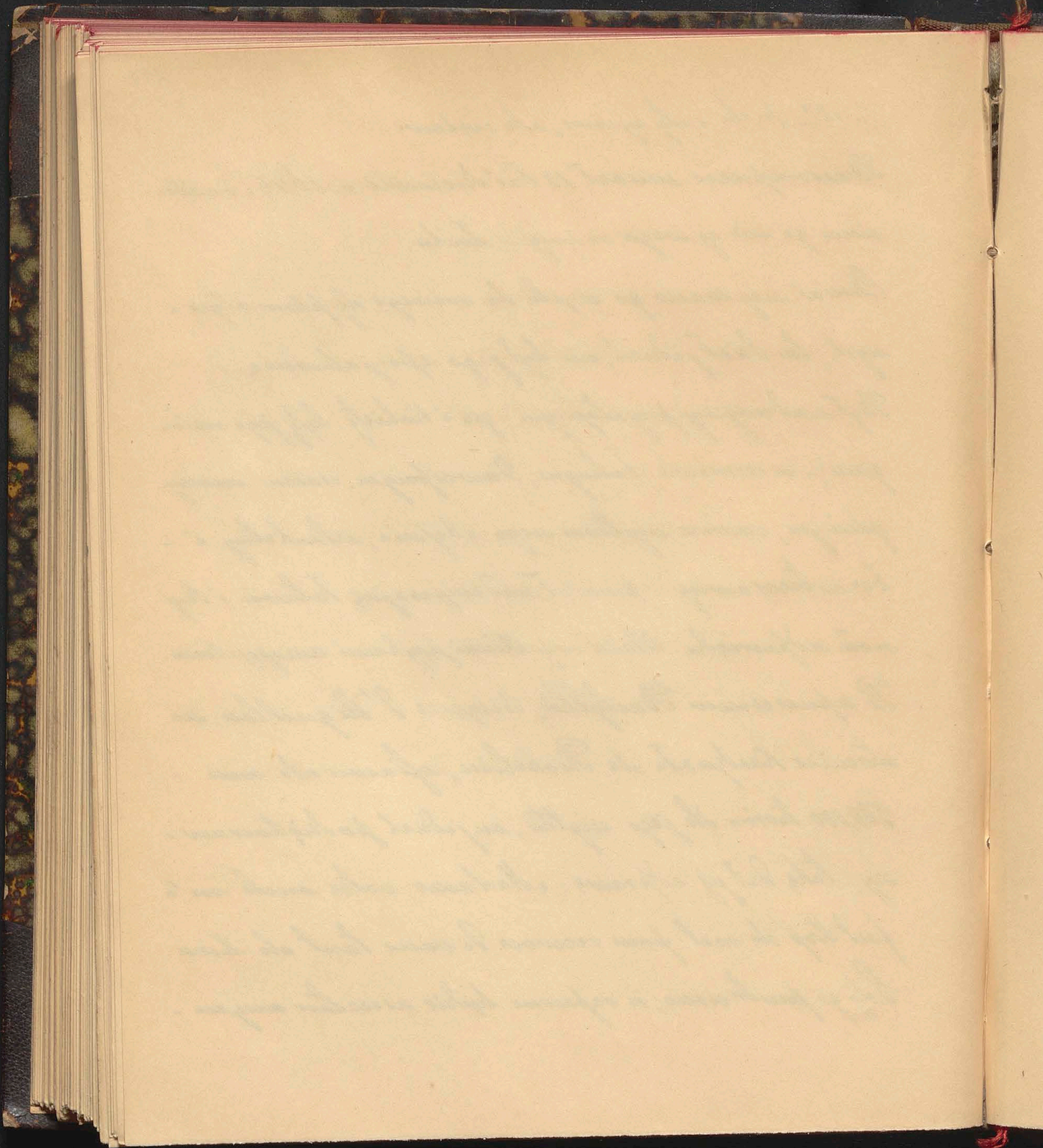
in 12° - Dzieło satyryczne, ale ciekawe.

Bassompierre umarł 12 listopada r. 1646. - mało-
 rious go nie żywego w swym toku.

Chociaż używano go często do misji dyplomatycz-
 nych, ten miał jednak, nie był jego specjalnością. -

Był nadwornym przytoczonym | gra i kobiecy, był jego nato-
 gium | - w romowie Tawnyu, Dawcipnyu, cracem uscry-
 pliwym, sawere mytwosnego abejicie, wdachlug i -
 berinteresawey - posiadał nadworną Tajemnicę i straf-
 nową adpawiedzi. Władat umytkiemu językowi europejskiemu.

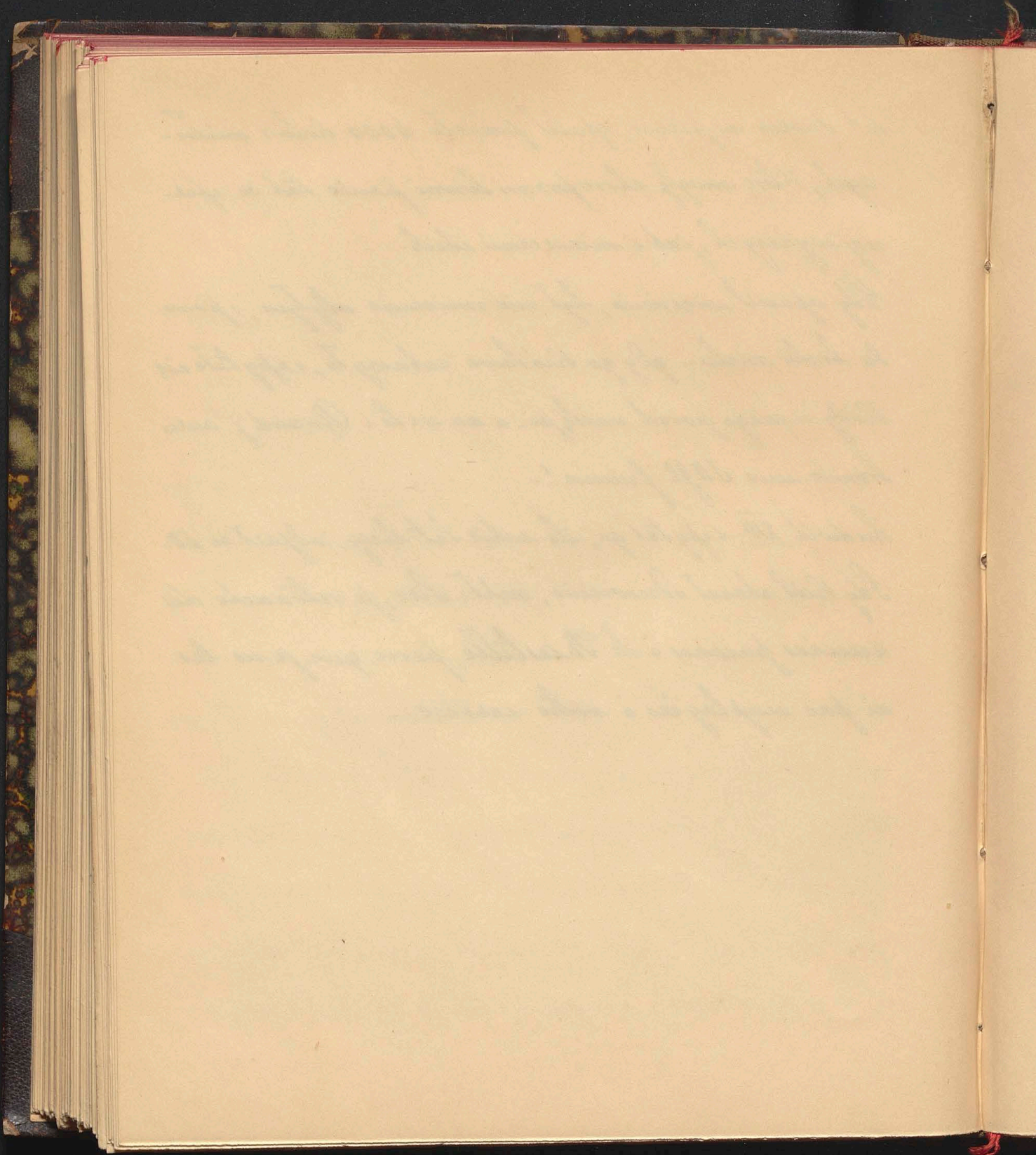
Po upuszczeniu Bastylli, książę D'Aligillou, sie-
 Anreico Rasquata de Richelieu, ofiarował mu -
 500,000 livrów na jego utrzymanie, on jednak podziękowa-
 ny, takż dat jej adpawiedzi: Madame, votre oncle m'a
 fait trop de mal, pour recevoir de vous tant de bien.
 Gdy go przesłano, nie sapevome ledwie arear tam auyeu -

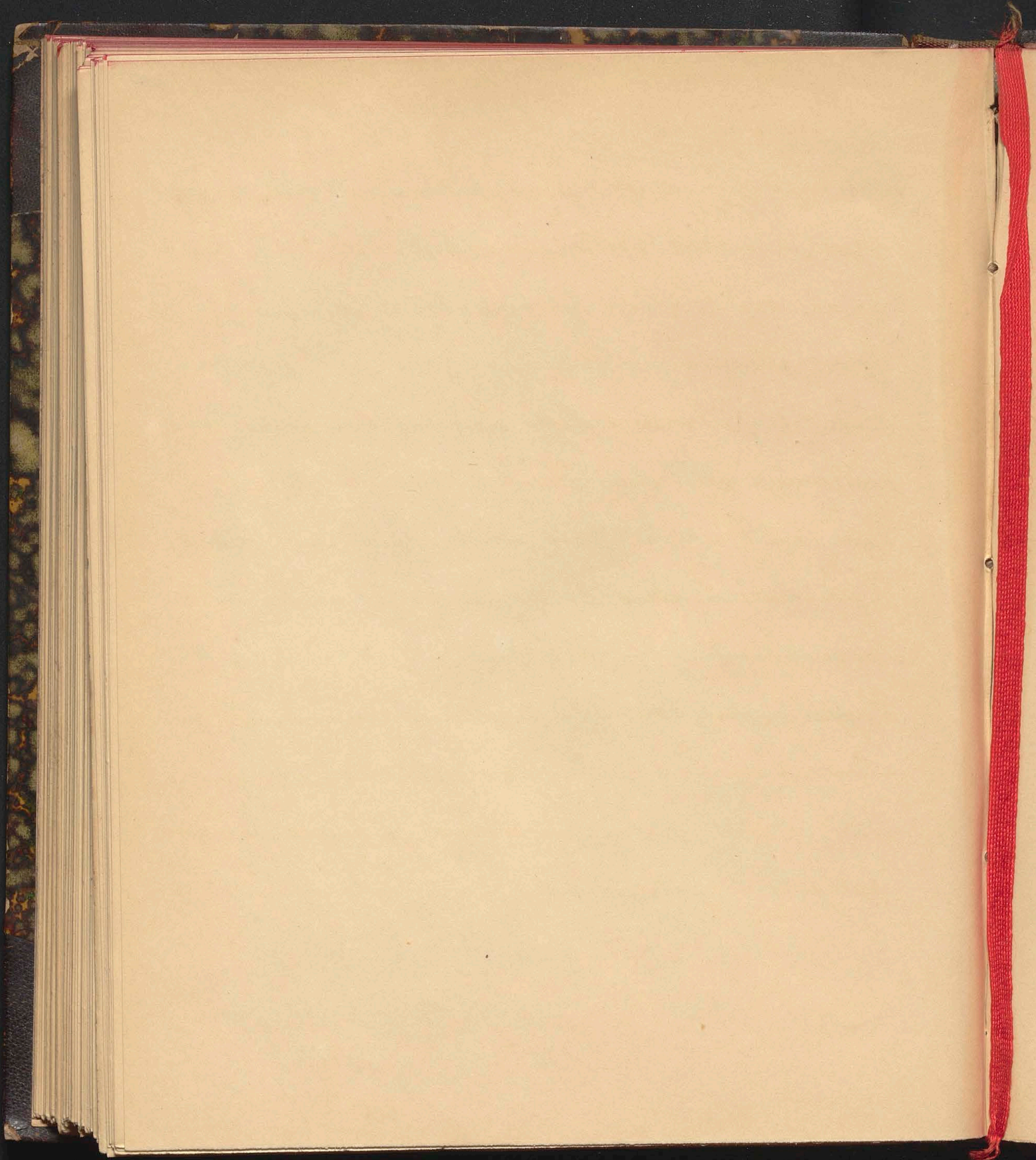
Łódź duciem w pierze, spalił pomurto 6000 listów miłos-
nych, które mogły srompomislowai panie Łódź w spee
najwyjrzycz, jak i miens erai chich.

Gdy opuścił wieś, był nie smierwie otytytu, spawo-
da braku ruchu - gdy go Nic'lowa zobaczyła, spytała się
Niedy u niego porad następi - a on na to: Quand j'aurai
trouvé une sage femme! -

Ludwik XIII, spytał go, ile sobie Łódź liczy, odparł że 50.
Gdy Nic'ł obywat' odwieścił, rzekł: Sire, je retranche dix
anciennes passées à la Bastille, parce que je ne les
ai pas employées à votre service. -

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Cordes Jan, de

120

M. 1570. Nauauick. Limoges, nijsca swego uro-
dzenia; stowick bardro ucrouy i bibliofil. Do trz-
dzi trzech bibliotek, ktore kupil po jego smierci Ws-
lywat Mararini r. 1742.

Napisal: I. Tomacryt Jrieto Inegona Cassander, in fol.
II Tomacryt Fra Paolo: Histoire des differents auctors le
Pape Paul V et la Re'publique de Venise, in 8°. III. Tom:
Histoire des troubles du Royaume de Naples sous
Ferdinand I par l'auillo Portio.

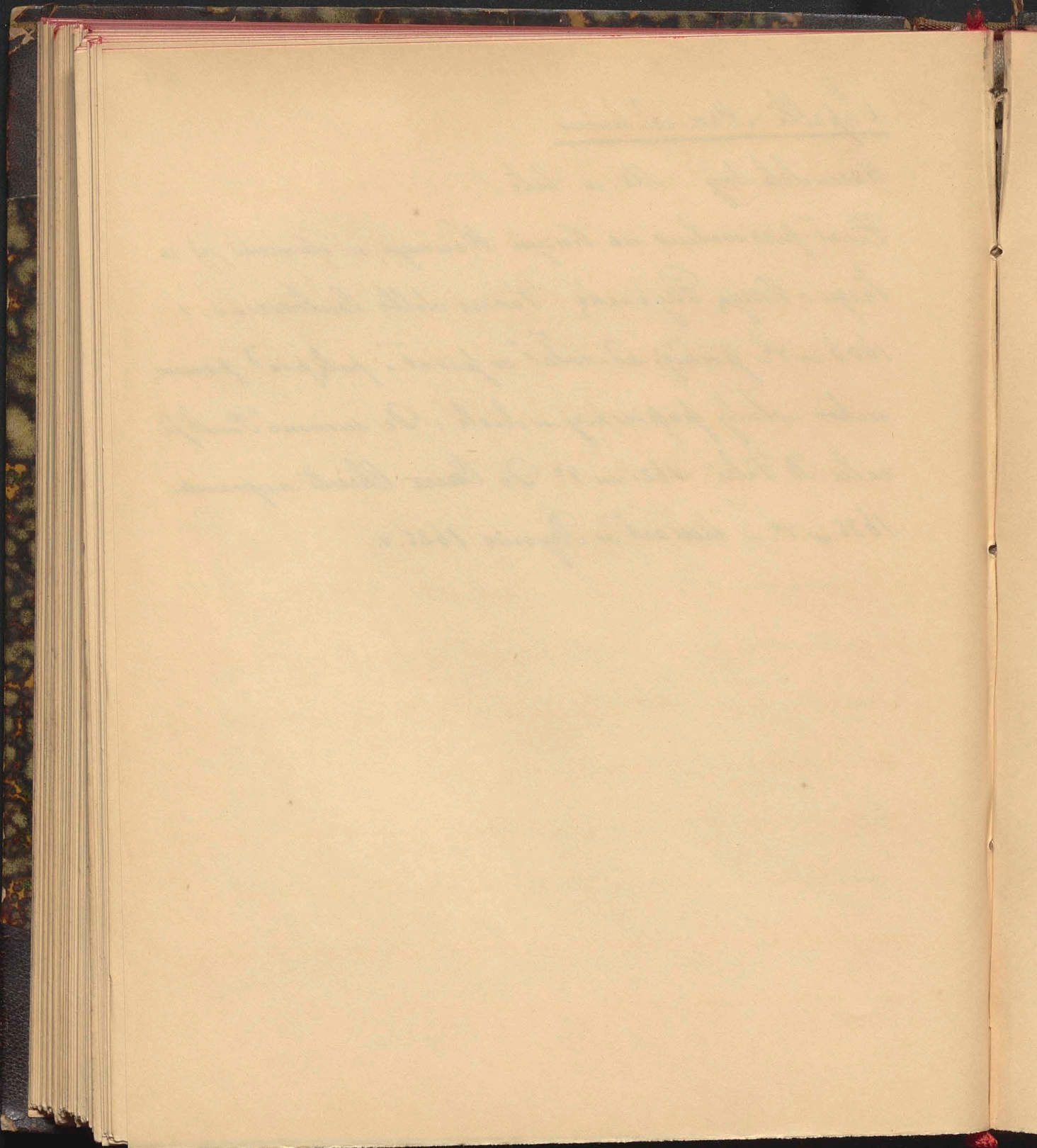
Pnypisuj, mu ro'wniec: La Version du Discours de
Marianne, sur les grands defauts du gouvernement de
Iesuites. in 8°. Styl ma byj lichy, pomimo, ze autor
pnekywat eras jalis w tainie m erhotach jreu chie. -

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Capelli Marc. Suscinius

Warcelska hoy - Mr. in Este.

Pisat pierwołnie na WonyŃi Wenecyi, w sprawie jej za-
 targu s Wuryg, Frymuskę: Parere dello ControverŃie. r.
 1606 in 4° - pićniuj adwołat co pisat i patępiat pniein-
 uichon wstary papieskiej w dziele: De summo Pontifi-
 catu B. Petri. 1621 in 4° - De Coena Christi suprema
 1625 in 4° - Muzart in Frymice 1625. r.

122

Les Chassier Jakób

Advokat i zastępca prokuratora - generalnego do parla-
mentu paryskiego - Nr. 1550.

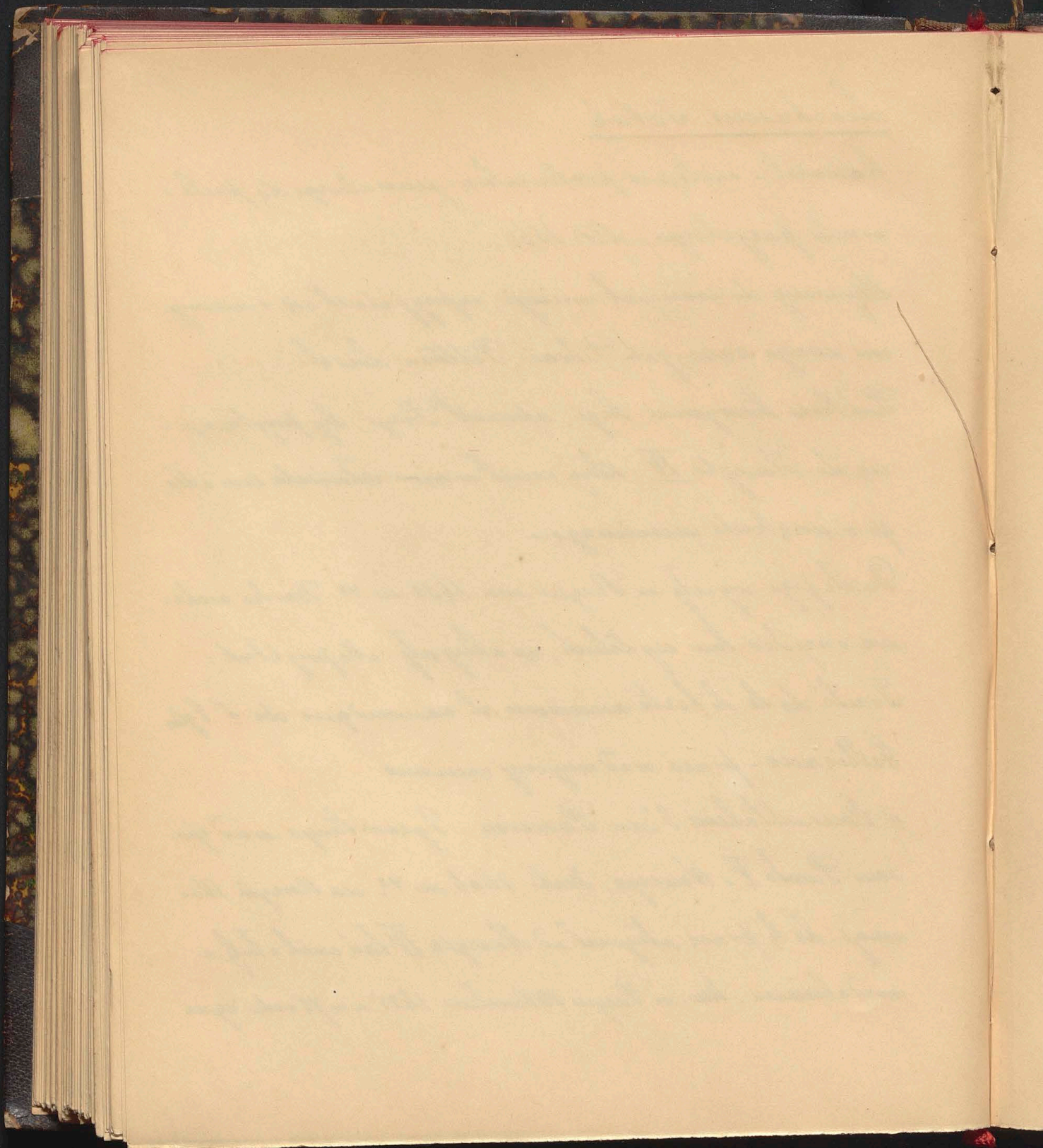
Wzywany do waruńch mieczy, sapny jaśnit się i ucrony-
ni swego czasu, jak Fibrae, Piltton, Loissl.

Pod kras terorysmu krógi, opuścił Paryż, by pomyśleć -
się do Henryka IV, który cesił w nim estowicko sivi attle-
go i ungodnika ucrniwego.

Dieta jego wyedy w Paryżu w r. 1652 in 4°. Bardzo cieka-
we i najdzie tam kryteluik, m aberyaty. Na pnyktad:

Traité de la liberté ancienne et canonique de l'Eglise
Gallicane - prace nad unygrajeciuoue.

„ Consultation d'un Parisien - Dyssertacye nad spo-
rem Pawła V, Wenecyę, Druk: 1606 in 4° na Wonyji We-
ncyi. Do tej prace abrymat ad Henryka IV i asicuel, i taly 2
medalioicou. Nru: w Paryżu 28 kwielcuo 1625 a w 75 roku rzyia.

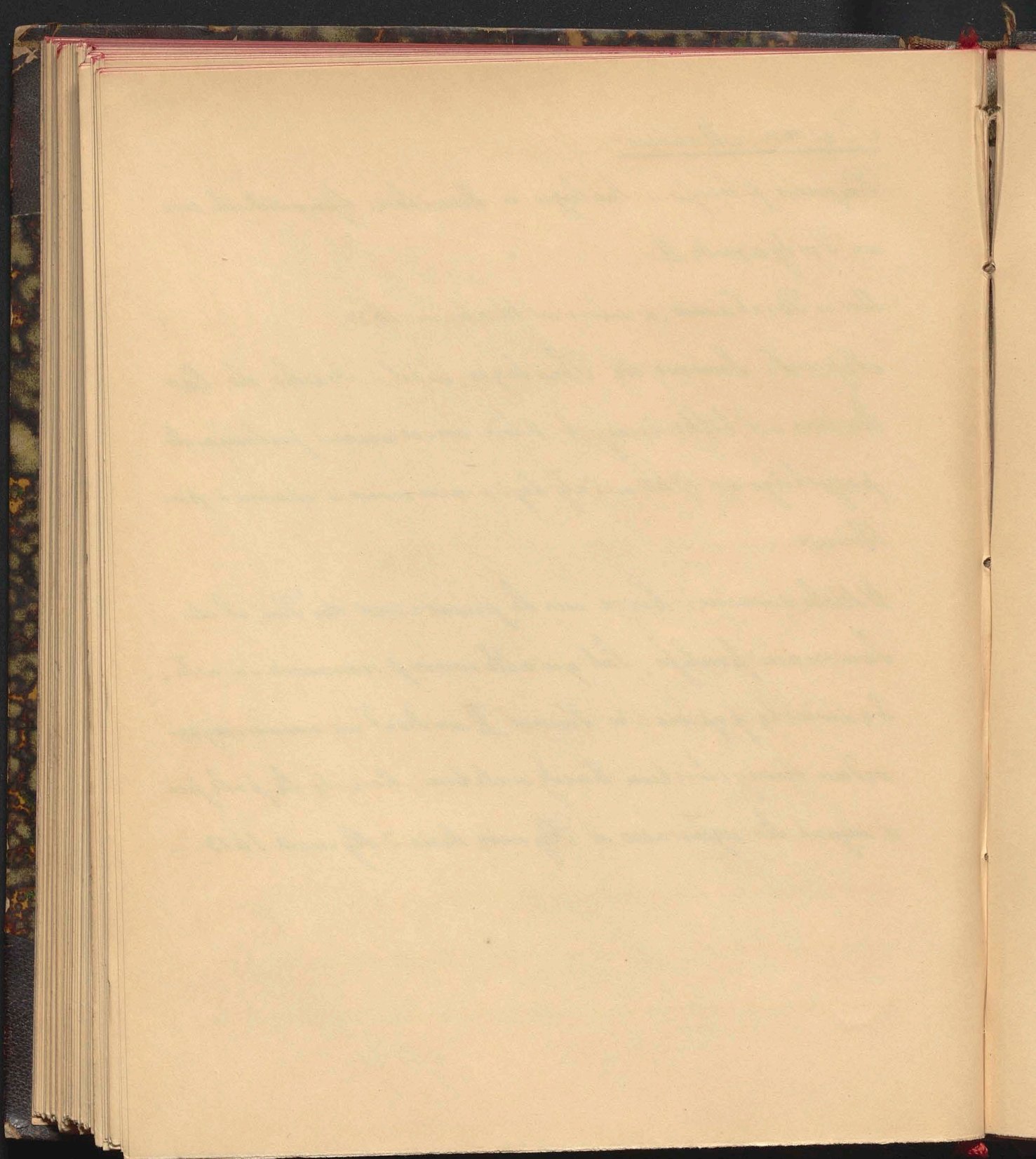
Becan Marcu

Professor filosofii i teologii u Seminaris. Spowiednik cesar-
ne Ferdynanda II.

Ur: u Brabancie, a um: u Wiedniu 1624.

Napisal: Somme de Theologie, in fol. - Traites de Con-
troverse - i hilke imyct, ktore onceswicem parlamente
paryskiego r. 1762 uinaty legi o miserone i spalone pu-
bliruie. -

W dziele swaim: Livre sur la puissance du Roi et du
Souverain pontife, tak gwaltownie przemawia sa wta-
de i wicetę papiers - ie Pawel I uinial ię masonyem
sadem Kowalewskim Kardynalskim, Resipitę te palę piei
i wyph te ugotowaco u Rymie dnia 3 Sierpnia 1613. -

124

Dominius Marc-Antonius

Były Seruile, pochodził, rodzinny papiera Gregora X - a więc
starożytny rodzinny Visconti.

Przebywał w Szwajcarii a lat w rękach Seruillon, następnie
wstąpił do biskupa. Cesarz Rudolf sprzedał mu niego biskup
stus Segni i otrzymał takowe.

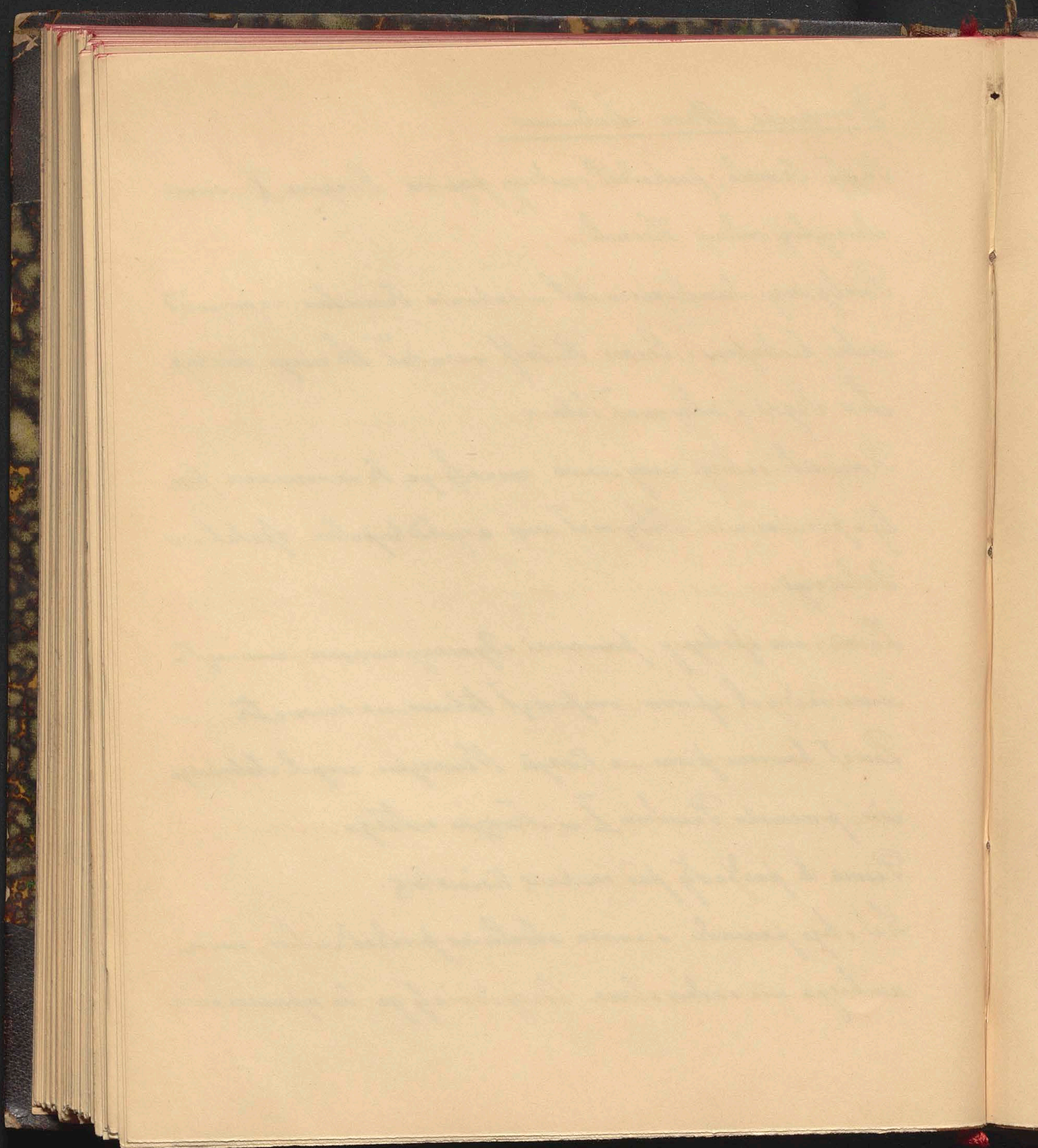
Rozważał o sataczy miejscowe, musiał go, do wniczenia proi-
ty o przewidywanie. Otrzymał więc archidiecezję Spalato w
Dalmacji.

Lawore nie spokojny, ponieważ o dyoceryzacji, następnie
miał sady i spór - rozprawy takowe na sejmie.

Przez królewską pisarza na Królestwie Wenecjan, wysłał do
com, przeciwko Pawłowi II w sławny sataczy.

Pierwsza le podpadła pod oskarżenie Kościoła.

Ze względu na powód, a może abstrakcyjne protestantów, może
ambicja nie sadem alone, zdecydował go, do apuracji

swej stolicy i udaje się do Anglii. Było to r. 1516.

Ogłosił jednakże, że udaje się do Anglii, by pracował nad pogodzeniem katolików i protestantów - w rzeczywiście zaś był może swobodnie pisać, a pisma swe drukował - co Lescygnit, w jak najwczesnem tego stowa nadeszciu.

Podczas swego, w Anglii, pobytu, wydrżkował Fra Paolo:

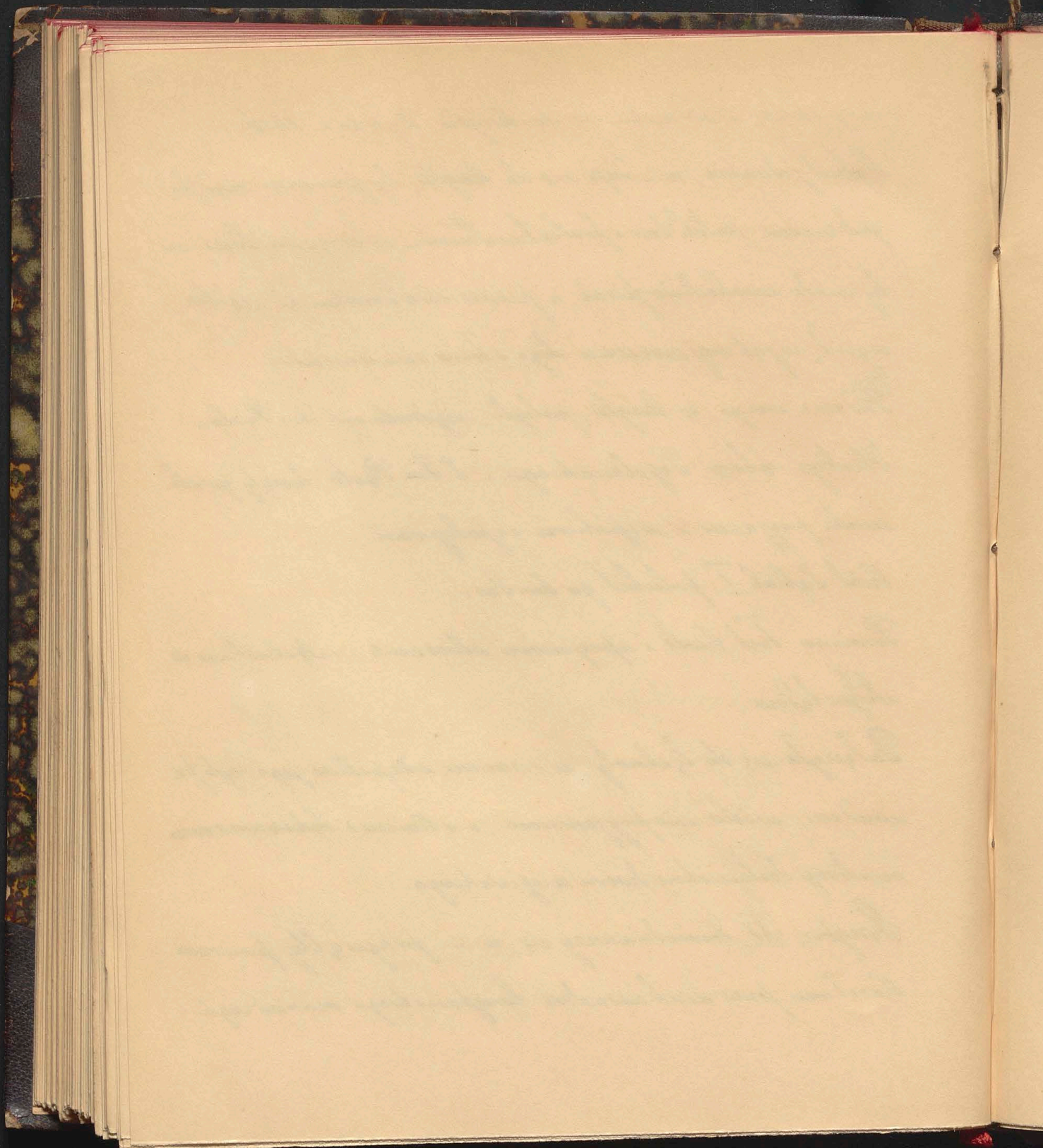
Historijs Soboru Trydenckiego. - Z Fra Paolo, Taryfy go słowami przyjaźni i współwznie sąpatywani.

Wielki Sąd I, polubił go bardzo.

Pomimo tak wielu i uprzejmoci otwarcia - należał do niego wstąpić do niego.

Dotarł do Londynu, i w czasie, skrajnie jego było powadeciu, wielu nie przyjemności, a w Niemcu i lekcewaraciu w strony dostajuchon dworu angielskiego.

Gregorius XIV, dowiedziawszy się, że on pragnąłby powrócić, przesłał mu pismo uczucia asudra hiszpańskiego oświadczając -

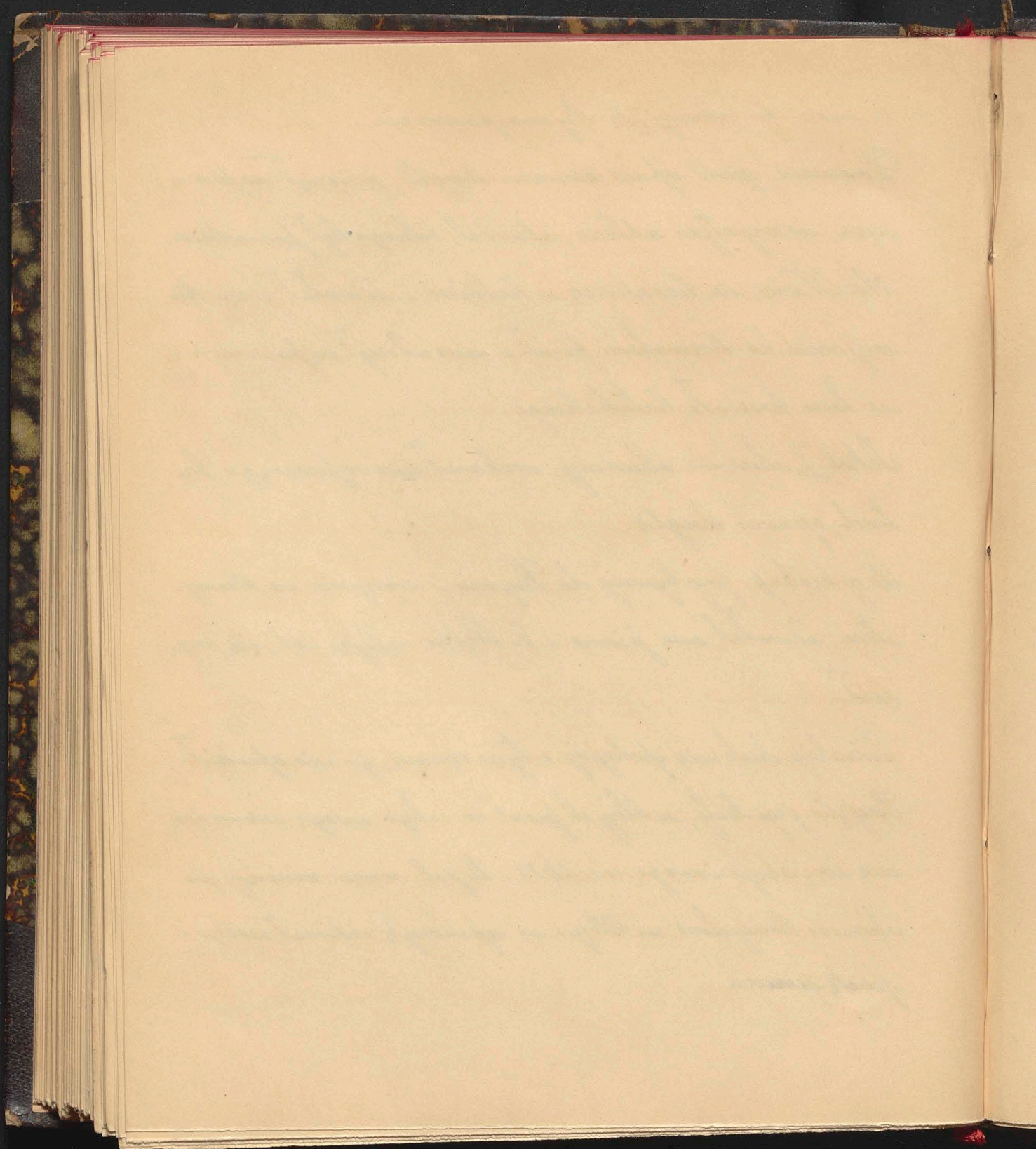
ie moie her abauy, do Prymu, powrócié.

Domiciis, przed opuszczeniem Anglii, pragnął naprawi-
wić, uroczyście aktowi, skandal, którego był powodem.
Wrest więc na Karalwicę w Katedrze, i adwokat uroczyście
co przeciwko Kościołowi pisał i oświadczył się powraca-
jąc tam Kościołowi Katołickiego.

Jakob T, sławie skądauy, rozkazał mu w przeciagu sui
brech, opuścić Anglię.

Arce biskup, przybywszy do Prymu - uroczyście na konsty-
stancji, adwokat swe pismo i do Katedry, i ataję ich, się przy-
mał.

Terakże duch wie spokojny i tyu nasem, go wie opuścił.
Przejęto jego listy, w których pisał, że ataje swego nawróce-
nie się, uroczyściego nr. 1623 - to jest, wreszcie miesiąc po-
zebraniu Konstancji, na którym się upokonył, i atował swego -
postę, pisma.

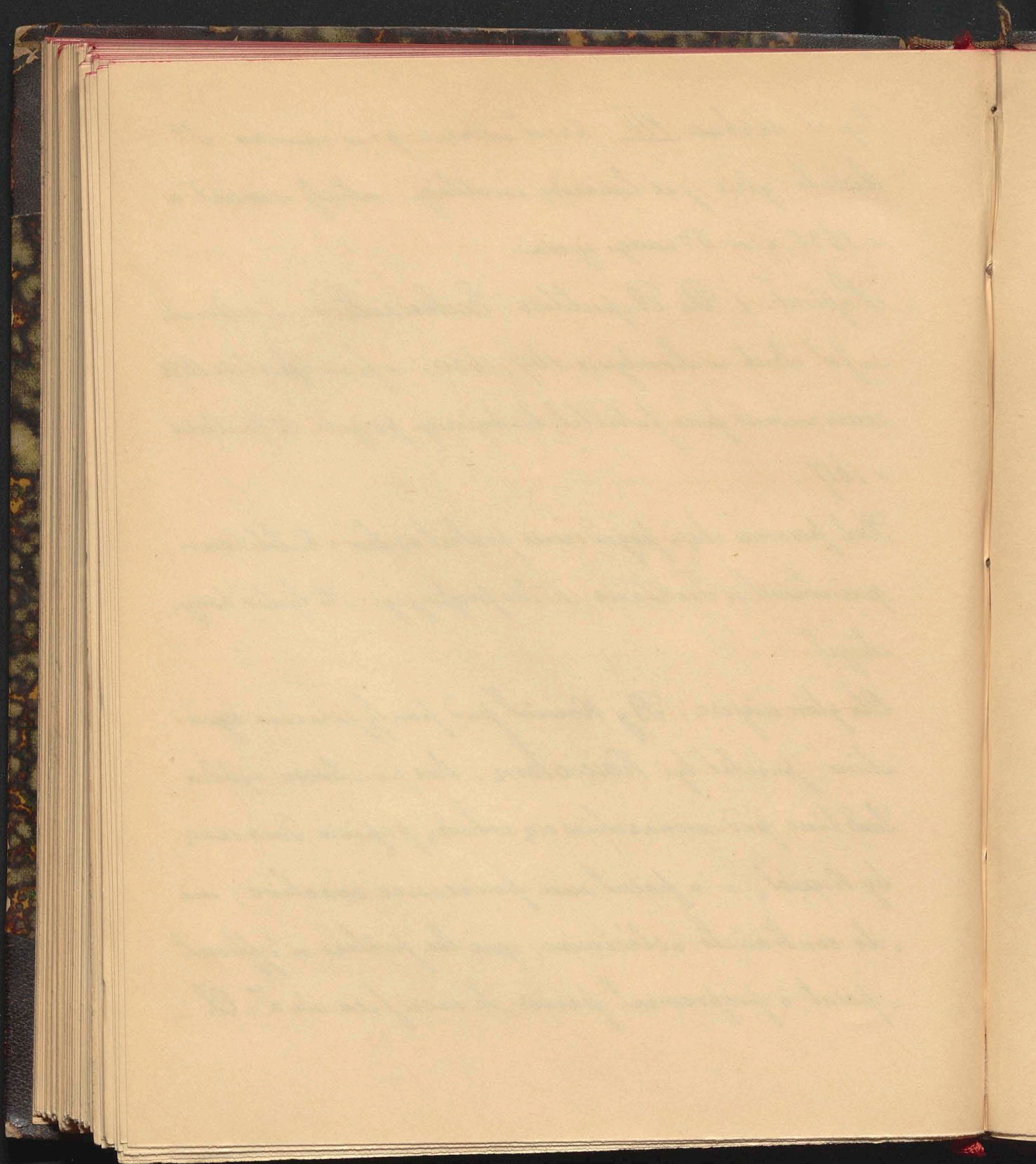

Papier Urbau VIII, kasat uwierzei go w nauku J^o
 Anioła, gdzie, jak twierdzi wielbony, struły smart w
 r. 1625, a w 64-ego życia.

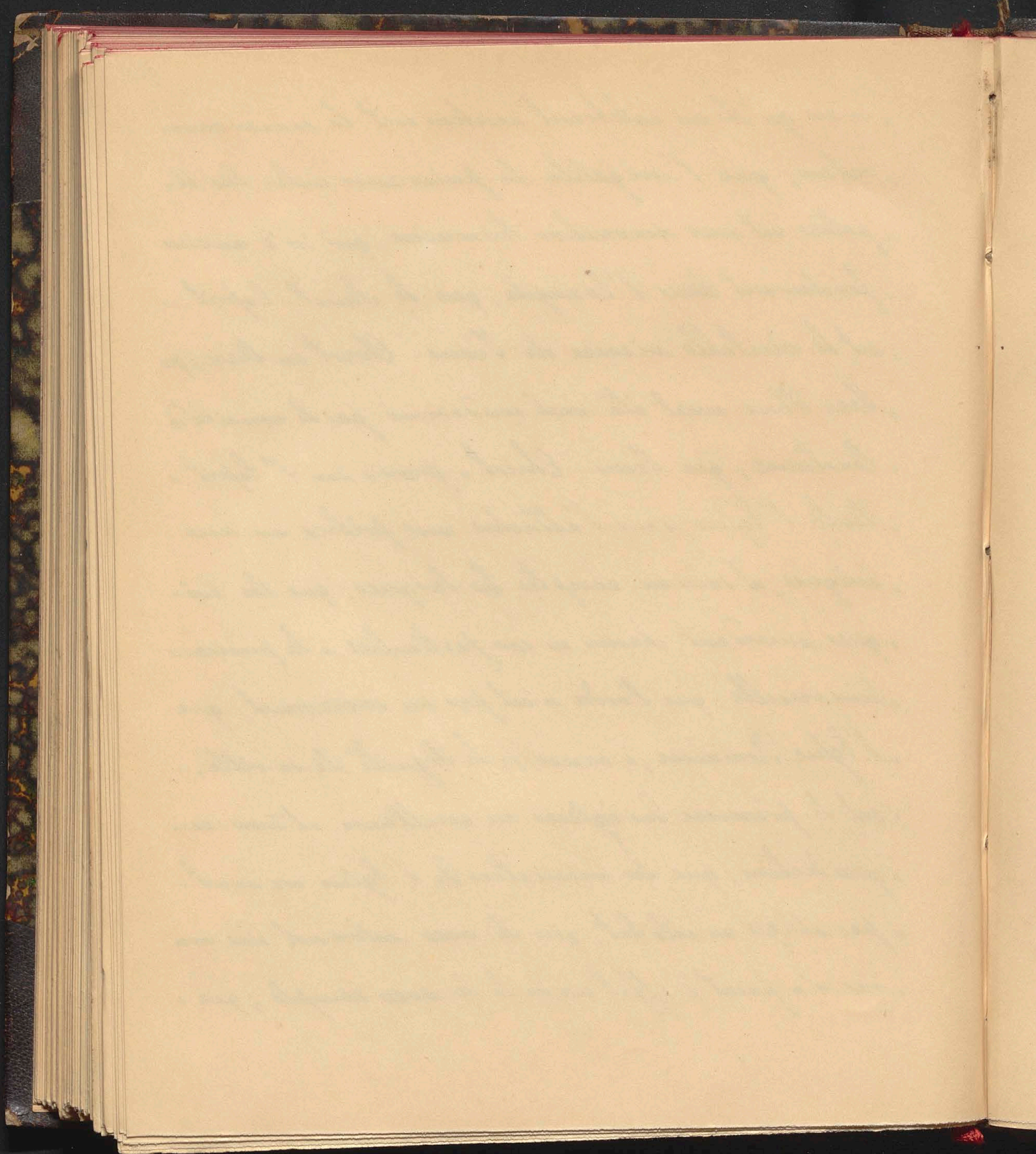
Kapisat: 1. De Republica Ecclesiastica - w 3 tomach,
 in fol. druk. w Londynie 1617, 1620; w Frankfurtie 1658
 ceura rowaue pmer fakultet teologieroy paryzki 15 Grudnia
 r. 1617.

Pod porocem cheji pogodzenie protestantow i katolikow,
 przedstawil w Traktacie, Wilko proporycji, Na tydzie hony-
 stych.

Oto glon uwjere: By Noiciol pad ponly s'kalem oryu-
 szim, pmetat byi Noiciotem - bez paimstrem ogolno
 lud hinc, pad monarchies uq, wstade, papieia Doerence,
 by Noiciol „ n'a point une puissance coercive, ni
 „ de contrainte exterieure; que les pretres n'offrent
 „ point, a proprement parler, le sacrifice de J. Ch. -

„ mais qu'ils en célèbrent seulement la commemo-
 „ ration; que l'inégalité de puissance entre les a-
 „ pôtres est une invention humaine, qui n'a aucun
 „ fondement dans l'Evangile, que le Saint-Esprit -
 „ est le véritable vicair de Jésus-Christ en terre; que
 „ Jean Huss avait été mal condamné par le concile de
 „ Constance; que Jésus-Christ a promis son St Esprit à
 „ toute l'Eglise, sans l'attacher aux prêtres ou aux
 „ évêques, et sans en excepter les laïques; que les Evê-
 „ ques succèdent, chacun en son particulier, à la puissance
 „ universelle; que l'ordre n'est pas un sacrement; que
 „ l'Eglise Romaine, à cause de la dignité de sa ville, -
 „ est la première des églises en excellence, et non en
 „ juridiction; que les ministres de l'Eglise ne sont
 „ pas obligés au célibat; que le vœu solonnel des moi-
 „ nes n'a point d'effet au de là du vœu simple; que-

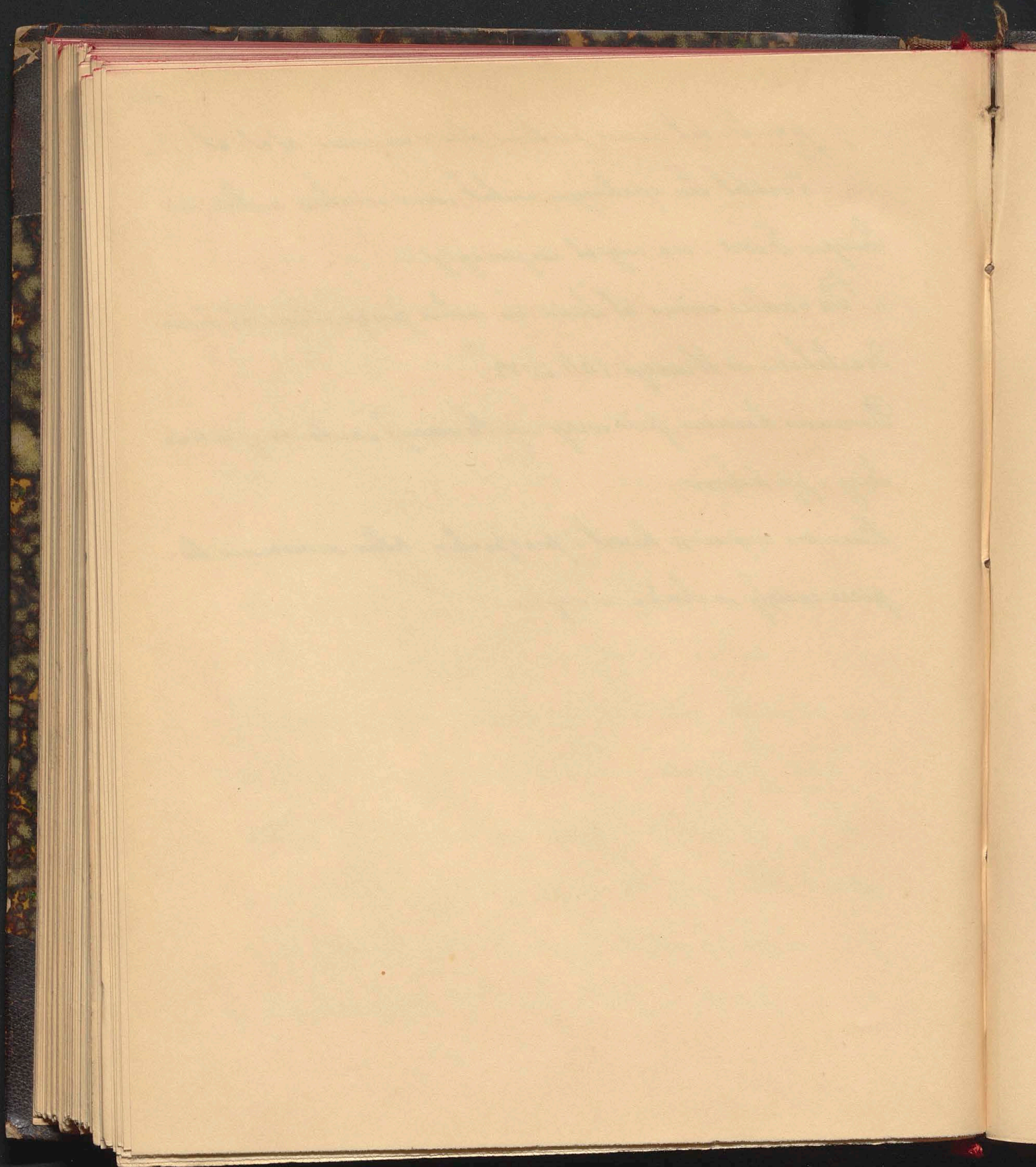

Le papauté est une fiction des hommes et c. et c. -
 Traktat ten spalonyu sarta, wnas scialeu autora, na
 Campio Fiore - na mysal inqwiencyi. -

11. De radiis visus & lucis in vitris perspectivis & Iride
 Tractatus - n Weucyji 1611 in 4°.

Dominiis kowicu, pier wary mytomacryt naukowe z jawnio
 Szery i jej holowin. -

Omawia waruosi kmet i perspektyw, klotie aiveresnie do-
 piero sacrety w chodzie w urycie. -

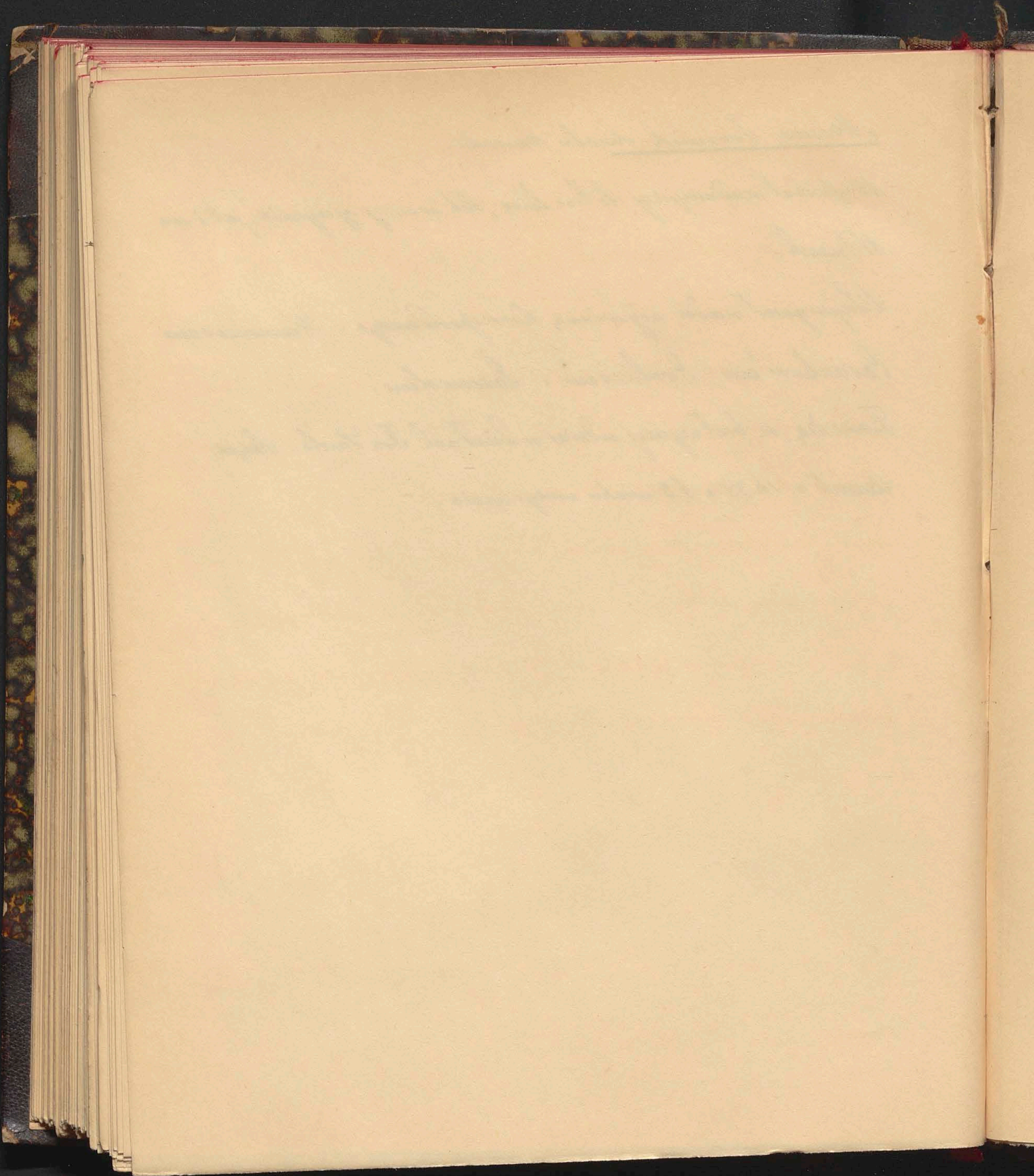
Molius Dominik Scutor Weuecki

Wspierał nadmugraj kileś kurs, tak w swym ojczyźnie, jak i we
W Toszech.

Wtymczasem nader ożywiona korespondencya z Heiniusem
Casaubon'iem, Gooliussem i Sassenclim.

Twierdzi, że brat erymny udzielił mu Dietach Fra Paolo - Sazpi.

Umart r. 1638 a 63 wieku swego życia.

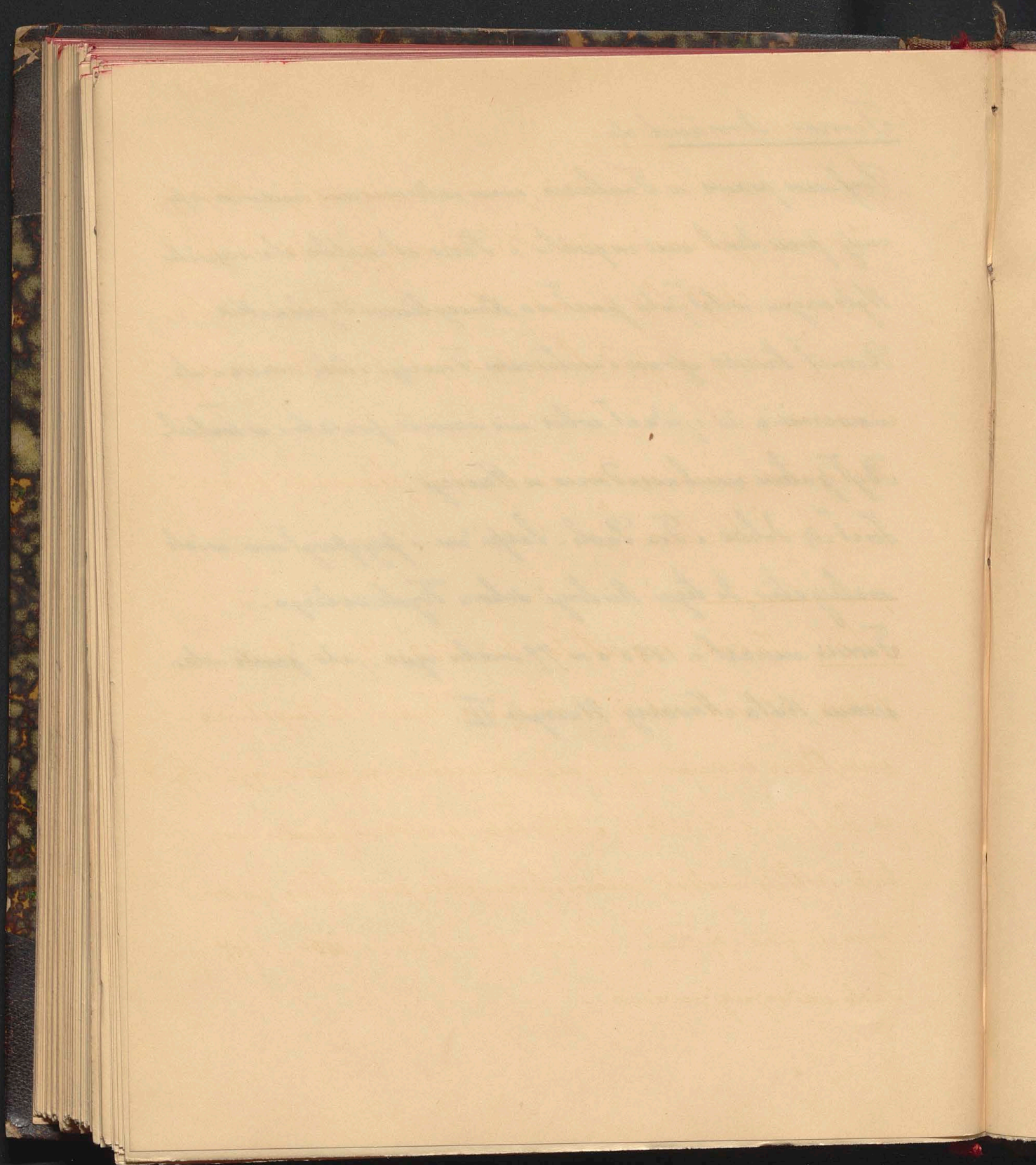

Ferrier Arnaud du.

Professor prawa w Toulerie, weni radciami em nicie - po-
 niej president aux enquetes à Paris et maître des requêtes
 Wybrauyem rostat jako pout na Honeylium Trydenckie. -
 Bronil tawie spraw i interesow Franceji, takz werwe, i sta-
 noweracie, i i jednat solie nie nawie protator w Toskii,
 Byt pateru ambasadoru w Wenecji.

Amel us dobre z Fra Paolo Sarpi'm i przypisyl mu wiele
 materiatow, do Legwi Hiszoni sakon Trydenckiego.

Ferrier umart r. 1585 a w 49 wieku iusia, jako garde-der-
 sceau, wiola Navarry Henryka IV.

Quirini Lutovi

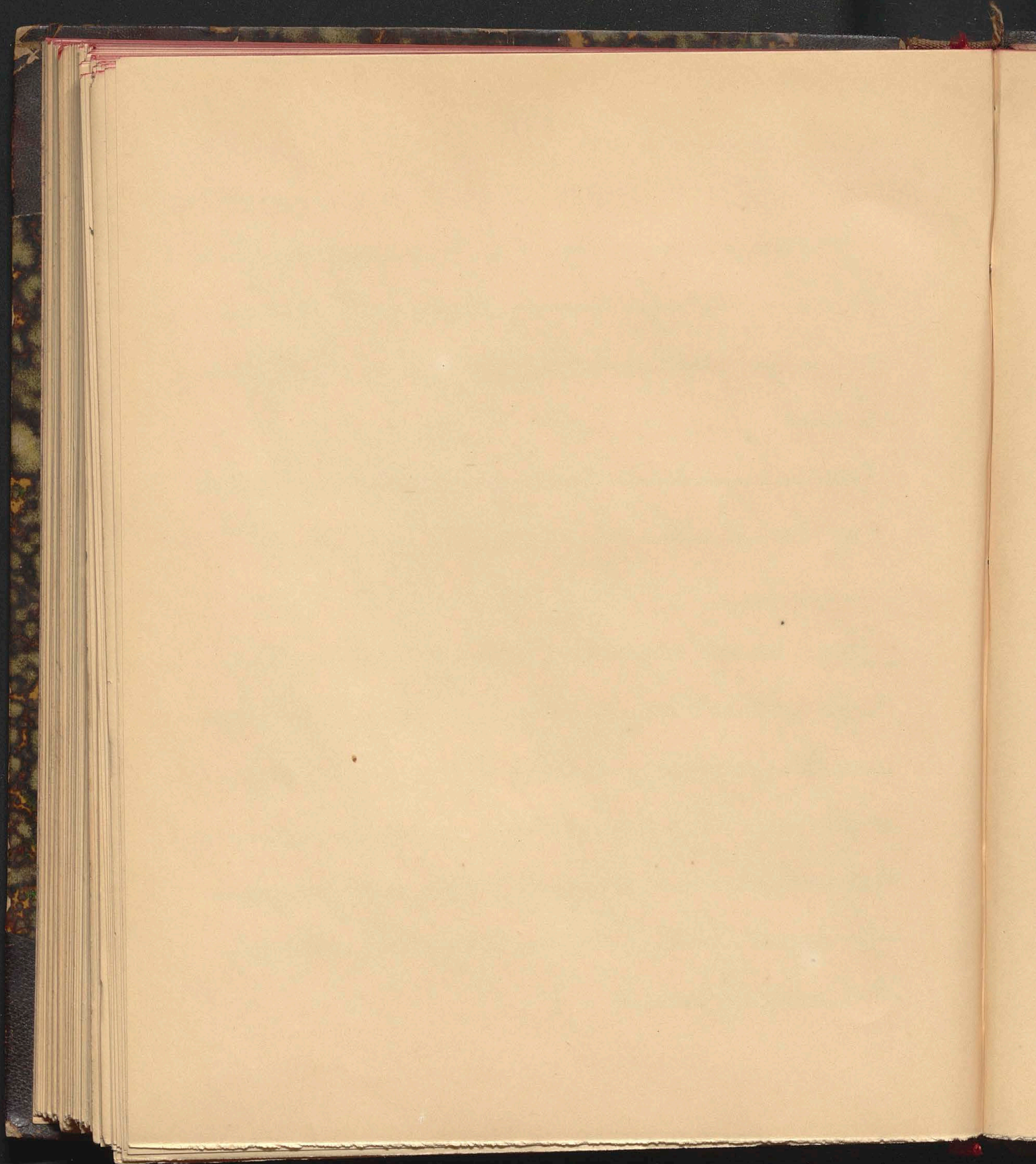
Senator Venetis, ad magistris in urbe salazgu Venetij
i Rymenu, pad cras nucomej klastoy pmer papiera Paula V
Wydat w r. 1607. tego powodu. "Sumo" nader powierzej pro-
ca, urywajej jako padstawę do suyech wywodis, sasady
Personae.

Wspomina o niuu nader sascretuie francuski pisan- i
prezydent de Thou.

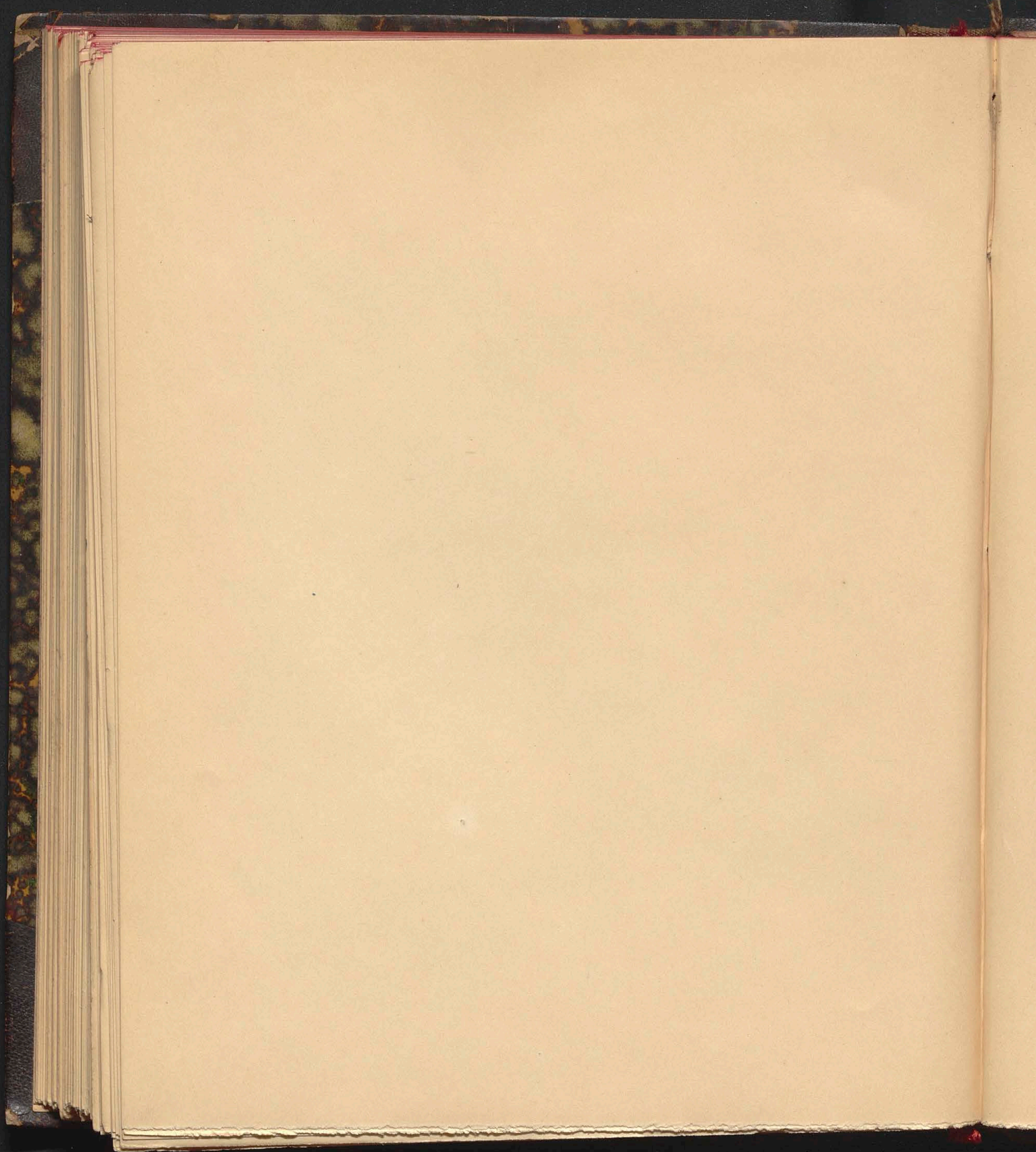
Thou, Jakkob August, de. Ur. 1553 w Paryju, stawie umi:
4 Maja 1617 w 64 roku zycia. Prezydent Trybunatu Paryskiego -
poare, thowu pmeruacraczy do stauu Duchownego pmer swego stly-
ja his lupu i Chartres, M. K. K. - po imierci jidwadre swego
brata, i naktis wruellich Duchownych sascretis i powiezil isj francus. -
Najw arciwizore i jego dunt: Histoire de mon temps 1554 - 1607. -
Dielo uadruyeraj powarue. -

BJ

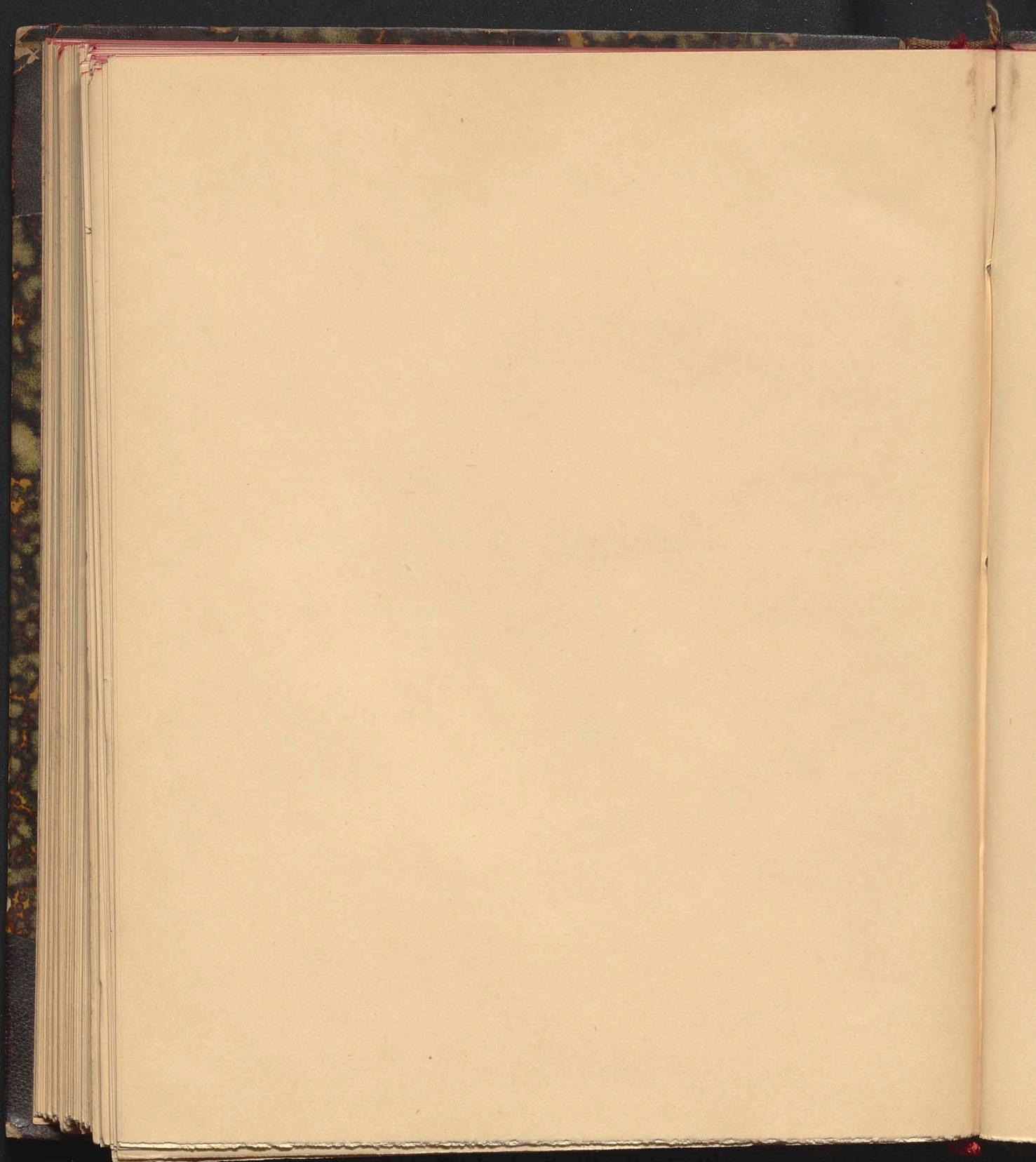
[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

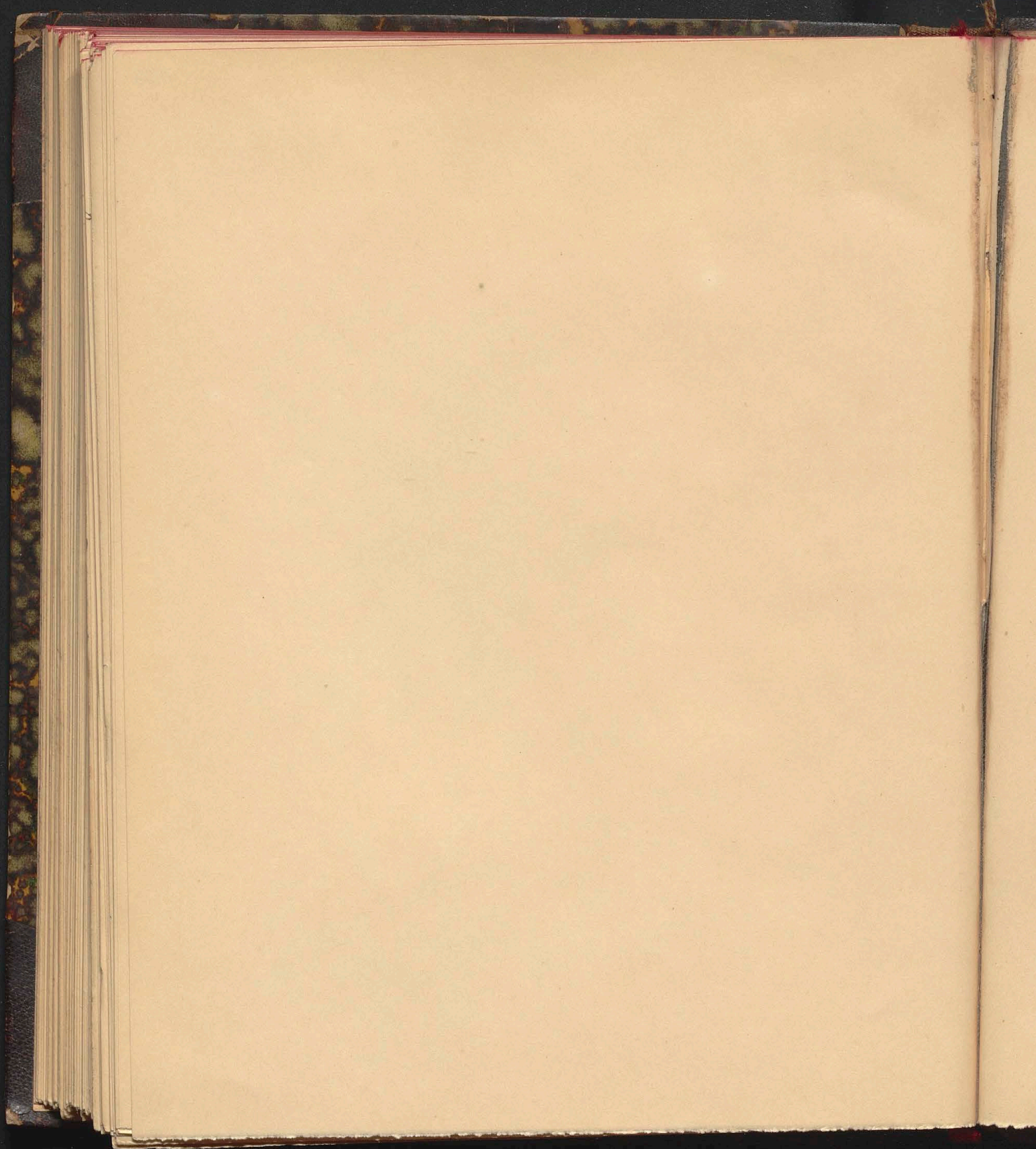
134

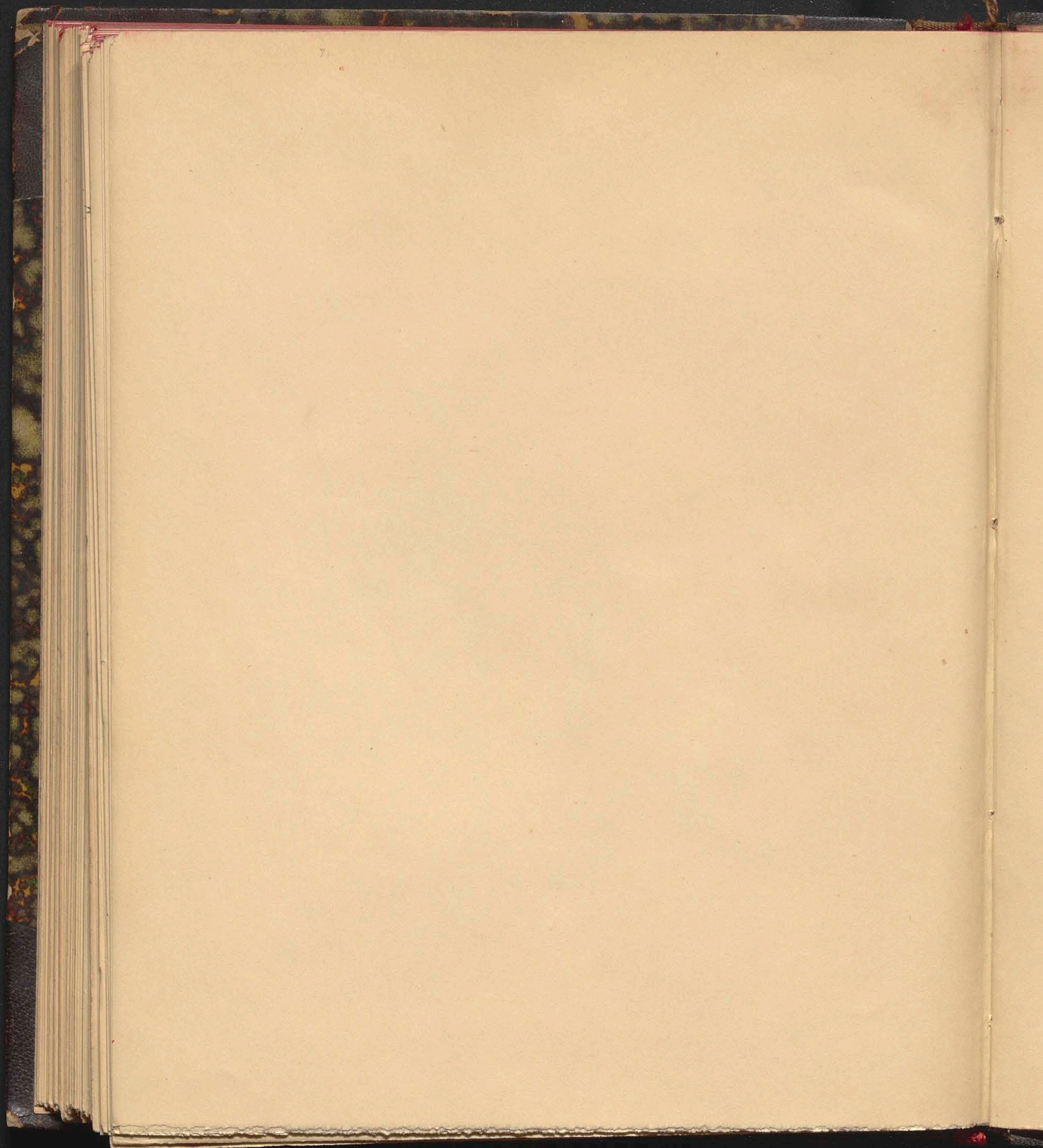
135

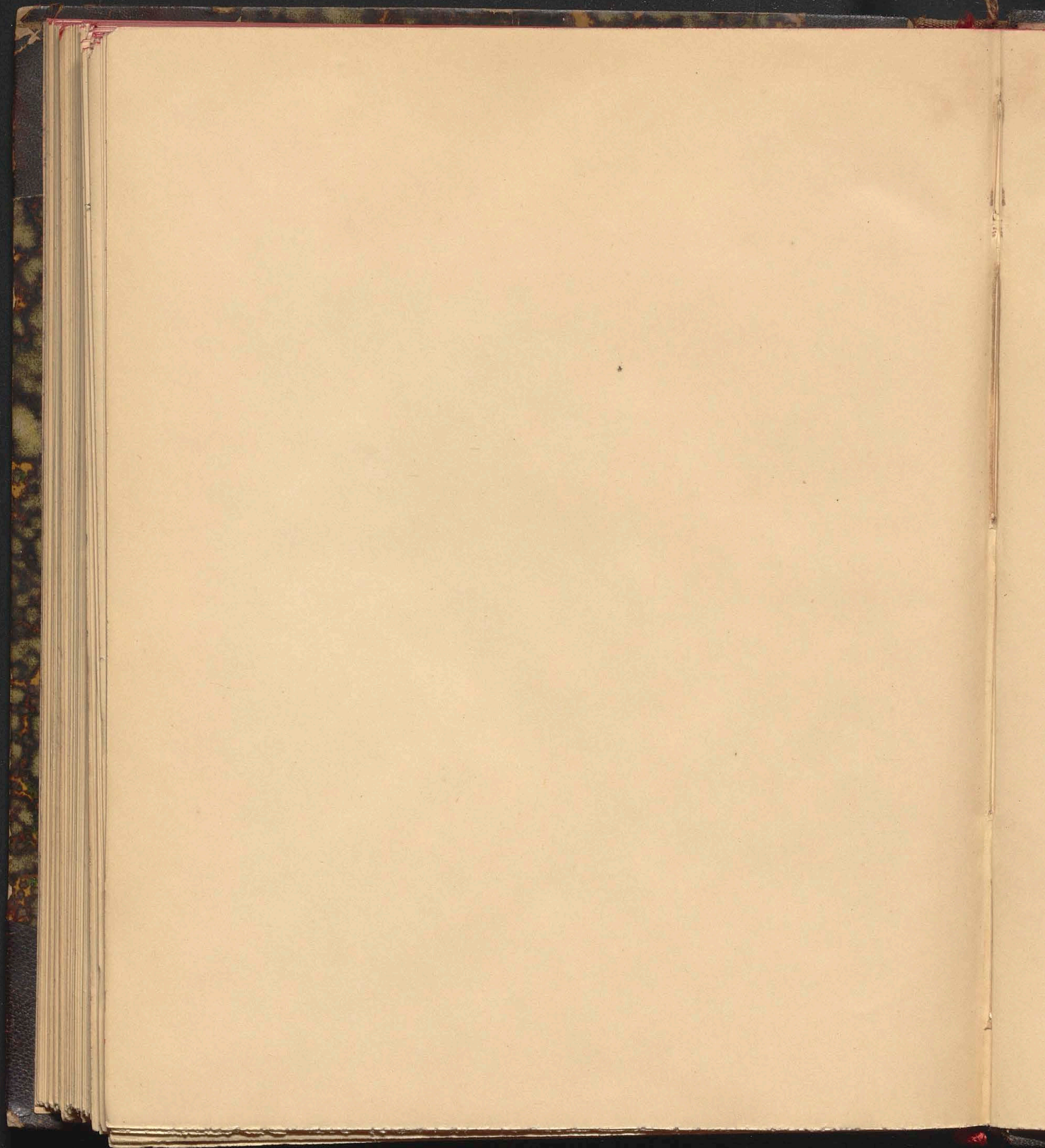

136

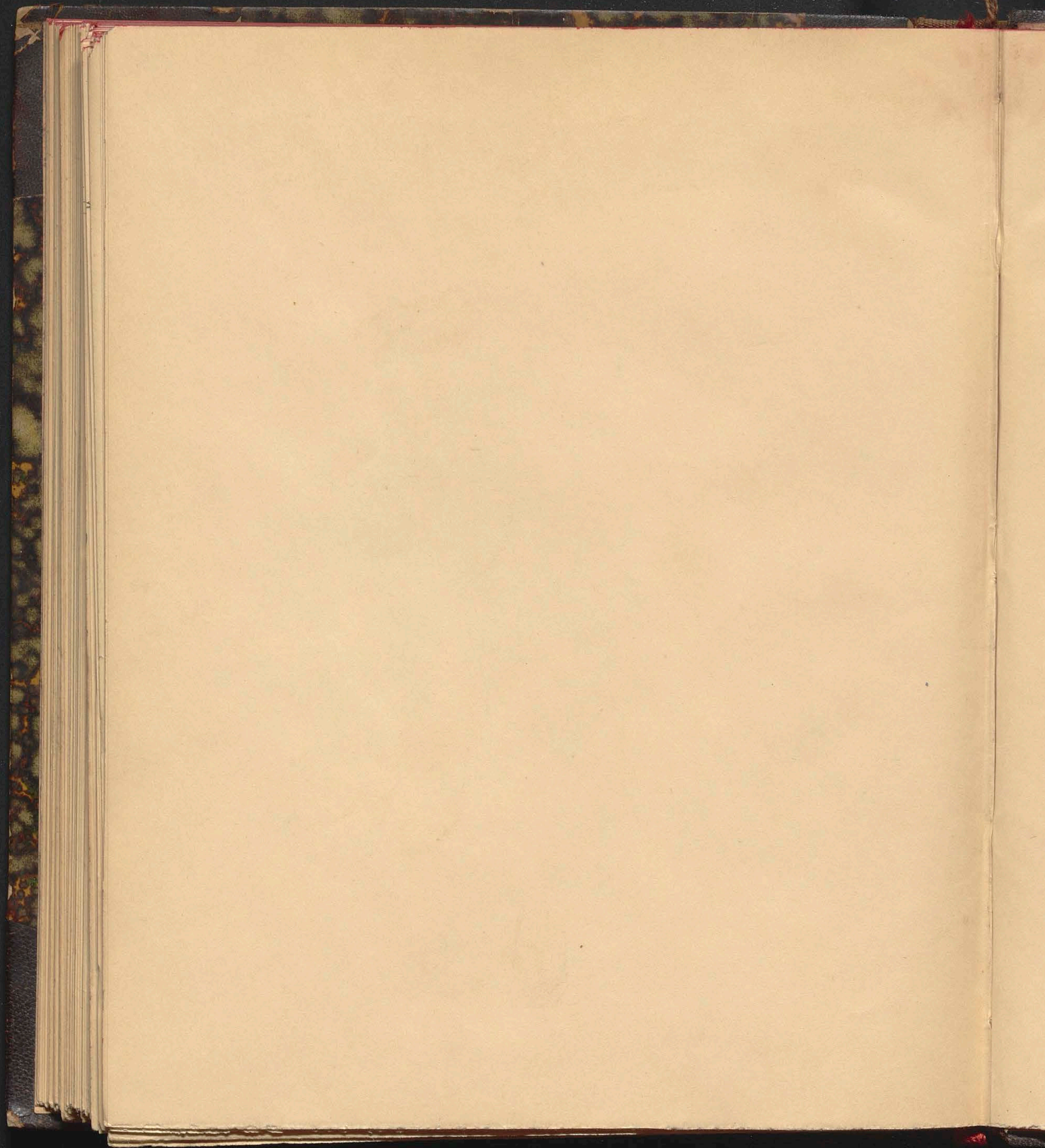

137

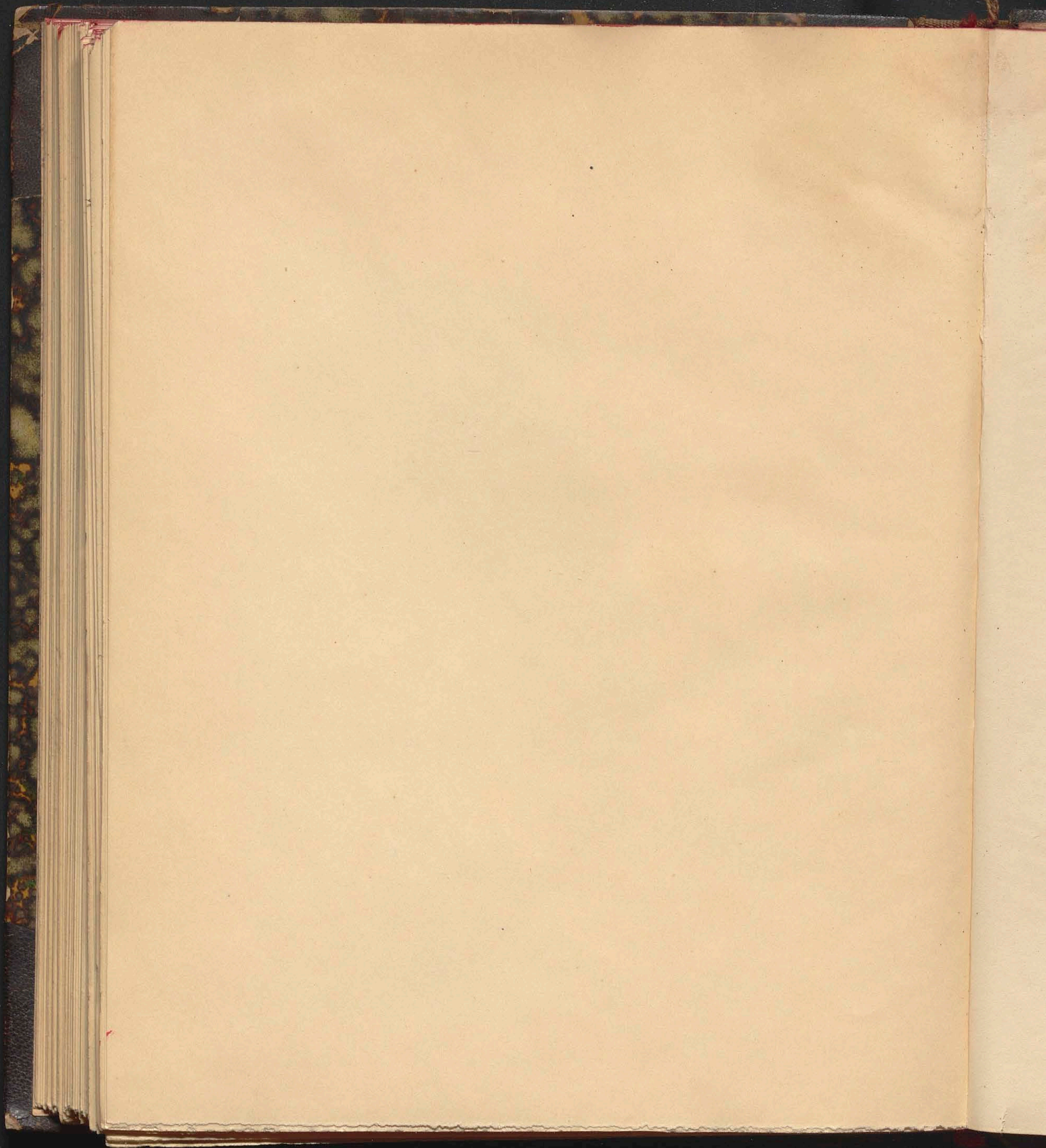

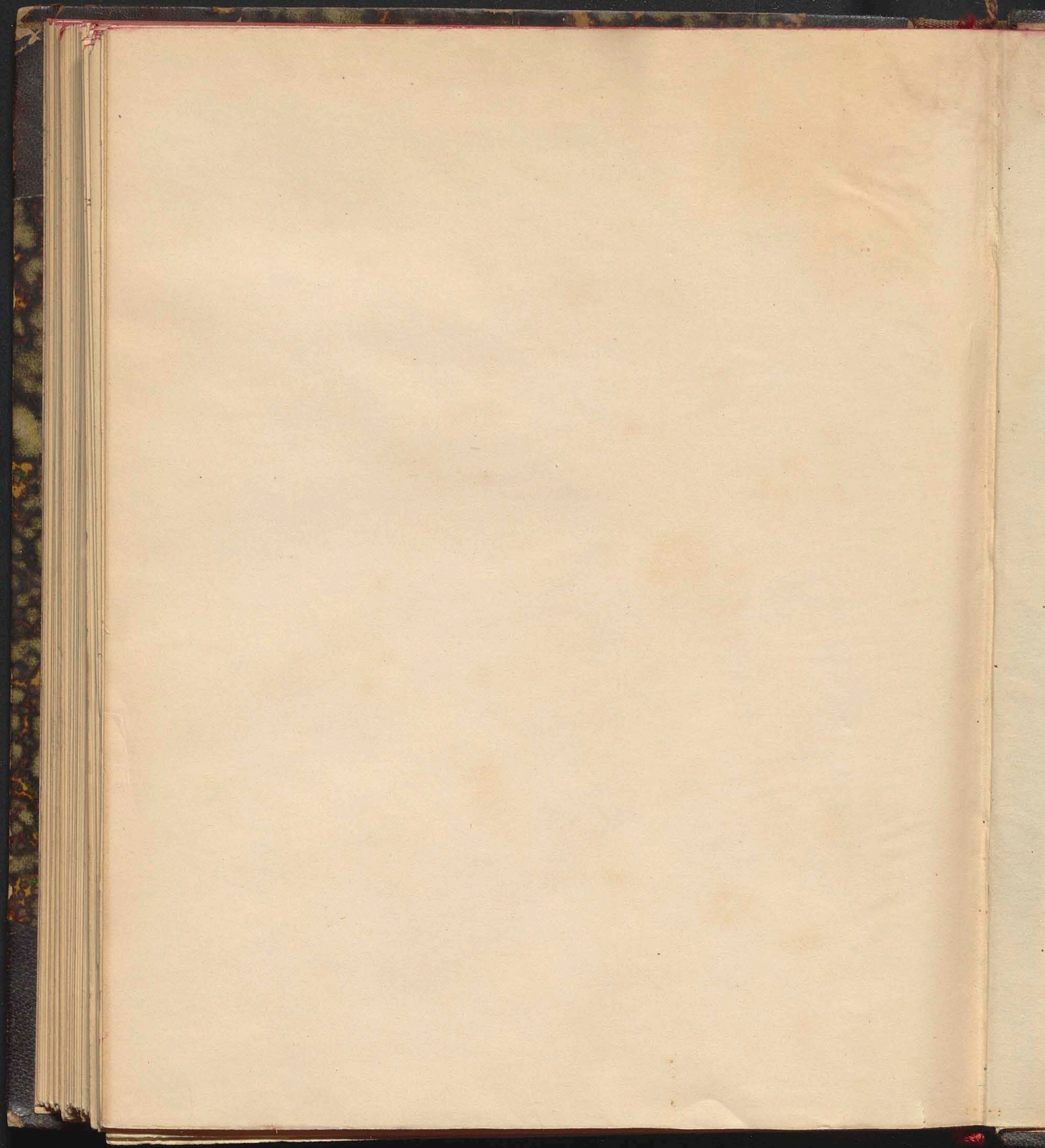
139

110

141

142

